

Lovforslag nr. L 38. Fremsat den 27. oktober 2005 af kulturministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven

(Ny lokalradio- og lokal-tv-ordning, forhøjelse af strafferammen for pirateri m.v.)

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 506 af 10. juni 2004, som ændret ved lov nr. 1437 af 22. december 2004, § 24 i lov nr. 1439 af 22. december 2004, § 20 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 14 i lov nr. 431 af 6. juni 2005 og § 4 i lov nr. 563 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 4, udgår »landsdækkende og regional« og »på grundlag af særlig tilladelse«.

2. § 1, stk. 1, nr. 5, ophæves.

3. § 3, stk. 3-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte regler om udbudsforretninger i henhold til stk. 2, herunder om vilkår for tilladelser m.v. Kulturministeren kan endvidere fastsætte, at Radio- og tv-nævnet i forbindelse med udstedelse af distributionstilladelser efter regler fastsat af kulturministeren kan fastsætte vilkår for virksomheden m.v.

Stk. 4. Tilladelse kan dog efter kulturministerens nærmere bestemmelse meddeles DR, TV 2/DANMARK A/S eller et selskab, der udelukkende er ejet af ét af disse foretagender eller foretagenderne i forening.

Stk. 5. Kulturministeren kan fastsætte regler om fravigelse af stk. 2 i forbindelse med forsøgsvirksomhed.«

4. § 5, stk. 3, ophæves.

5. § 6, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Digitale radioprogrammer fra DR skal alene fordeles, såfremt der fordeles andre digitale radioprogrammer i anlægget.«

6. § 6, stk. 2, ophæves.

7. § 6, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 2 og 3.

8. I § 6, stk. 4, der bliver stk. 2, ændres i nr. 1 og 2 »1, 3 og 5« til: »1 og 3«.

9. I § 11, stk. 7, udgår », herunder gennem selskabets eventuelle andel af licensafgifterne samt gennem selskabets øvrige indtægter«.

10. Efter § 13 indsættes under overskriften *DR's public service-virksomhed*:

»§ 13 a. Programvirksomhed, der udøves på grundlag af tilladelse meddelt efter reglerne i kapitel 8, kan indgå i DR's public service-virksomhed, jf. § 11, stk. 3-5.«

11. § 39, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Radio- og tv-foretagender, der er omfattet af Radio- og tv-nævnets virksomhed, er forpligtet til at meddele nævnet de oplysninger, udlevere de dokumenter m.v. og afgive de skriftlige udtalelser, som forlanges af nævnet. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelsen af sådanne oplysninger m.v.«

12. § 39, stk. 5, ophæves.

13. I § 40, stk. 1, ændres »skal varetage« til: »varetager«.

14. I § 40, stk. 2, ændres »skal endvidere afgive« til: »afgiver endvidere«.

15. I § 40 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kulturministeren kan delegere andre opgaver på radio- og tv-området til Radio- og tv-nævnet. Kulturministeren kan beslutte, at nævnets afgørelser i sådanne sager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

16. § 42 affattes således:

»§ 42. Radio- og tv-nævnet har følgende opgaver vedrørende programvirksomhed på grundlag af tilladelse eller registrering:

- 1) At træffe afgørelse om tilladelse til programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder, udstede sådanne tilladelser og føre tilsyn med programvirksomheden, jf. § 45.
- 2) At registrere foretagender, som udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, ved hjælp af fællesantenneanlæg eller ved hjælp af jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder og kortbølgesendemuligheder samt at føre tilsyn med programvirksomheden, jf. § 47.
- 3) At påtale overtrædelser af loven og bestemmelser fastsat efter loven samt vilkår fastsat i forbindelse med udstedelse af programtilladelse.
- 4) At træffe afgørelse om inddragelse eller bortfald af tilladelse til programvirksomhed, jf. § 50, stk. 1, og § 51.
- 5) At træffe afgørelse om indstilling af registreret programvirksomhed, jf. § 50, stk. 2.«

17. § 43 affattes således:

»§ 43. Radio- og tv-nævnet kan yde tilskud til ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte regler om fordelingen af tilskud, vilkår for anvendelse af tilskud, indsendelse af ansøgninger, regnskabsaflæggelse, revisionskompetence og revisionens udførelse m.v. vedrørende tilskud, der udbetales i medfør af denne lov.

Stk. 3. Radio- og tv-nævnet kan indhente yderligere materiale fra tilskudsmottagere til brug for Rigsrevisionen til en nøjere regnskabsgennemgang.

Stk. 4. Afgivne tilsagn bortfalder og udbetalte tilskud kan kræves tilbagebetalt i tilfælde, hvor tilskudsmottager ikke opfylder betingelserne for tilskuddet eller ikke gennemfører den forudsatte programvirksomhed.«

18. § 44, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Nævnet træffer afgørelse om radio- og fjernsynsreklamers indhold, jf. § 76 og 77. I sager om overholdelse af lov om lægemidler og lov om markedsføring af sundhedsydelse indhenter nævnet forinden en udtalelse hos henholdsvis Lægemiddelstyrelsen og Sundhedsstyrelsen.«

19. § 44, stk. 2-4, ophæves.

20. *Overskriften til kapitel 8* affattes således: »*Tilladelse til og registrering af programvirksomhed*«.

21. I § 45, stk. 1, 2. pkt., ændres: »§ 47, DR's« til: »§ 47 samt DR's« og »samt udøvelse af lokal programvirksomhed, jf. kapitel 9« udgår.

22. § 45, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

23. I § 45, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår »analoge« samt 2. og 3. pkt.

24. I § 45 indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* Kulturministeren kan fastsætte regler om udbudsforretninger i henhold til stk. 2 og tilladelser i henhold til stk. 1, herunder om udøvelse af programvirksomheden, varigheden af tilladelser samt anvendelsen af lokal-tv-sendemulighederne i hovedstadsområdet. Kulturministeren kan endvidere fastsætte, at Radio- og tv-nævnet i forbindelse med udstedelse af tilladelser til programvirksomhed og efter regler fastsat af kulturministeren kan fastsætte vilkår for programvirksomheden m.v.

Stk. 6. Kulturministeren kan fastsætte regler om fravigelse af stk. 2 i forbindelse med forsgsvirksomhed.«

25. I § 46, stk. 1, ændres »ligeledes programtilladelse efter § 45« til: »registrering efter § 47«.

26. I § 46, stk. 2, ændres »§ 45« til: »§ 47«.

27. I § 46, stk. 3, ændres »tilladelse efter § 45« til: »registrering efter § 47«.

28. § 47, stk. 1, affattes således:

»Foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, fællesantenneanlæg, jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder og kortbølgesendemuligheder, og som hører under dansk myndighed, skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet.«

29. I § 48 udgår »med hensyn til fjernsynsvirksomhed«.

30. I § 50, stk. 1, indsættes efter »Radio- og tv-nævnet kan inddrage en programtilladelse«: »efter § 45«.

31. Kapitel 9 ophæves.

32. I § 69, stk. 1, udgår »TV 2/DANMARK A/S«.

33. I § 69 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Lovens § 17, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse for DR's afgørelser vedrørende opkrævning af afgifterne m.v.«

34. I § 76, stk. 2, erstattes: »reklamering for« af: »markedsføring af«.

35. § 80, stk. 1, affattes således:

»Sponsorerede programmer skal klart kunne identificeres ved, at sponsorens navn, mærke (logo), produkt eller tjenesteydelse er angivet ved programmets begyndelse, slutning eller begge steder. Sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet. I tekst-tv angives sponsorens navn, mærke (logo), produkt eller tjenesteydelse på de enkelte tekst-tv-sider, som er sponsoreret.«

36. § 90, stk. 2, affattes således:

»Fjernsynsforetagender, der hører under dansk myndighed, må ikke udnytte enerettigheder til begivenheder, som af et andet EU-land, af et land, som Fællesskabet har indgået aftale med, eller af et land, som har tiltrådt Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn, er erklæret for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i det pågældende land er forhindret i at følge begivenhederne på gratis fjernsyn. Udnyttelsen af enerettighederne skal ske i overensstemmelse med det pågældende lands regler om hel eller delvis transmission og om samtidig eller forskudt transmission af begivenhederne.«

37. I § 92, stk. 2, udgår »samt de lokale radio- og fjernsynsnævn«.

38. I § 93, stk. 1, nr. 4, udgår »og 5«.

39. I § 93, stk. 1, nr. 6, udgår »eller § 52, stk. 2,«.

40. I § 93, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 42, stk. 2, 2. pkt., § 43, nr. 1, litra c, § 50, stk. 2, eller § 66, stk. 4,« til: »§ 42, nr. 5, eller 50, stk. 2,«.

41. § 94, stk. 1, affattes således:

»Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 91. Under særligt skærpene omstændigheder kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år. Som særligt skærpene omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor udbredelse m.v. sker i erhvervsmæssigt øjemed, i en videre kreds eller under omstændigheder, hvor der er særlig risiko for omfattende overtrædelser.«

§ 2

I medieansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 9. februar 1998, som ændret ved § 25 i lov nr. 433 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 2, affattes således:

»Lyd- og billedprogrammer, der spredes af DR, TV 2/DANMARK A/S, de regionale TV 2-virksomheder og foretagender, der har tilladelse til eller er registrerede til at udøve radio- eller fjernsynsvirksomhed.«

2. § 5, stk. 1, affattes således:

»DR, TV 2/DANMARK A/S, de regionale TV 2-virksomheder og foretagender, der har tilladelse til eller er registrerede til at udøve radio- eller fjernsynsvirksomhed, skal over for Pressenævnet angive, hvem der efter stk. 2 er redaktør.«

3. § 32, stk. 1, affattes således:

»DR, TV 2/DANMARK A/S, de regionale TV 2-virksomheder og foretagender, der har tilladelse til eller er registrerede til at udøve radio- eller fjernsynsvirksomhed, hæfter umiddelbart for erstatninger og sagsomkostninger, der idømmes efter § 31.«

4. I § 34, stk. 3, ændres »Danmarks Radios« til: »DR's«, »TV 2's« til: »TV 2/DANMARK A/S'«, og: »TV 2's regionale virksomheders« til: »de regionale TV 2-virksomheders«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Radio- og tv-nævnet kan uden forudgående udbud forlænge tilladelser til lokal radiovirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder, der udløber i perioden 1. januar 2006 til

31. december 2007. Tilsvarende kan nævnet i særlige tilfælde udbyde ledige sendemuligheder til andre tilladelsesindehavere i det område, som sendemuligheden er udmeldt til. Forlængelser og tilladelser kan ikke række ud over 31. december 2007.

Stk. 3. Radio- og tv-nævnet kan uden forudgående udbud forlænge tilladelser til lokal fjernsynsvirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder, der udløber i perioden 1. januar 2006 til 31. oktober 2009. Tilsvarende kan nævnet i særlige tilfælde udbyde ledige sendemuligheder til andre tilladelsesindehavere i det område, som sendemuligheden er udmeldt til. Forlængelser og tilladelser kan ikke række ud over 31. oktober 2009.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte regler om de i stk. 2 og 3 nævnte forlængelser og tilladelser, herunder om fravigelse af de i stk. 2 og 3 nævnte perioder.

Stk. 5. Tilladelser til programvirksomhed, der er meddelt på tidspunktet for lovens ikrafttræden, forbliver i kraft for resten af den periode, hvori tilladelsen er gældende.

Stk. 6. Sager om lokal programvirksomhed, der verserer på tidspunktet for lovens ikrafttræden, overgår fra de lokale radio- og fjernsynsnævn til Radio- og tv-nævnet den 1. januar 2006.

Stk. 7. Sager om tilladelse til eller registrering af lokal programvirksomhed, der verserer på tidspunktet for lovens ikrafttræden, skal færdigbehandles efter reglerne i denne lov eller bestemmelser fastsat efter loven. Andre verserende sager færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 8. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om lempelse af vilkår i tilladelser, der er meddelt inden lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

1.1 Gældende lov

Lov om radio- og fjernsynsvirksomhed blev gennemgående revideret ved lov nr. 1052 af 17. december 2002 (Folketingstidende 2002-2003, Forhandlingerne sp. 1329, 2676, 2944; Tillæg A sp. 857, 939; Tillæg B sp. 263; Tillæg C sp. 174). Loven er efterfølgende ændret ved

- lov nr. 439 af 10. juni 2003 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (Ændringer som følge af lov om TV 2/DANMARK A/S) (Folketingstidende 2002-2003, Forhandlingerne sp. 8042, 9354, 10211; Tillæg A sp. 6511, 6495; Tillæg B sp. 1136, 1295; Tillæg C sp. 568),
- lov nr. 1437 af 22. december 2004 om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed (Politiske reklamer og forlængelse af programtilladelser) (Folketingstidende 2004-2005, 1. samling, Forhandlingerne sp. 735, 2808, 3121; Tillæg A sp. 1131, 1121; Tillæg B sp. 124; Tillæg C sp. 94),
- lov nr. 1439 af 22. december 2004 om pligtaflevering af offentliggjort materiale (Folketingstidende 2004-2005, 1. samling, Forhandlingerne sp. 1169, 2818, 3123; Tillæg A sp. 2244, 2210; Tillæg B sp. 503; Tillæg C sp. 118),
- § 20 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love og om ophævelse af lov om kommunalt samarbejde om opkrævning og inddrivelse (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer - samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet) (Folketingstidende 2004-2005, 2. samling, Forhandlingerne sp. 808, 3494, 3632; Tillæg A sp. 4770, 4670; Tillæg B sp. 614, 765; Tillæg C sp. 290),
- § 14 i lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love (Forenkling, harmonisering og objektivisering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler) (Folketingstidende 2004-2005, 2. samling, Forhandlingerne sp. 1844, 3495, 3633; Tillæg A sp. 6783, 6681; Tillæg B sp. 639, 769; Tillæg C sp. 334), samt

delse af digitale lønsedler) (Folketingstidende 2004-2005, 2. samling, Forhandlingerne sp. 1844, 3495, 3633; Tillæg A sp. 6783, 6681; Tillæg B sp. 639, 769; Tillæg C sp. 334), samt

- § 4 i lov nr. 563 af 24. juni 2005 om ændring af en række love på kulturområdet (Udmøntning af kommunalreformen på kulturområdet) (Folketingstidende 2004-2005, 2. samling, Forhandlingerne sp. 838; Tillæg A sp. 2651, 2620; Tillæg B sp. 843; Tillæg C sp. 589).

1.2 Lovforslagets baggrund

1.2.1 Gennemførelse af tillægsaftale nr. 3 af 17. juni 2004 til medieaftalen for perioden 2002-2006

Hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre tillægsaftale nr. 3 til medieaftalen for perioden 2002-2006 om ny administrativ struktur på lokalradio- og lokal-tv-området, ny lokal-tv-ordning og ny tilskudsordning, som regeringen og Dansk Folkeparti indgik den 17. juni 2004.

Tillægsaftalen, der vedlægges som bilag 2, indeholder følgende hovedpunkter:

- Nedlæggelse af de lokale radio- og fjernsynsnævn. Opgaverne varetages fremover af Radio- og tv- nævnet.
- Forenkling af reglerne om tilskud til ikke-kommerciel lokalradio- og lokal-tv-produktion, således at der fremover kun ydes én slags tilskud.
- Alle lokal-tv-sendemuligheder udbydes samlet af Radio- og tv-nævnet med krav om regionale nyhedsudsendelser og evt. andre programmæssige krav, som måtte blive fastlagt.
- Tilladelse til ikke-kommercielt lokal-tv udstedes af Radio- og tv-nævnet til »vinduer« på de ovennævnte sendemuligheder.
- De gældende »must carry«-forpligtelser for så vidt angår lokal-tv afskaffes.

Vedrørende udbud af lokal-tv-sendemulighederne bemærkes, at det – for at sikre konkurrence til TV 2/ DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder for så vidt angår regionale nyhedsudsendelser – er

hensigten, at der i forbindelse med udbuddet vil blive stillet krav om udsendelse af lokale/regionale nyheder. Et udbud – som besluttet i tillægsaftalen – indebærer, at der ikke vil være selvstændige frekvenser til rådighed for ikke-kommercielt lokal-tv, medmindre det bliver besluttet, at kanal 23 i København (Kanal København) bevares til ikke-kommercielt lokal-tv. Beslutningen indebærer desuden, at der ikke vil være afsat sendemuligheder til kommercielt lokal-tv på lokalt niveau. Såfremt de eksisterende lokal-tv-stationer ønsker at fortsætte deres programvirksomhed i fællesantenneanlæg, må de derfor lade deres programvirksomhed registrere.

På baggrund af tillægsaftalen foreslås det, at radio- og fjernsynslovens bestemmelser vedrørende de lokale radio- og fjernsynsnævn ophæves, og at de lokale radio- og fjernsynsnævns opgaver fremover varetages af Radio- og tv-nævnet. Hovedbestemmelsen i radio- og fjernsynsloven om tilskud til ikke-kommerciel lokalradio- og lokal-tv-produktion foreslås justeret, og bestemmelsen om »must carry«-forpligtelsen for lokal-tv foreslås ophævet. Hertil kommer en række forslag til konsekvensændringer som følge af ændringerne af ovennævnte regler.

Efter fornyet drøftelse med ordførerne for partierne bag mediaaftalen er det besluttet at fravige tillægsaftalens punkt om obligatorisk høring af kommunerne i forbindelse med Radio- og tv-nævnets fordeling af tilskud. Se de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.7.2.

Med henblik på at overføre detailregulering vedrørende lokalradio- og lokal-tv-programvirksomhed til bekendtgørelse og dermed forenkle og ensarte radio- og fjernsynslovens bestemmelser om tilladelse til og registrering af programvirksomhed foreslås det endvidere, at lovens gældende kapitler 8 og 9 sammenskrives i et kapitel, som således omfatter såvel de former for programvirksomhed, der i den gældende lov er reguleret i kapitel 8 om landsdækkende og regional programvirksomhed på grundlag af særlig tilladelse eller registrering, som den programvirksomhed, der er reguleret i kapitel 9 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. Hensigten med forslaget til sammenskrivningen er at gøre loven mere overskuelig og tilgængelig, idet tilladelse til og registrering af lokal programvirksomhed foreslås reguleret på samme måde som andre typer af programvirksomhed. Hertil kommer, at en stor del af de generelle regler i de gældende kapitler 8 og 9 er sammenfaldende. Meget taler efter Kulturministeriets opfattelse derfor for ikke at opretholde særlige regler i radio- og fjernsynsloven om lokalradio-

og lokal-tv-området. De bemyndigelser, kulturministeren efter den gældende lov har til at udstede regler i bekendtgørelsesform, videreføres i kapitel 8. Sammenskrivningen medfører også en indholdsmæssig forenkling af loven, idet alle særbestemmelserne på lokalradio- og lokal-tv-området – bortset fra bestemmelserne om tilskud til lokalradio- og lokal-tv-produktion – foreslås ophævet og videreført i bekendtgørelsesform. Det foreslås desuden, at kapitel 7 om Radio- og tv-nævnet udvides med de opgaver, nævnet overtager fra de lokale radio- og fjernsynsnævn. Programvirksomheden, der udøves af DR, TV 2/DAN-MARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder, vil fortsat være reguleret i særskilte kapitler.

Forenklingen af radio- og fjernsynsloven indebærer en udbygning af den gældende bekendtgørelse nr. 104 af 18. februar 2004 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, da det er tanken at overføre en række bestemmelser fra loven til bekendtgørelsen. Det drejer sig bl.a. om bestemmelserne vedrørende ikke-kommercielt lokal-tv, herunder om placering og omfang af de såkaldte »vinduer«. Et »vindue« er det tidsrum mellem kl. 9 og 12, hvor en kommerciel networking-tv-station skal afsætte sendetid til ikke-kommercielle lokal-tv-stationer.

1.2.2 Øvrige ændringer

Samtidig med gennemførelsen af tillægsaftale nr. 3 til mediaaftalen foreslås det, at der foretages et antal øvrige ændringer af radio- og fjernsynsloven. Ændringerne vedrører bl.a. lovens §§ 3 og 4 om tilladelser til distribution af jordbaseret digitalt tv, § 5, stk. 3, om fremføring af lokale programmer i offentlige telenet samt § 94 om forhøjelse af strafferammen for overtrædelse af forbuddet mod pirateri. Der foreslås desuden en mindre ændring af lovens § 90, stk. 2, om udnyttelse af enerettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse med henblik på tiltrædelse og ratifikation af Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn af 5. maj 1989 som ændret i henhold til protokol ETS nr. 171, der trådte i kraft den 1. marts 2002.

De øvrige ændringer har fortrinsvist til formål at forenkle radio- og fjernsynsloven. Dertil kommer ændringer og ophævelser af bestemmelser, der på baggrund af udviklingen på medieområdet og af praksis ikke længere anvendes eller er utidssvarende, samt sproglige og redaktionelle præciseringer.

I lovforslagets § 2 foreslås en række redaktionelle konsekvensændringer af medieansvarsloven.

2. Indholdet af lovforslaget

2.1 Gennemførelse af tillægsaftalen

2.1.1 Nedlæggelse af de lokale nævne

2.1.1.1 Gældende ret

I medfør af radio- og fjernsynslovens § 64 nedsætter kommunalbestyrelsen, hvis der er behov herfor, et lokalt radio- og fjernsynsnævn. Der er behov for at nedsætte et lokalt nævn, enten hvis der allerede udøves lokal programvirksomhed i kommunen, eller hvis der indgives ansøgning om tilladelse til lokal programvirksomhed. Kommunalbestyrelsen har mulighed for at nedsætte et radio- og fjernsynsnævn eller et særskilt radionævn og et særskilt fjernsynsnævn. Kommunen er sekretariat for det lokale nævn.

Et lokalt nævn omfatter som udgangspunkt den pågældende kommune. Nabokommuner med tilsammen indtil 300.000 indbyggere kan imidlertid nedsætte et fællesnævn (et flerkommunalt nævn).

Et mindretal af nævnets medlemmer vælges direkte af kommunalbestyrelsen. De øvrige medlemmer vælges ved, at kommunalbestyrelsen indkalder til et møde med deltagelse af lokale foreninger og organisationer, der udvælges efter kommunalbestyrelsens skøn. På mødet skal der søges opnået enighed om valget af de øvrige medlemmer af nævnet.

Det lokale nævn udsteder tilladelse til lokal programvirksomhed, hvor virksomheden udøves ved hjælp af radioanlæg, og registrerer foretagender, som udøver kabelfødt programvirksomhed via fællesantenneanlæg. Tilladelserne fordeles efter skønhedskonkurrence (dvs. efter ansøgning), hvor tilladelsen udstedes til de ansøgere, der samlet set giver lokalområdet en alsidig programflade, mens registrering kan opnås, hvis stationen opfylder ganske få formelle krav. Såfremt der kun er én ansøger til en ledig sendetid, får denne ansøger tilladelsen.

De lokale nævne fører tilsyn med de lokale stationers programvirksomhed, dog ikke vedrørende stationer, der sender i netværkssamarbejde (såkaldte networkingsstationer). Tilsynet med sidstnævnte varetages af Radio- og tv-nævnet, jf. afsnit 2.1.2.

Endelig afgiver de lokale nævne en begrundet indstilling til Radio- og tv-nævnet vedrørende fordelingen af driftstilskud. De lokale nævne kan i forbindelse med indstillingen bl.a. lægge vægt på, om den ansøgende station har bred kontakt til lokalsamfundet, og om stationen bidrager til at opfylde lokale mediepolitiske målsætninger.

Der er i dag nedsat ca. 100 lokale radio- og fjernsynsnævne.

2.1.1.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Med henblik på gennemførelse af tillægsaftalens punkt om en ny administrativ struktur på lokalradio- og lokal-tv-området foreslås det, at de lokale radio- og fjernsynsnævne nedlægges pr. 1. januar 2006, og at administrationen af lokalradio- og lokal-tv-ordningen fremover varetages af Radio- og tv-nævnet.

Den nuværende struktur på lokalradio- og lokal-tv-området har eksisteret siden lokalradio- og lokal-tv-ordningens start midt i 80'erne, hvor de lokale sendemuligheder var tænkt anvendt udelukkende til ikke-kommerciel programvirksomhed. Det var derfor naturligt, at lokalradio- og lokal-tv-området havde et stærkt lokalt element, og at fordeling af tilladelser fandt sted decentralt på baggrund af lokalkendskab. Det var oprindeligt ikke tilladt at sende reklamer eller at deltage i networkingsamarbejde, men begge forbud blev lempet gennem 90'erne. Forbuddet mod networking blev endeligt afskaffet i 2002. Lokalradio- og lokal-tv-området i Danmark har således ændret sig markant siden ordningens start, hvilket har skabt behov for en generel revision af lovgivningen.

Hensigten med forslaget om at nedlægge de lokale radio- og fjernsynsnævne er også at professionalisere forvaltningen af lokalradio- og tv-området, da den nuværende decentrale ordning har medført uensartethed i praksis i forvaltningen af området, hvilket bl.a. har medført, at de lokale stationers forhold behandles forskelligt alt efter hvor i landet, stationen har opnået tilladelse eller registrering. Det stiller især de kommercielle, lokale stationer i uens konkurrencesituationer, ligesom networkingsamarbejde vanskeliggøres.

Forslaget skal endvidere ses på baggrund af, at den decentrale struktur og repræsentationen af det lokale foreningsliv i de lokale nævne gennem årene har givet anledning til en række administrative problemer. Fx har det flere steder vist sig vanskeligt at få foreningerne til at lade sig vælge ind i nævnene, ligesom foreningsrepræsentationen i nogle tilfælde har givet anledning tilabilitetsproblemer i forhold til de sager, nævnene har behandlet. Der er desuden stor forskel i den sekretariatsmæssige betjening af nævnene. Udviklingen i lokalradio- og lokal-tv-branchen har i stort omfang medført en professionalisering, der er meget svær for især de små radio- og fjernsynsnævne at håndtere. Lokalt fastsatte mediepolitikker og lokale ønsker til programfladen kan desuden være en hæmsko for udviklingen af det kommercielle lokalradiomarked.

Med nedlæggelsen af de lokale radio- og fjernsynsnævne og overdragelsen af opgaverne til Radio- og tv-nævnet forenkles den administrative struktur på området, og opgaverne vil blive varetaget af ét centralt or-

gan (Radio- og tv-nævnet), der får mulighed for at effektivisere sagsbehandlingen og skabe en ensartet praksis.

Nedlæggelsen af de lokale radio- og fjernsynsnævns medfører, at der ikke længere vil være en rekursinstans på de områder, hvor der i dag kan klages til Radio- og tv-nævnet over afgørelser truffet af de lokale nævn. Kulturministeriet finder ikke, at dette vil medføre en forringelse af stationernes forhold, bl.a. fordi nævnet allerede på nuværende tidspunkt varetager en lang række lignende sager, herunder som rekursinstans, og derved har oven oparbejdet en stor erfaring, og fordi nævnet efter loven skal sammensættes af en personkreds med forskellige kompetencer, der tilsammen giver nævnet størst mulig ekspertise på de områder, nævnet skal varetage. Kulturministeriet finder desuden ikke, at det forhold, at der ikke er en administrativ klageadgang, vil medføre ulemper for de lokale aktører, der ikke opvejes af fordelene ved en mere ensartet og professionel administration og praksis. Det bemærkes, at der også i den gældende ordning på radio- og tv-området generelt er områder, hvor Radio- og tv-nævnet er eneste instans (fx på kabel- og satellitområdet).

De ændringer af radio- og fjernsynslovens kapitel 9 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, der er gennemført ved lov nr. 563 af 24. juni 2005 om ændring af en række love på kulturområdet (Udmøntning af kommunalreformen på kulturområdet) med ikrafttræden den 1. januar 2007, vil som følge af forslaget til ophævelsen af lovens kapitel 9 ikke træde i kraft.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31.

2.1.2 Radio- og tv-nævnet

2.1.2.1 Gældende ret

Radio- og tv-nævnet nedsættes af kulturministeren. Nævnet består af 7 medlemmer, der skal repræsentere juridisk, økonomisk/administrativ, erhvervsmæssig og mediemæssig/kulturel sagkundskab. Nævnet nedsættes for 4 år ad gangen.

Radio- og tv-nævnet varetager en række opgaver vedrørende lokalradio- og lokal-tv-området, jordbase-ret, digitalt tv, landsdækkende og regional programvirksomhed på grundlag af særlig tilladelse eller registrering, reklamer og sponsorering af programmer samt fører tilsyn med TV 2/DANMARK A/S på grundlag af den af kulturministeren udstedte tilladelse til at udøve public service-programvirksomhed. Nævnet afgiver desuden udtalelse om DR's og de regionale TV 2-virksomheders redegørelser for opfyldelse af

public service-kontrakterne samt rådgiver kulturministeren i mediespørgsmål.

På lokalradio- og lokal-tv-området er Radio- og tv-nævnet ankeinstans i sager om de lokale radio- og fjernsynsnævns afslag på ansøgning om tilladelse og om inddragelse af tilladelse samt lokale nævns afslag på registrering af kabelforetagender og krav om indstilling af kabelfødt programvirksomhed. Radio- og tv-nævnet fører desuden tilsyn med networkingstationer samt fordeles tilskud til ikke-kommercielle lokale stationer.

Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for kulturministeren eller anden administrativ myndighed.

Nævnet sekretariatsbetjenes af Mediesekretariatet, som tillige varetager en række styrelsesopgaver på radio- og tv-området, herunder faglig rådgivning af Kulturministeriet.

Kulturministeren kan i medfør af den gældende lovs § 39, stk. 3, fastsætte regler om gebyrer for tilladelse til programvirksomhed m.v. og registrering af programvirksomhed til medfinansiering af de udgifter, der er forbundet med Radio- og tv-nævnets virksomhed.

Kulturministeren kan i medfør af den gældende lovs § 44, stk. 4, beslutte at delegere andre opgaver vedrørende reklamer og sponsorering af programmer til Radio- og tv-nævnet end de opgaver, nævnet allerede har på området. Ministeren kan beslutte, at Radio- og tv-nævnets afgørelser i sådanne sager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

2.1.2.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Udvidelse af Radio- og tv-nævnets opgaver

Det foreslås, at kompetencen til at træffe administrative afgørelser på lokalradio- og lokal-tv-området overgår til Radio- og tv-nævnet.

Forslaget betyder, at Radio- og tv-nævnet – ud over de opgaver nævnet hidtil har varetaget – også skal varetage alle administrative opgaver på lokalradio- og lokal-tv-området. Radio- og tv-nævnet skal på den baggrund fordele tilladelser til og gennemføre registrering af både lokal radioprogramvirksomhed og lokal-tv-programvirksomhed, jf. den foreslåede § 42, hvoraf det fremgår, at Radio- og tv-nævnet skal træffe afgørelse om tilladelse til programvirksomhed, udstede sådanne tilladelser samt føre tilsyn med programvirksomheden. For så vidt angår registreret programvirksomhed fremgår det, at nævnet skal registrere foretagender samt føre tilsyn med programvirksomheden.

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 15, vedrørende § 40, stk. 4, at kulturministeren kan delegerede andre opgaver til Radio- og tv-nævnet, og at det i den forbindelse kan besluttes, at nævnets afgørelser i sådanne sager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Der er tale om en udvidelse af den gældende bestemmelse i lovens § 44, stk. 4, der vedrører reklame- og sponsorområdet, og som foreslås ophævet. Baggrunden for forslaget er at gøre det muligt – afhængig af den konkrete udvikling på medieområdet og nye teknologiske muligheder – at lade nævnet varetage andre forvaltnings- og tilsynsopgaver end dem, der er nævnt i lovens kapitel 7, fx administration af nye puljer. Kulturministeren får hermed bedre mulighed for at drage nytte af den faglige og specialiserede viden, nævnet besidder.

Det bemærkes, at Radio- og tv-nævnets bemyndigelse i den gældende lovs § 43, nr. 5, om at nævnet efter indstilling fra IT- og Telestyrelsen træffer afgørelse om fordelingen af sendemuligheder på lokale områder under hensyn til de frekvensmæssige muligheder, såfremt der er behov herfor, ikke er videreført i den foreslåede § 42. Det er Kulturministeriets opfattelse, at Radio- og tv-nævnets kompetence til at fordele programtilladelser til lokalradio- og lokal-tv-virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 16, vedrørende § 42, nr. 1, også omfatter mulighed for at fordele nye sendemuligheder i forskellige geografiske områder. Radio- og tv-nævnets kompetence videreføres således uændret.

Finansiering af Radio- og tv-nævnets virksomhed

Bemyndigelsen i den gældende lovs § 39, stk. 3, til kulturministeren til at fastsætte regler om Radio- og tv-nævnets adgang til at opkræve gebyr for administration og tilsyn foreslås videreført uændret.

Det er ikke hensigten at give Radio- og tv-nævnet mulighed for at opkræve gebyr for udstedelse af tilladelse til eller registrering af programvirksomhed samt tilsyn på det område, der hidtil har været en del af lokalradio- og lokal-tv-ordningen, idet området tidligere har været gebyrbelagt. Nævnets virksomhed på dette område forventes finansieret af den tilbageførsel af midler fra kommunerne til staten, der vil ske efter nedlæggelsen af de lokale radio- og fjernsynsnævn. Der er derfor ikke grundlag for at opkræve gebyr på nuværende tidspunkt.

2.1.3 Tilladelse og registrering

2.1.3.1 Gældende ret

Det fremgår af den gældende lovs § 45, at udøvelse af programvirksomhed foranstaltet af et radio- og tv-

foretagende, der hører under dansk myndighed, kun kan ske med tilladelse fra Radio- og tv-nævnet. Dette gælder dog ikke programvirksomhed omfattet af § 47 (jf. nedenfor), DR's, TV 2/DANMARK A/S' og de regionale TV 2-virksomheders public service-virksomhed samt udøvelse af lokal programvirksomhed, jf. kapitel 9. Radio- og tv-nævnet kan i forbindelse med udstedelse af tilladelser til programvirksomhed fastsætte vilkår for programvirksomheden m.v.

Tilladelse til programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede, analoge sendemuligheder meddeles af Radio- og tv-nævnet efter udbud. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om disse udbudsforretninger og kan i den forbindelse bestemme, at Radio- og tv-nævnet fastsætter nærmere retningslinjer om auktionarius' beføjelser, ejerskabsforhold og mindstebud m.v. Tilladelse til programvirksomhed efter bestemmelsen i § 45 kan betinges af betaling af koncessionsafgift. Koncessionsafgiftens mindstestørrelse, beregningsgrundlag og betalingsfrister skal fremgå af udbudsmaterialet.

Det bestemmes i den gældende lovs § 47, at programvirksomhed ved hjælp af satellit eller ved hjælp af fællesantenneanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område, samt programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder og programvirksomhed ved hjælp af kortbølgesendemuligheder ikke kræver tilladelse fra Radio- og tv-nævnet i henhold til § 45. Foretagender, som udøver sådan programvirksomhed, skal i stedet lade sig registrere hos nævnet. Kulturministeren har fastsat nærmere regler om sådan registrering i bekendtgørelse nr. 1174 af 17. december 2002 om radio- og fjernsynsvirksomhed ved hjælp af satellit eller kabel, samt om programvirksomhed ved hjælp af kortbølgesendemuligheder.

Udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg inden for et lokalt område kræver tilladelse fra det lokale radio- og fjernsynsnævn, jf. den gældende lovs § 52. Udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg, der ikke går udover et lokalt område, kræver ikke tilladelse fra det lokale nævn. Foretagender, som udøver sådan programvirksomhed, skal i stedet lade sig registrere hos nævnet.

Det fremgår af den gældende lovs § 54, at selskaber, foreninger og lignende, som udøver tv-programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg, har ret til at få meddelt en programtilladelse, hvis der findes en ubenyttet sendemulighed (frekvens) i området, og hvis følgende betingelser er opfyldt: 1) Foretagendet har lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed som sit hovedformål, jf. den gældende lovs § 53, og 2) sender dagligt mindst ½ times lokalt producerede nyheds- og ak-

tualitetsprogrammer eller andre programmer med udgangspunkt i lokalsamfundet, idet programstof fra andre stationer i samme amtskommune eller i naboamtskommuner, der deltager i et fast samarbejdsforhold med foretagendet om programvirksomheden, kan indgå i tidsopgørelsen, og 3) sørger for, at en væsentlig del af programmerne derudover er dansksprogede eller produceret for et dansk publikum, og 4) afsætter sendetid til ikke-kommercielle stationer, hvis tilladelse er omfattet af stk. 3, og kommuner, hvis tilladelse er omfattet af § 56. Tilladelsen omfatter hele sendetiden på alle tv-sendemuligheder i nævnsområdet, idet der dog skal fraregnes den sendetid, der skal afsættes til ikke-kommercielle »vinduer«. Det lokale radio- og fjernsynsnævn skal – medmindre afgørende lokale hensyn taler imod – godkende, at indehavere af en tilladelse til programvirksomhed, kan overgå til networkingprogramvirksomhed for resten af den periode, hvor tilladelsen er gældende. Kulturministeren kan fastsætte regler om anvendelsen af sendemulighederne for lokal fjernsynsvirksomhed i Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Københavns Amt.

Det bestemmes i den gældende lovs § 55, at selskaber, foreninger og lignende, som udøver radio-programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg, og som har lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed som hovedformål, har ret til at få meddelt en programtilladelse, der giver adgang til networking, medmindre afgørende lokale hensyn taler imod. Det lokale radio- og fjernsynsnævn skal – medmindre afgørende lokale hensyn taler imod – godkende, at indehavere af tilladelse til programvirksomhed, kan overgå til networkingprogramvirksomhed for resten af den periode, hvor tilladelsen er gældende.

2.1.3.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Regler om tilladelser og registrering

Som led i forenklingen af radio- og fjernsynslovens kapitler 8 og 9 foreslås de centrale bestemmelser vedrørende tilladelse og registrering samlet i henholdsvis § 45 om tilladelse til programvirksomhed og § 47 om registrering af programvirksomhed. Dette vil ikke medføre ændringer i, hvilke former for programvirksomhed der kræver tilladelse, og hvilke der kræver registrering. Forslaget indebærer en indholdsmæssig forenkling af den gældende lovs § 45 og kapitel 9, idet § 45 med lovforslaget udvides til også at omfatte lokalradio- og lokal-tv-området samt bemyndigelser til at fastsætte regler vedrørende særlige forhold på lokalradio- og lokal-tv-området, der i de gældende regler er reguleret ved lov.

Det foreslås, at lovens kapitler 8 og 9 skrives sammen med henblik på at forenkle lovens tilladelsessystem i lyset af nedlæggelsen af de lokale radio- og fjernsynsnævn med deraf følgende konsekvensændringer i lovtæksten.

Sammenskrivningen medfører konkret, at kapitel 9 i loven ophæves, og at en række bestemmelser i den gældende lov ikke videreføres, herunder bl.a. § 56 om kommuners adgang til at få meddelt programtilladelse til lokal programvirksomhed, § 57 om fordeling af programmer i fællesantenneanlæg i en kortere periode og § 58 om programvirksomhed i små fællesantenneanlæg samt bestemmelserne om networking, jf. de gældende bestemmelser i lovens §§ 54 og 55. Ophævelsen af §§ 54 og 55 medfører, at en tilladelse eller en registrering automatisk giver adgang til samarbejde med andre radio- eller tv-stationer, og at der derfor ikke gives ansøgere, der ønsker at samarbejde med andre, fortrinsret til ledig sendetid. Ophævelsen af § 56 betyder, at kommuner fremover skal ansøge om tilladelse eller anmode om registrering i medfør af de foreslåede bestemmelser i §§ 45 og 47, og kommunernes fortrinsret til at opnå tilladelse bortfalder hermed. På grund af adgangen til at opnå en registrering til udøvelse af kabelfødt programvirksomhed findes det ikke længere nødvendigt at opretholde den gældende lovs § 57. Ophævelse af § 58 medfører, at udøvelse af programvirksomhed via fællesantenneanlæg i alle tilfælde skal registreres. Dette vil ikke påvirke fællesantenneanlæg, der alene foretager fordeling af programmer uden at udøve selvstændig programvirksomhed.

Ophævelsen af kapitel 9 betyder desuden, at § 62 om, at der for hvert program skal findes en programleder, der i videst muligt omfang skal have kendskab til, hvem der har deltaget i eller på anden måde medvirket til programmet, ikke videreføres, da medieansvarslovens §§ 5-7 dækker forholdet tilfredsstillende. Hertil kommer, at kapitel 8, der foreslås udvidet med lokalradio- og lokal-tv-området, ikke tidligere har indeholdt en sådan regel, og at der ikke findes behov for at indføre en særskilt regel på lokalradio- og lokal-tv-området herom. Ophævelsen af § 62, stk. 3, medfører, at Radio- og tv-nævnet vedrørende eventuelle sanktioner for stationer, der deltager i networkingsamarbejde, på et friere grundlag kan tage stilling til, om det er rimeligt at pålægge alle stationerne i samarbejdet en eventuel sanktion – fx fordi overtrædelsen er sket i den del af sendetiden, hvor der samsendes i samarbejdet – eller om det kun er en enkelt station, der skal pålægges den eventuelle sanktion.

Det foreslås som nævnt, at lokal programvirksomhed fremover også skal reguleres i kapitel 8. Begrebet

F. t. l. vedr. radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven

udbud omfatter som hidtil, jf. den foreslåede § 45, stk. 2, skønhedskonkurrence og auktion. Det betyder, at tilladelser til lokal programvirksomhed kan fordeles ved skønhedskonkurrence eller som noget nyt ved auktion efter kulturministerens nærmere bestemmelse herom.

Det er hensigten, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om udbud i den gældende lovs § 45, stk. 3, som videreføres i det foreslåede stk. 2, vil blive udnyttet til generelt at fastsætte regler om fordeling af tilladelser, men at hjemlen også vil blive anvendt til at fastsætte regler om enkeltstående udbud af radio- eller fjernsynssendemuligheder, fx som ved udbuddet af den femte og den sjette FM-radiokanal.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20-23, 25-28 og 31.

Bemyndigelser til kulturministeren

En række forhold, der i dag er reguleret i radio- og fjernsynsloven, vil fremover blive reguleret i bekendtgørelsesform. Det drejer sig bl.a. om detaljerede regler om tilladelse og registrering på lokalradio- og lokal-tv-området, og om »vinduerne« på de kommercielle lokal-tv-sendemuligheder. Årsagen til, at de nævnte forhold ønskes overført fra loven til bekendtgørelse, er, at der er tale om detaljeregler, der efter Kulturministeriets opfattelse ikke er egnede til at være reguleret i lovform, og at der kan være behov for at ændre reglerne i lyset af udviklingen på medieområdet.

Bemyndigelsen til kulturministeren til at fastsætte regler om udbud efter den gældende lovs § 45, stk. 3, videreføres i det foreslåede stk. 2. Det bemærkes, at kulturministeren efter de gældende regler kan bestemme, at Radio- og tv-nævnet kan fastsætte retningslinjer om auktionarius' beføjelser, ejerskabsforhold og mindstebud m.v. Kulturministeriet finder det imidlertid rigtigst, at det er kulturministeren, der udsteder reglerne i bekendtgørelsesform. Nævnet kan uanset ændringer udstede en ikke-bindende vejledning som supplement til bekendtgørelsens regler.

Det foreslås desuden i forslaget til § 1, nr. 24, vedrørende § 45, stk. 5, at kulturministeren bl.a. kan fastsætte regler om tilladelse til programvirksomhed. Kulturministeren kan på baggrund af den foreslåede bestemmelse fastsætte regler om bl.a. lokal programvirksomhed, vilkår for programvirksomheden, opslag af ledig sendetid, indsendelse og behandling af ansøgninger om tilladelse, varigheden af tilladelser, fornyelse af tilladelser ved tilladelsesperiodens udløb (herunder om forlængelse skal ske med eller uden opslag), særregler om henholdsvis kommercielle og ikke-kommercielle lokale tv-stationer, herunder om network-

ingsamarbejde, sendetid, »vinduer« på de kommercielle lokal-tv-sendemuligheder, reklamer i de ikke-kommercielle »vinduer«, omfanget af europæiske programmer på tv-stationer, der sender ud over et lokalt område, jf. Rådets direktiv 89/52/EØF af 3. oktober 1989 med senere ændring om »Fjernsyn uden grænser«, anvendelsen af lokal-tv-sendemuligheder i københavnsområdet m.v. Forslaget skal ses på baggrund af, at lokalradio- og lokal-tv-området inkorporeres i kapitel 8. Det foreslås desuden, at kulturministeren kan fastsætte regler med henblik på at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser med hensyn til at tilgodese børn og unge. Det er hensigten, at »vinduerne« til ikke-kommercielt lokal-tv fortsat skal placeres i tidsrummet mellem kl. 9 og 12, og at det gældende forbud mod reklamer i »vinduerne« videreføres.

Det foreslås endelig i § 45, stk. 5, at kulturministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at Radio- og tv-nævnet i forbindelse med udstedelse af tilladelser til programvirksomhed og efter regler fastsat af kulturministeren kan fastsætte supplerende vilkår for programvirksomheden m.v. Der er tale om en delvis videreførelse af gældende regler, og det er hensigten, at kulturministeren i forbindelse med udbud af programtilladelser i bekendtgørelsesform fastsætter de rammer, inden for hvilke Radio- og tv-nævnet kan forpligte kommende tilladelsesindehavere. Det kan fx vedrøre udfyldelsen af programfladen og omfanget af daglig sendetid.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 24.

Forsøgsvirksomhed

Udgangspunktet er, at der skal ske udbud af ledige sendemuligheder, jf. den foreslåede § 45, stk. 1. Kulturministeren bemyndiges dog i forslaget til § 45, stk. 6, til at kunne fravige kravet om udbud i forbindelse med forsøgsvirksomhed. Et forsøg kan fx være en midlertidig, lokal afprøvning af digital radio. Der har ikke tidligere i loven været eksplicit hjemmel til forsøgsvirksomhed. Bestemmelsen er parallel til den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 5, om distribution af digitalt tv.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 24.

Networking

De sidste begrænsninger vedrørende networkingsamarbejde blev ophævet ved lovændringen i 2002. På den baggrund finder Kulturministeriet ikke grundlag for at opretholde den gældende lovs §§ 54 og 55 om networking på henholdsvis lokal-tv- og lokalradioområdet. Disse bestemmelser foreslås derfor ophævet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31.

Digital radio (DAB)

Det foreslås, at § 45 udvides til også at omfatte radio udsendt i digital form (Digital Audio Broadcasting, DAB). Det betyder, at kulturministeren, jf. den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 23, vedrørende § 45, stk. 3, kan fastsætte regler i bekendtgørelsesform om kommende udbud af DAB, herunder om fordelingen af tilladelser, krav til programvirksomheden m.v.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 23.

2.1.4 Sanktioner

2.1.4.1 Gældende ret

Det fremgår bl.a. af den gældende lovs § 50 om sanktioner vedrørende stationer, der har fået deres tilladelse efter det gældende kapitel 8, at Radio- og tv-nævnet kan inddrage en programtilladelse midlertidigt eller endeligt eller træffe afgørelse om midlertidigt eller endeligt inddragelse af en registrering, hvis indehaveren overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, eller hvis en overtrædelse er grov, eller overtrædelser er ofte gentagne.

Ifølge den gældende lovs § 66 om sanktioner over for lokale radio- og tv-stationer kan en programtilladelse inddrages midlertidigt eller endeligt, bl.a. hvis indehaveren ikke udnytter tilladelsen, eller der sker en væsentlig afbrydelse af programvirksomheden. En tilladelse kan i øvrigt inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis indehaveren overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, såfremt en overtrædelse er grov, eller overtrædelser er ofte gentagne, eller tilside sætter de vilkår, som programtilladelsen er meddelt på. Registreringspligtig programvirksomhed kan af nævnet bl.a. kræves indstillet midlertidigt eller endeligt, hvis det registrerede foretagende overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, eller hvis en overtrædelse er grov, eller overtrædelser er ofte gentagne. Efter de gældende regler kan der således på lokalradio- og lokal-tv-området i visse tilfælde pålægges en sanktion allerede efter første, mindre overtrædelse. Et lokalt nævns afgørelse kan inden 4 uger fra meddelelsen om afgørelsen indbringes for Radio- og tv-nævnet.

2.1.4.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås, at § 66 ophæves. Baggrunden herfor er, at lokal programvirksomhed foreslås overført til kapitel 8, hvilket betyder, at overtrædelser på lokalradio- og lokal-tv-området herefter skal vurderes efter § 50. Overførelsen betyder også, at overtrædelser på

lokalradio- og lokal-tv-området fremover alene kan sanktioneres, hvis overtrædelserne er grov eller ofte gentagne.

Ophævelsen af § 66 medfører, at alle former for programvirksomhed underlægges de samme sanktionsformer, hvilket indebærer en lempelse for så vidt angår lokalradio- og lokal-tv-området.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 30 og 31.

2.1.5 Krav til den lokale programvirksomhed

2.1.5.1 Gældende ret

De lokale radio- og fjernsynsnævner har i forbindelse med udstedelsen af en tilladelse til lokal programvirksomhed mulighed for at stille vilkår til programvirksomheden. Nogle lokale radio- og fjernsynsnævner har på den baggrund fx besluttet, at en lokal station for at opnå tilladelse skal indrette sin programflade således, at en vis procentdel af sendetiden udfyldes af lokalt producerede programmer og indslag.

Loven giver ikke adgang til at stille vilkår i forbindelse med registrering af programvirksomhed.

2.1.5.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås, at muligheden for, at der kan stilles vilkår i form af individuelle krav til lokalradio- og lokal-tv-programvirksomhed i forbindelse med udstedelse af en tilladelse, afløses af generelle krav til programvirksomheden, der skal fremgå af bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, og som skal gælde for programtilladelser, der udstedes efter lovens ikrafttræden.

Forslaget skal ses på baggrund af, at de krav, de lokale nævner i dag ofte stiller til stationerne, angår indholdet af programfladen. Da et lokalt nævner i dag kan stille forskellige krav til stationerne i samme nævnsområde, skaber kravene uensartede økonomiske og konkurrencemæssige forhold for stationerne, da variationen af og intensiteten i kravene vil variere såvel lokalt som på landsplan. Indførelsen af generelle krav skal sikre, at alle sammenlignelige stationer behandles ens, uanset hvor i landet de har programtilladelse, idet det er hensigten, at kulturministeren kan fastsætte forskellige typer af generelle krav, alt efter om der er tale om kommercielle eller ikke-kommercielle stationer, forskelle i lyttergrundlag, lokalradio- eller lokal-tv-programvirksomhed og lignende.

De generelle krav vil som nævnt blive fastsat i bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, idet kulturministeren i forslagene til § 45, § 47 og § 48 gives hjemmel til at fastsætte regler om udøvelse af programvirksomhed. Det er tanken, at det skal være et generelt vilkår i forbindelse med skønhedskonkur-

rence, at stationen skal udøve sin programvirksomhed i overensstemmelse med ansøgningen. Det forventes, at Radio- og tv-nævnet gives adgang til at dispensere herfra, såfremt der efterfølgende opstår behov herfor.

På det kommercielle område er det desuden hensigten bl.a. at bevare de gældende regler om nyhedsproduktion for lokal-tv-stationer, jf. afsnit 2.1.3.1 ovenfor, samt at fastsætte regler for kommerciel lokalradio om nyhedsformidling.

Der er ikke på nuværende tidspunkt taget stilling til, om der skal stilles særlige krav til ikke-kommerciel lokalradio- og lokal-tv-programvirksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22 og 31 (ophævelse af § 60, stk. 2).

2.1.6 Krav til stationen

2.1.6.1 Gældende ret

En forudsætning for udstedelse af tilladelse til lokal programvirksomhed eller opnåelse af registrering til lokal programvirksomhed er, at ansøgeren er en forening, et selskab eller lignende, der har lokalradio- eller lokal fjernsynsvirksomhed som hovedformål, jf. den gældende lovs § 53.

En ansøger skal således have etableret en juridisk person med lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed som hovedformål for at kunne komme i betragtning til en tilladelse eller en registrering. Det har ikke hidtil været muligt for enkeltpersoner eller enkeltmandsvirksomheder at opnå tilladelse til eller registrering af lokal programvirksomhed.

2.1.6.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås, at kravet om, at en ansøger skal have lokalradio- eller lokal-tv som hovedformål, udgår.

Forslaget medfører, at der sker en fuld liberalisering af kravet om formål og organisationsform. Da der ikke længere stilles krav om etablering af en forening, et selskab eller lignende, vil enhver – også enkeltpersoner og enkeltmandsvirksomheder – kunne opnå tilladelse til eller registrering af lokal programvirksomhed.

Baggrunden for forslaget er, at især lokalradioområdet har gennemgået en stor udvikling i de seneste år. Mange dagblade deltager i dag i lokal radiovirksomhed og i lyset heraf forekommer et krav, der medfører, at fx dagbladene, der i forvejen har etableret en medievirksomhed, skal oprette et særligt selskab eller lignende med lokalradio eller lokal-tv som hovedformål for at kunne opnå tilladelse til eller registrering af lokal programvirksomhed, at påføre aktørerne på markedet en unødvendig administrativ belastning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 31.

2.1.7 Ny tilskudsordning

2.1.7.1 Gældende ret

Tilskudsformer

Tilskudsordningen til ikke-kommerciel lokal radio- og fjernsynsproduktion har eksisteret siden 1997, men er blevet justeret flere gange gennem tiden, senest pr. 1. januar 2004. Midlerne til tilskudspuljen kommer fra licensprovenuet.

Tilskudspuljen anvendes til driftstilskud, programtilskud, tilskud til uddannelsesaktiviteter og tilskud til medieskoletjenestevirksomhed. Det er i alle tilfælde Radio- og tv-nævnet, der træffer afgørelse om, hvorvidt en ansøger skal have tilskud.

Driftstilskud ydes til (delvis) dækning af de lokale stationers driftsudgifter. En betingelse for at kunne søge om driftstilskud er, at stationen har haft regelmæssig udsendelsesvirksomhed i de seneste 6 måneder, jf. bestemmelsen i § 26, stk. 1, i bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed. De lokale nævn skal afgive en begrundet indstilling til Radio- og tv-nævnet om, hvorvidt ansøgerstationen skal have tilskud. De lokale nævn kan i deres indstilling lægge vægt på, om ansøgerstationen har bred kontakt til lokalsamfundet, og om ansøgerstationen bidrager til at opfylde lokale mediepolitiske målsætninger.

Programtilskud ydes til programmer eller programrækker efter en konkret vurdering. Programtilskud kan kun ydes til stationer, der modtager driftstilskud. Tilskuddet ydes under hensyntagen til en prioriteret og begrundet indstilling fra de lokale nævn.

Tilskud til uddannelsesaktiviteter ydes primært til uddannelse af frivillige medarbejdere på de lokale radio- og tv-stationer. Tilskuddet kan søges af de lokale stationer, men kan også ydes til aktiviteter arrangeret af de ikke-kommercielle stationers organisationer og af højskoler m.v. for personer, der er tilknyttet en ikke-kommerciel lokal radio- eller tv-station.

Tilskud til medieskoletjenestevirksomhed kan ydes til stationer og andre, der gennemfører medieskoletjenestevirksomhed inden for de audiovisuelle medier (lydmediet og de levende billeder). Medieskoletjenestevirksomhed er aktiviteter i forhold til grundskolen og ungdomsuddannelserne med henblik på at give grundskolen og ungdomsuddannelserne adgang til mediemæssig kompetence som supplement til den viden, der findes på skolerne.

Administration af tilskud samt tilsyn

De lokale radio- og fjernsynsnævn og Radio- og tv-nævnet fører tilsyn med anvendelsen af tilskudsmidlerne. Radio- og tv-nævnet har efter den gældende

lovs § 68, stk. 3, fastsat retningslinjer for indsendelse af ansøgninger, udbetaling af tilskud, regnskabsaflægelse og revision m.v. De lokale radio- og fjernsynsnævn foretager som led i deres generelle tilsynsforpligtelse stikprøvekontrol af de udsendelser, der er ydet programtilskud til, og nævnene skal meddele Radio- og tv-nævnet, hvis det konstateres, at de bevilgede midler ikke anvendes i overensstemmelse med ansøgningen om programtilskud. Radio- og tv-nævnet skal på baggrund af oplysningerne tage stilling til, om der er grundlag for at kræve tilskuddet helt eller delvist tilbagebetalt.

Radio- og tv-nævnet kan i særlige tilfælde ud over de lokale radio- og fjernsynsnævns kontrol af anvendelsen af programtilskuddet selv foretage stikprøvekontrol af programmer, uddannelsesaktiviteter og medieskoletjenestevirksomhed, hvortil der er ydet tilskud. Overtrædelse af tilskudsreglerne kan – såfremt overtrædelsen er grov, eller der er tale om ofte gentagne overtrædelser – medføre en midlertidig eller endelig inddragelse af programtilladelsen eller indstilling af den registrerede programvirksomhed. Radio- og tv-nævnet kontrollerer årligt de tilskudsmodtagende stationers regnskaber. Såfremt et tilskud ikke er anvendt til det bevilgede formål, kan Radio- og tv-nævnet kræve beløbet helt eller delvist tilbagebetalt.

2.1.7.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Tilskudsformer

Med baggrund i tillægsaftalen foreslås det, at der fremover alene ydes én form for tilskud, der har til formål at bidrage til finansiering af stationens udgifter, herunder til almindelige faste omkostninger såsom husleje, el, telefon m.v., uddannelse af stationens medarbejdere og lignende. Der videreføres dermed ikke et egentligt programtilskud, idet det forudsættes, at stationerne bl.a. finansierer programproduktionen via tilskuddet.

Der er ikke tilsigtet ændringer i vilkårene for tilskuddet, idet tilskuddet fortsat skal anvendes til det formål, det er bevilget til, og en station kan således som hidtil blive mødt med et tilbagebetalingskrav, hvis tilskuddet ikke anvendes som forudsat. Det er hensigten, at de gældende regler herom i bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed skal videreføres.

Tilskud til medieskoletjenestevirksomhed og tilskud til uddannelse af frivillige medarbejdere på stationerne foreslås med henblik på at forenkle tilskudsreglerne afskaffet. De tilskudsmodtagende stationer kan dog anvende tilskuddet helt eller delvist til medie-

skolevirksomhed eller uddannelse af stationens medarbejdere, såfremt stationerne ønsker det.

Reduktionen af antallet af tilskudstyper betyder, at det kun er indehavere af en programtilladelse eller en registrering til lokal programvirksomhed, der kan opnå tilskud. Hermed er det ikke længere muligt for fx foretagender eller foreninger, der driver medieskoletjeneste eller uddannelsesvirksomhed, at ansøge om tilskud.

Det er tanken, at kravet om, at en station skal have haft regelmæssig udsendelsesvirksomhed i seks måneder for at opnå tilskud, udgår af bekendtgørelsen, da kravet efter afskaffelsen af det automatiske basistilskud i 2004 ikke længere har relevans. Udsendelsesperiodens varighed kan dog indgå som et hensyn i Radio- og tv-nævnets vurdering af, om en ansøger skal have tilskud.

De foreslåede ændringer er uden konsekvenser for størrelsen af tilskudspuljen.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 17.

Administration af tilskuddet samt tilsyn

Administrationen af tilskudsordningen foreslås fortsat varetaget af Radio- og tv-nævnet.

Kulturministeren kan efter de gældende regler bestemme, at Radio- og tv-nævnet kan fastsætte retningslinjer for indsendelse af ansøgninger, udbetaling af tilskud, regnskabsaflægelse og revision m.v. Kulturministeriet finder det imidlertid rigtigst, at det er kulturministeren, der udsteder reglerne i bekendtgørelsesform. Nævnet kan uanset ændringen udstede en ikke-bindende vejledning som supplement til bekendtgørelsens regler.

Det er hensigten at videreføre bestemmelsen om, at tilskuddet fortsat alene kan ydes til stationer, der har bred kontakt til lokalsamfundet. Derimod foreslås den obligatoriske høring afskaffet i forbindelse med nedlæggelsen af de lokale radio- og fjernsynsnævn. Radio- og tv-nævnet kan dog ulovbestemt høre den relevante kommune i forbindelse med fordelingen af tilskud. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis nævnet i enkelte tilfælde på baggrund af det fremsendte dokumentationsmateriale er i tvivl om, hvorvidt stationen har bred kontakt til lokalsamfundet. Med den relevante kommune menes den kommune, hvor stationen er hjemmehørende, dvs. har sin forretningsadresse. Det er tanken at etablere en ordning, hvorefter de berørte kommuner orienteres om, hvilke ansøgninger nævnet har modtaget, og herigennem gives mulighed for at udtale sig, såfremt der er særlige lokale forhold, kommunerne ønsker at gøre opmærksom på i forbindelse med fordelingen af tilskud.

Det fremgår af tillægsaftalen, at det ved øget kontrol og tilsyn skal sikres, at tilskud ikke anvendes til uvedkommende formål. Det er hensigten i lokalradio- og lokal-tv-bekendtgørelsen at fastsætte regler om, hvorledes Radio- og tv-nævnet skal gennemføre kontrollen og udøve tilsynet. Der vil i den forbindelse blive taget udgangspunkt i de gældende tilsynsbestemmelser, jf. beskrivelsen i afsnit 2.1.7.1 ovenfor, idet disse vurderes fortsat at udgøre et hensigtsmæssigt grundlag for tilsynet. Det er derfor hensigten at bevare grundlaget i det nuværende tilsyns- og kontrolsystem, således at Radio- og tv-nævnet ved gennemgangen af de indsendte regnskaber og ved gennemførelse af stikprøvekontrol påser, at tilskuddet anvendes som forudsat, men med en intensiveret kontrolindsats. Det er tanken at udbygge tilsyns- og kontrolsystemet med regler i bekendtgørelsesform om, at Radio- og tv-nævnet i sin vurdering af, om en ansøgende station skal have tilskud, også kan lægge vægt på, om stationen har udvist forhold, der medfører, at stationen skal have afslag på sin ansøgning; det vil sige, at der indføres et vandelskrav, jf. tillægsaftalens punkt om, at tilskud skal bortfalde ved væsentlige overtrædelser af anden lovgivning. De lovovertrædelser, Radio- og tv-nævnet kan tage i betragtning, skal angå stationens drift og programvirksomhed, fx overtrædelser af medieansvarsloven, overtrædelser af regler om andre tilskud end tilskud efter radio- og fjernsynsloven og straffeloven, og skal være af grov eller ofte gentagen karakter. Radio- og tv-nævnet vil i sine afgørelser kun kunne lægge vægt på lovovertrædelser, der er begået af stationen selv eller en ledende medarbejder, herunder ulønnet arbejdskraft, og hvorover der er afsagt endelig dom, truffet endelig afgørelse af Pressenævnet eller truffet endelig administrativ afgørelse. Forholdet vil ikke kunne begrunde bagudrettet fratagelse eller bortfald af et allerede bevilget eller udbetalt tilskud. En station skal i forbindelse med sin ansøgning om tilskud oplyse om eventuelle verserende eller afsluttede sager for domstolene eller offentlige myndigheder, såfremt Radio- og tv-nævnet beder om det, jf. den foreslåede § 39, stk. 4. Såfremt stationen ikke oplyser nævnet om disse forhold, kan nævnet lægge vægt herpå i sin vurdering af ansøgningen om tilskud.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 og 17.

2.1.8 »Must carry«

2.1.8.1 Gældende ret

Det fremgår af de gældende »must carry«-regler i lovens § 6, stk. 3, at der i fællesantenneanlæg med mere end 8 kanaler skal stilles én kanal til rådighed for lokal-tv. Hvis der er flere lokal-tv-kanaler i et område,

herunder eventuelt kabelfødte kanaler, er det op til ejeren af anlægget at tage stilling til, hvilken af disse kanaler der skal fordeles.

2.1.8.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås, at den gældende »must carry«-forpligtelse for lokal-tv afskaffes.

Den oprindelige begrundelse for at indføre »must carry« for lokal-tv var, at de lokale programmer skulle sikres fordeling i det lokalområde, de rettede sig imod. I praksis fordeles lokal-tv-stationerne i TvDanmark-samarbejdet i langt hovedparten af fællesantenneanlæggene. Herudover fordeles »Kanal København« i Københavnsområdet. Med den gældende ordning er de ikke-kommercielle lokal-tv-stationer, som sender i »vinduer« på networkingstationernes sendeflade, de facto sikret fordeling til de tilsluttede husstande.

Forslaget om afskaffelse af »must carry« for lokal-tv skal ses på baggrund af, at medieudviklingen har medført, at der i dag kun er et begrænset indhold af rent lokalt programstof på de kommercielle networking-kanaler. Der synes derfor ikke at være et sagligt behov for at opretholde »must carry«-forpligtelsen for disse kanaler, der på baggrund af »must carry«-forpligtelsen gives en vederlagsfri, konkurrencemæssig fordel, der ikke tilkommer de øvrige kommercielle tv-kanaler i Danmark. De kommercielle lokal-tv-stationer må – som de har udviklet sig frem til i dag – sidestilles med almindelig kommerciel fjernsynsvirksomhed. Med afskaffelsen af »must carry«-forpligtelsen ligestilles lokal-tv-stationerne med andre kommercielle kanaler, og stationerne må indgå aftale med fællesantenneanlæggene om distribution. Lokal-tv-stationerne kan i den forbindelse opkræve betaling for distributionen.

I henhold til EU-direktivet om forsyningspligt (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)) kan medlemslandene alene pålægge »must carry«-forpligtelser, såfremt det er nødvendigt for at opfylde klart definerede målsætninger i almenhedens interesse. Endvidere skal forpligtelserne stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparente. Endelig skal forpligtelserne revurderes med jævne mellemrum.

På grund af det begrænsede lokale indhold savnes et sagligt argument for i EU-retligt perspektiv at bevare »must carry«-forpligtelsen for lokal-tv. Da »must carry«-forpligtelser er et indgreb over for fællesantenneanlæggene og seerne, bør forpligtelsen begrænses til public service-kanalerne, dvs. DR1, DR2 og TV 2.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8.

2.2. Øvrige ændringer

Samtidig med gennemførelsen af tillægsaftalen foreslås der et antal øvrige ændringer af radio- og fjernsynsloven. De væsentligste af disse omtales nedenfor.

Der henvises vedrørende ændringer i øvrigt til de specielle bemærkninger.

2.2.1 Bemyndigelse til kulturministeren vedrørende multipleksadministration

2.2.1.1 Gældende ret

Efter den gældende lovs § 3 kan distribution af danske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved hjælp af det jordbaserede digitale tv-sendenet kun ske med tilladelse fra Radio- og tv-nævnet efter udbud, og kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om disse udbudsforretninger. Det kan i den forbindelse bestemmes, at Radio- og tv-nævnet fastsætter nærmere retningslinjer om auktionarius' beføjelser, ejerskabsforhold og mindstebud m.v. Nævnet kan i forbindelse med udstedelse af tilladelser fastsætte vilkår for tilladelsen. Tilladelse kan dog meddeles DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder efter kulturministerens nærmere bestemmelse.

Ifølge lovens § 4 kan udøvelse af virksomhed i henhold til § 3 betinges af betaling af koncessionsafgift. Koncessionsafgiftens mindstestørrelse, beregningsgrundlag og betalingsterminer skal fremgå af udbudsmaterialet. Radio- og tv-nævnet kan inddrage en tilladelse meddelt i henhold til § 3, hvis indehaveren enten overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, såfremt en overtrædelse er grov, eller overtrædelser er ofte gentagne, eller tilsidesætter de vilkår, som tilladelsen er meddelt på.

2.2.1.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om de vilkår, der skal gælde for en tilladelse, tillægges kulturministeren i stedet for som efter den gældende lov Radio- og tv-nævnet. Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte bestemmelser om vilkår vedrørende tilladelsesindehaverens ejerskabsforhold, opbygning af sendenet, sammensætning af udbuddet af programmer og tjenester, benyttelse af tekniske standarder og andre forhold knyttet til anvendelsen af de digitale sendemuligheder.

Kulturministeren kan efter de gældende regler bestemme, at Radio- og tv-nævnet kan fastsætte retningslinjer om auktionarius' beføjelser, ejerskabsfor-

hold og mindstebud m.v. Kulturministeriet finder det imidlertid rigtigst, at det er kulturministeren, der udsteder reglerne i bekendtgørelsesform. Nævnet kan uanset ændringen udstede en ikke-bindende vejledning som supplement til bekendtgørelsens regler.

Der er ikke på nuværende tidspunkt klarhed over antallet af kommende digitale tv-sendemuligheder, og der er derfor ikke truffet endelig beslutning om sendemulighedernes overordnede anvendelse.

Kulturministeren bemyndiges i det foreslåede stk. 5 til at fastsætte regler om fravigelse af kravet om udbud i forbindelse med forsøgsvirksomhed. Baggrunden for forslaget er, at der har vist sig behov for at kunne udstede tilladelser til forsøg baseret på jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder. Et forsøg kan fx være en midlertidig lokal afprøvning af digitalt tv. Der har ikke tidligere i loven været eksplicit hjemmel til forsøgsvirksomhed. Den foreslåede bestemmelse er parallel til den foreslåede bestemmelse i § 45, stk. 6, om forsøg med programvirksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3.

2.2.2 Konvertering af analoge signaler i fællesantenneanlæg

2.2.2.1 Gældende ret

Lovens § 6 indeholder de såkaldte »must carry«-forpligtelser, dvs. forpligtelser, der gælder for fordeling af radio- og tv-programmer i fællesantenneanlæg.

I henhold til lovens § 6, stk. 1, påhviler det ejere af fællesantenneanlæg at sikre, at der i anlægget sker en fordeling af de lyd- og billedprogrammer, der spredes ved hjælp af radioanlæg af DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder i medfør af §§ 12, 31 og 38 a, herunder de regionale programmer, der er bestemt til modtagning i det pågældende område. Digitale programmer fra DR og TV 2/DANMARK A/S skal alene fordeles, såfremt der fordeles andre digitale programmer i anlægget.

Efter lovens § 6, stk. 2, er det ikke tilladt i fællesantenneanlæg at konvertere de i stk. 1, 3. pkt., nævnte digitale programmer, medmindre der samtidig finder en digital fordeling sted af de samme programmer. Det er således ikke tilladt for fællesantenneanlæg at konvertere digitale signaler til analoge med henblik på at opfylde »must carry«-forpligtelserne.

Efter de gældende regler er der således alene en pligt til at fordele digitale »must carry«-programmer, såfremt der fordeles andre digitale programmer i anlægget.

2.2.2.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

DR forventer, når det jordbaserede, digitale tv-sendenet tages i brug i foråret 2006, efter en overgangsperiode at ophøre med analog udsendelse af DR2 såvel via satellit som via de jordbaserede sendere, som midlertidigt er stillet til rådighed for DR med henblik på udsendelse af DR2. På det tidspunkt vil alle danske husstande kunne modtage DR2 med en almindelig stueantenne ved anskaffelse af en digital set-top-boks. Ligeledes kan fællesantenneanlæg modtage det digitale signal og videresende det til de husstande, som er tilsluttet anlægget.

Det betyder, at de (analoge) fællesantenneanlæg, som for øjeblikket enten modtager DR2 via de ovennævnte analoge jordbaserede sendere eller ved hjælp af den analoge satellitudsendelse af DR2, ikke længe vil være forpligtede til at fordele DR2 i anlægget, når denne kanal alene udsendes ved hjælp af det jordbaserede, digitale tv-sendenet. De husstande, som hidtil – gennem tilslutning til fællesantenneanlæg – har kunnet se DR2 (analogt), vil således opleve, at de mister denne mulighed som følge af udformningen af de gældende »must carry«-regler.

Det foreslås, at kravet i § 6, stk. 1, 3. pkt., om, at digitale programmer fra DR og TV 2/DANMARK A/S alene skal fordeles, såfremt der fordeles andre digitale programmer i anlægget, ændres, således at bestemmelsen alene angår digital radio (DAB). Hermed opretholdes status quo på radioområdet i forhold til de gældende regler, mens det på tv-området pålægges alle fællesantenneanlæg – når det digitale tv-sendenet tages i brug i 2006, og analog udsendelse af DR2 som udgangspunkt ophører – at fordele DR2 til de tilsluttede husstande. Det betyder, at en række fællesantenneanlæg skal ombygges med henblik på fordeling af fjernsynsprogrammer i digital form. På radioområdet vil fællesantenneanlæggene kun være forpligtede til at fordele digitale radioprogrammer, såfremt der fordeles andre digitale radioprogrammer (eksempelvis udenlandske radioprogrammer) i anlægget.

Den ovennævnte ombygning skønnes i mange tilfælde at ville indebære en opgradering i form af en udbygning af hovedstationen samt eventuel renovering af fordelingsnettet og udskiftning af forstærkere. En sådan ombygning kan være forbundet med forholdsvis store omkostninger, som vil være belastende for navnlig de mindre anlæg. Ifølge DR skønnes en ombygning til modtagelse og fordeling af digitale kanaler at beløbe sig til 10-20.000 kr. pr. multipleks. Hertil kommer evt. udgifter til renovering af fordelingsnettet og udskiftning af forstærkere.

Det bemærkes, at det kun er fællesantenneanlæg, der i dag alene fordele analoge tv-kanaler, der vil blive berørt. Husstande, som i dag forsynes fra TDC Kabel TV eller fra Telia Stofa – eller hvor fællesantenneanlæg forsynes fra et af disse overordnede anlæg – har i langt de fleste tilfælde ifølge DR adgang til digitale tv-kanaler på nuværende tidspunkt.

Det foreslås endvidere, at § 6, stk. 2, ophæves i lyset af, at IT- og Telestyrelsens bekendtgørelse nr. 1078 af 11. december 2003 om digitale radio- og tv-tjenester m.v. indeholder en bestemmelse med tilsvarende indhold. Det fremgår således af § 3, stk. 1, i bekendtgørelsen, at ejere og udbydere af elektroniske kommunikationsnet, der er åbne for offentligheden, og som er indrettet til fremføring af digitale tv-tjenester, skal sikre, at sådanne net er i stand til at fremføre tv-tjenester og programmer i bredskærmsformat. I det omfang tv-tjenester og programmer modtages i bredskærmsformat, skal ejere og udbydere af elektroniske kommunikationsnet i henhold til bekendtgørelsens § 3, stk. 2, bevare bredskærmsformatet ved videre fordeling af disse tv-tjenester og programmer. Det udelukker ikke, at signalet tillige fordeles i andre billedformater. Bekendtgørelsen gennemfører art. 4 (2) i det såkaldte adgangsdirektiv i dansk ret.

Der er således ikke noget til hinder for, at digitale tv-udsendelser i bredskærmsformat – såsom DR2 – konverteres til andre (analoge) formater, så længe der også finder en digital fordeling i bredskærmsformat sted i fællesantenneanlægget. Herved tilgodeses såvel de seere, som har anskaffet digitalt udstyr, som de seere, som ikke har anskaffet sådant udstyr, men er tilfredse med at modtage programmerne i analog form. Det er herefter op til de tilsluttede husstande at beslutte, om man vil anskaffe en digital set-top-boks eller et digitalt tv-apparat for at få det fulde udbytte af de digitale udsendelser. En sådan parallelfordeling af såvel en digital som en analog version af samme tv-program vil lægge beslag på både én analog tv-kanal og en del af en digital tv-kanal i fællesantenneanlægget.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

2.2.3 Strafferammen for overtrædelse af forbuddet mod pirateri

2.2.3.1 Gældende ret

Et kodet radio- eller fjernsynsprogram er et program, hvis signal i form af lyd og/eller billeder er forvrænget med det formål at begrænse adgangen til indholdet af de pågældende programmer til en nærmere bestemt modtagerkreds.

Efter den gældende lovs § 91 er det ikke tilladt at fremstille, importere, omsætte, besidde eller ændre

dekodere eller andet dekodningsudstyr, hvis formål det er at give uautoriseret adgang til indholdet af et kodet radio- eller tv-program. Det fremgår videre af bestemmelsen, at annoncering eller anden form for reklame for sådant udstyr ikke er tilladt.

Efter den gældende lovs § 94 straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 91, med bøde. Finder overtrædelsen sted i erhvervsmæssigt øjemed, kan straffen stige til fængsel i indtil 6 måneder. Det samme gælder ved udbredelse som nævnt i § 91 i en videre kreds, selv om den ikke sker i erhvervsmæssigt øjemed.

Forbuddet mod piratdekodere m.v. blev indsat i loven i 1997. I 2000 blev forbuddet udvidet til også at omfatte privat besiddelse af sådanne dekodere m.v. Der fandtes indtil 2000 ikke i dansk lovgivning et direkte forbud mod omsætning af piratdekodere og piratkort, og i bemærkningerne til loven er det bl.a. anført, at baggrunden for gennemførelsen af forbuddet var, at der kunne konstateres en stigende omsætning af piratdekoderkort og lignende udstyr, som var til skade for navnlig de tv-stationer, som baserede driften på abonnementsindtægter fra seere.

Forbuddet omfatter ikke alene egentlige piratdekodere og piratdekoderkort, men også andet udstyr, hvis formål det er at give uberettiget adgang til et kodet program. Det kan fx være edb-programmel og lignende, som alene eller eventuelt sammen med andre anordninger, kan anvendes til uautoriseret dekodning eller eftergørelse af autoriserede dekodere. I henhold til lovbemærkningerne gælder endvidere, at salg af »blanke« dekodere sammen med oplysninger om, hvordan et sådant kort kan gøres funktionsdygtigt med henblik på uautoriseret adgang til indholdet af et kodet radio- eller tv-program, er omfattet af bestemmelsen. Situationer, hvor salg af blanke kort ledsages af mundtlige oplysninger, tilkendegivelser, henvisninger til hjemmesider, som indeholder oplysninger om, hvordan kortene kan bruges til pirateri og lign., samt situationer i øvrigt, hvor en samlet bedømmelse af virksomhedens produkter, markedsføring m.v. fører til, at der er tale om salg af kort med henblik på anvendelse til piratvirksomhed, er således omfattet af bestemmelsen.

De handlinger, som ikke er tilladte, er fremstilling, import, omsætning, besiddelse og ændring. Med omsætning menes ikke alene salg, udlån og udlejning, men også installation af piratdekodere, programkort og andet udstyr. Med ændring tænkes der fx på opgradering, omprogrammering eller omkodning af eksisterende programkort.

2.2.3.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Piratdekodere og piratkort gør det muligt uberettiget at omgå kodningen af kodede radio- og tv-programmer, fx med det formål at unddrage sig betalingsforpligtelsen over for det radio- eller tv-foretagende, der har udsendt programmet, og som oftest baserer sin virksomhed på indtægter fra salg eller udlejning af dekodere med tilhørende programkort.

Det er en grundbetingelse for det kommercielle mediemarkeds eksistens, at der betales for at modtage de signaler, som radio- og fjernsynsforetagenderne udsender. Kunstnere, musikere, skuespillere og andre rettighedshavere mister ophavsretsvederlag som følge af piratdekodere og piratkort.

Piratdekodning er til skade for forbrugerne. De forbrugere, som erhverver lovlige programkort, betaler en uforholdsmæssig høj pris på grund af de manglende indtægter fra dem, der i stedet har anskaffet et piratkort. På den anden side risikerer forbrugere, der – eventuelt i god tro – har erhvervet piratkort, at disse kun fungerer i en kort periode, fordi koden ændres af radio- og tv-foretagenderne for at forhindre piratvirksomheden.

Det er en naturlig udvikling, at et teknologifæhængigt samfund også giver strafferetlig beskyttelse af de produkter, der udvikles i et sådant samfund.

Den hidtidige strafudmåling har været mild og alene bestået i bøde. Kulturministeriet finder ikke, at den nuværende strafferamme i tilstrækkelig grad afspejler disse sagers strafværdighed henset til de potentielle skadevirkninger, der er forbundet med piratvirksomheden.

Efter Kulturministeriets opfattelse er de potentielle skadevirkninger størst i de tilfælde, hvor der er tale om grovere overtrædelser af forbuddet mod udbredelse m.v. af piratkort, herunder ved overtrædelser i erhvervsmæssigt øjemed eller ved udbredelse i en videre kreds, og Kulturministeriet finder derfor, at der i disse tilfælde bør ske en skærpelse af strafferammen.

Strafmaksimum foreslås herefter fastsat til bøde, der såfremt overtrædelsen er sket i erhvervsmæssigt øjemed eller med henblik på udbredelse i en videre kreds, kan stige til fængsel i indtil 2 år. For disse tilfældes vedkommende vil der således være tale om en firedobling af strafferammen.

Med den foreslåede forhøjelse er det hensigten, at der sker en vis forhøjelse af strafudmålingspraksis i sager om overtrædelse af forbuddet mod pirateri i radio- og fjernsynsloven. En skærpelse af den konkrete udmålte straf forudsættes bl.a. at kunne komme på tale, hvis der er tale om omfattende eller systematiske overtrædelser, i situationer, hvor der er tale om en be-

tydelig økonomisk interesse, og i sager, hvor der er tale om en organiseret fremstillings- eller salgsproces.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 41.

2.2.4 *Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn*

2.2.4.1 *Gældende ret*

Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn (ETS nr. 132) blev åbnet for undertegnelse den 5. maj 1989, og konventionen trådte i kraft den 1. maj 1993. Det blev på tidspunktet for åbningen af konventionen for undertegnelse fra dansk side tilkendegivet, at man ikke havde taget stilling til, hvorvidt Danmark for sit vedkommende ville undertegne og ratificere konventionen. Danmark har ikke efterfølgende undertegnet eller ratificeret konventionen.

Konventionen etablerer en retlig ramme for den frie bevægelighed af grænseoverskridende fjernsynsprogrammer i Europa gennem fælles minimumsregler vedrørende bl.a. programvirksomhed, reklamer og sponsorering samt beskyttelse af visse individuelle rettigheder. Da der er tale om en minimumsregulering, har de parter, der har tiltrådt konventionen, adgang til at anvende strengere eller mere specifikke bestemmelser end konventionens bestemmelser i forhold til programtjenester udsendt af et tv-spredningsforetagende, der anses for at høre under deres jurisdiktion.

Konventionen pålægger de lande, hvorfra fjernsynsudsendelserne sendes, at påse at de udsendte programmer overholder konventionens bestemmelser. Til gengæld herfor garanteres modtagefrihed samt uhindret retransmission af de udsendelser, der lever op til konventionens minimumsbestemmelser.

Konventionen blev forhandlet parallelt med udfærdigelsen af Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (EF-Tidende nr. L 298 af 17. oktober 1989, side 23). Dette direktiv – benævnt direktivet om »Fjernsyn uden grænser« - udgør retsgrundlaget for tv-spredningsvirksomhed i det indre marked. For at tage hensyn til den teknologiske udvikling og udviklingen på markedet blev direktivet i 1997 ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EF-Tidende nr. L 202 af 30. juli 1997, side 60).

Revisionen af direktivet om »Fjernsyn uden grænser« nødvendiggjorde en tilretning af konventionen i

forhold til det reviderede direktiv med henblik på at sikre sammenhæng mellem direktivet og konventionen i forhold til såvel landenes som de grænseoverskridende tv-foretagenders retsstilling. Blandt andet under hensyn til, at konventionen udelukkende finder anvendelse på grænseoverskridende fjernsyn, mens dette ikke er tilfældet for direktivet, blev der ved denne tilretning lagt vægt på at etablere sammenhæng mellem de regler i direktivet og konventionen, der finder anvendelse på tv-foretagender, der hører under en konventionsstats eller medlemsstats jurisdiktion på samme tid. Konventionen blev revideret ved protokol ETS nr. 171, som blev åbnet for undertegnelse den 1. oktober 1998, og trådte i kraft den 1. marts 2002. Konventionens indhold svarer således i alt væsentligt til indholdet af direktivet.

Konventionens regler finder ikke anvendelse i det indbyrdes forhold mellem EU-medlemslande og EFTA-lande. Disse lande anvender i stedet i deres indbyrdes forhold reglerne i direktivet. Det betyder, at konventionen finder anvendelse i forholdet mellem to lande, der har tiltrådt konventionen, når mindst et af disse lande ikke er medlem af EU eller er underlagt EU-regler.

2.2.4.2 *Kulturministeriets overvejelser og forslag*

Forskellige forhold har tidligere talt imod Danmarks undertegnelse og ratifikation af konventionen, herunder at konventionen og direktivet om »Fjernsyn uden grænser« har haft modstridende hjemstedskriterier. Disse forhold er imidlertid ikke længere aktuelle som følge af revisionen af såvel direktivet og konventionen.

På denne baggrund er det regeringens hensigt snarest at undertegne og ratificere konventionen med henblik på regulering af forholdet mellem Danmark og de europæiske lande uden for EU, der har tiltrådt konventionen.

Dansk lovgivning og praksis opfylder allerede i dag stort set alle konventionens krav. Ved lov nr. 1065 af 23. december 1992 om radio- og fjernsynsvirksomhed (Folketingstidende 1992-93, Forhandlingerne sp. 1176, 4029, 4309; Tillæg A sp. 1859; Tillæg B sp. 265; Tillæg C sp. 419) blev der indført regler med henblik på opfyldelse af såvel direktivets som konventionens krav. Herudover blev der i forbindelse med revisionen af direktivet i 1997 ved lov nr. 1095 af 29. december 1997 om radio- og fjernsynsvirksomhed (Folketingstidende 1997-98, Forhandlingerne sp. 1045, 2366, 2534; Tillæg A sp. 1245, 1265; Tillæg B sp. 139, 190; Tillæg C sp. 175) gennemført regler om tv-rettigheder til vigtige begivenheder.

Direktivets bestemmelser om tv-rettigheder til vigtige begivenheder, som svarer til konventionens regler, er implementeret ved lovens § 90, stk. 1 og 2.

I henhold til lovens § 90, stk. 1, kan kulturministeren fastsætte regler om, at fjernsynsforetagenders enerettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse ikke må udnyttes på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn. Hjemmelen til at fastsætte sådanne regler er p.t. ikke udnyttet. Efter lovens § 90, stk. 2, må fjernsynsforetagender, der hører under dansk myndighed, ikke udnytte enerettigheder til begivenheder, som af et andet EU-land eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med, er erklæret for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i det pågældende land er forhindret i at følge begivenhederne på gratis fjernsyn. Det er herudover fastsat, at udnyttelsen af enerettighederne skal ske i overensstemmelse med det pågældende lands regler om hel eller delvis transmission og om samtidig eller forskudt transmission af begivenhederne.

Tilsvarende forpligtelser skal i forbindelse med Danmarks undertegnelse og ratifikation af konventionen gælde i forhold til de øvrige lande, der har tiltrådt konventionen. Det foreslås derfor, at anvendelsesområdet for lovens § 90, stk. 2, udvides til også at omfatte lande, der har tiltrådt konventionen. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 36.

Det følger af konventionen, at det skal sikres, at der ikke fra Danmark sendes reklamer, der særligt retter sig mod en anden stat, såfremt disse reklamer har til hensigt at omgå det pågældende lands reklameregler. Kulturministeren vil med hjemmel i lovens § 77 fastsætte regler, der tager højde herfor. Herudover vil ministeren i forbindelse med implementeringen af konventionens hjemstedskriterier – som svarer til de i direktivet fastsatte kriterier – foretage nogle redaktionelle præciseringer i de i Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 1174 af 17. december 2002 om radio- og fjernsynsvirksomhed ved hjælp af satellit eller kabel samt om programvirksomhed ved hjælp af korbølge-sendemuligheder fastsatte regler for, hvornår et fjernsynsforetagende hører under dansk myndighed.

Med forslaget til gennemførelse af den oven for omtalte ændring af radio- og fjernsynsloven indhentes samtidig Folketingets samtykke til ratifikation af konventionen.

Konventionen giver mulighed for, at en stat på tidspunktet for undertegnelse eller deponering af dets ra-

tifikationsinstrument erklærer, at den forbeholder sig ret til at hindre retransmission på dens område af programtjenester med reklamer vedrørende alkoholholdige drikkevarer i henhold til konventionens bestemmelser om kravene til sådanne reklamer, såfremt retransmissionen ikke opfylder statens nationale lovgivning. Der kan ikke herudover tages forbehold. I lyset af, at de danske regler svarer til de i konventionen fastsatte krav til reklamer for alkoholholdige drikkevarer, agter regeringen ikke at tage et sådant forbehold.

Herudover giver konventionen staterne mulighed for på undertegnelses- eller ratifikationstidspunktet at angive, hvilket territorium konventionen skal finde anvendelse på. Kulturministeriet vil i den forbindelse forelægge Grønlands hjemmestyre og Færøernes Landsstyre konventionen med henblik på hjemmestyrrets og Landsstyrets stillingtagen til, om Grønland og Færøerne ønsker at være omfattet af konventionen.

I forlængelse af konventionens ikrafttræden blev en »Standing Committee« bestående af repræsentanter for hver konventionsstat etableret. Udvalget er blandt andet ansvarlig for at følge konventionsstaternes anvendelse af konventionen, tage stilling til fortolkningsspørgsmål samt mægle i tilfælde af tvister blandt konventionsstaterne.

Konventionen er baseret på et princip om, at eventuelle tvister vedrørende konventionens anvendelse i første omgang skal søges løst gennem bilateralt eller multilateralt samarbejde mellem de berørte parter, og dernæst, hvis det viser sig nødvendigt, og medmindre en af de berørte parter gør indsigelse, gennem det oven for omtalte stående udvalgs mellemkomst. Kun i tilfælde af, at parterne ikke gennem disse mekanismer kan finde en mindelig løsning på en tvist, giver konventionen mulighed for – samt i helt særlige tilfælde af misbrug af konventionens rettigheder, pligt til – henvisning af tvisten til voldgiftsbehandling ved en af parterne efter en i konventionen nærmere fastsat procedure til formålet nedsat voldgiftsret. Regeringen agter at acceptere disse i konventionen anviste procedurer for løsning af eventuelle tvister.

Konventionsstaterne er i henhold til konventionen forpligtet til at yde hinanden gensidig bistand i forbindelse med gennemførelse af konventionen, herunder udveksle oplysninger, og staterne er på tidspunktet for deponering af deres ratifikationsinstrumenter forpligtet til at udpege en eller flere myndigheder til brug for dette samarbejde. Den kompetente myndighed vil for Danmarks vedkommende være Radio- og tv-nævnet.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Nedlæggelsen af de lokale radio- og fjernsynsnævner medfører en administrativ og økonomisk lettelse for kommunerne på 1,8 mio. kr. Kulturministeriet og de kommunale parter er enige om beløbet.

Det forventes, at Radio- og tv-nævnet på baggrund af nedlæggelsen af de lokale radio- og fjernsynsnævner og overførelsen af opgaverne til nævnet skal tilføres ressourcer for at kunne varetage den øgede opgavemængde. Omvendt lettes kommunerne for opgavevaretagelsen.

Det skønnes på baggrund af lovforslaget, at der samlet umiddelbart vil være behov for at tilføre 1,1 mio. kr. til Radio- og tv-nævnets sekretariat, Mediesekretariatet, i forbindelse med varetagelsen af de tilførte opgaver.

Forenklingen af tilskudsordningen forventes at indebære en administrativ lettelse for Radio- og tv-nævnet, mens nævnet dog skal anvende flere ressourcer på kontrol og tilsyn med stationernes anvendelse af tilskuddet. Det forventes, at disse to forhold samlet set betyder, at nævnets nuværende ressourceanvendelse på tilskudsområdet videreføres uændret. Kommunerne vil blive lettet for tilsynet med anvendelsen af programtilskud samt for obligatorisk at skulle afgive indstillinger til Radio- og tv-nævnet om fordelingen af tilskud til lokal radio- og tv-produktion.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Afskaffelsen af »must carry«-forpligtelsen for lokal-tv medfører, at de lokale tv-stationer ikke længere er sikret fordeling i fællesantenneanlæggene. Lokal-tv-kanalerne vil med afskaffelsen af »must carry«-forpligtelsen kunne opkræve betaling hos fællesantenneanlæggene for distributionen i anlæggene.

Der må påregnes anlægsudgifter for en del fællesantenneanlæg i forbindelse med omstilling af anlæggene fra analog til digital tv-distribution.

Indførelsen af programmæssige krav til lokalradio-stationerne vil medføre udgifter til produktion af fx påbudte nyhedsudsendelser. Det er ikke muligt at skønne over stationernes udgifter hertil, da disse vil afhænge af de krav, der vil blive fastsat.

Det forventes, at nedlæggelsen af de lokale radio- og fjernsynsnævner vil være en administrativ lettelse for de lokale stationer, herunder navnlig for stationer der deltager i networkingsamarbejde, idet stationerne fremover kun skal henvende sig ét sted angående deres programmæssige forhold.

Det forventes ligeledes, at de lokale ikke-kommercielle stationer vil opnå en administrativ lettelse på baggrund af forenklingen af tilskudsordningen, idet der fremover kun kan ansøges om ét tilskud.

Ophævelsen af den gældende lovs § 58 medfører, at små fællesantenneanlæg, der i dag ikke skal lade deres programvirksomhed registrere hos et lokalt nævner, skal registreres hos Radio- og tv-nævnet.

5. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Forholdet til EU-retten

Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) skal medlemslandene med jævne mellemrum revidere de »must carry«-forpligtelser, der er pålagt i medlemslandet. Kulturministeriet finder ikke, at der er grundlag for at opretholde »must carry«-forpligtelsen på lokal-tv-området, da formålet med forpligtelsen – nemlig at sikre distribution af lokale programmer – på baggrund af det begrænsede lokale indhold på lokal-tv i Danmark ikke længere er relevant. Se desuden afsnit 2.1.8.2 ovenfor.

7. Hørte myndigheder, organisationer m.v.

Følgende er blevet hørt over forslag til lov om ændring af radio- og fjernsynsloven (Ny lokalradio- og lokal-tv-ordning m.v.):

DR, TV 2/DANMARK A/S, TV 3, TV 2/Bornholm, TV 2/Lorry, TV 2/Øst, TV 2/FYN, TV SYD, TV Midt-Vest, TV 2/ØSTJYLLAND, TV 2/NORD, TvDanmark Kanal 60 A/S, IT- og Telestyrelsen, TDC A/S, Telia/STOFA A/S, Beskæftigelsesministeriet, Finansministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Socialministeriet, Statsministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Rigsrevisionen, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerstyrelsen, Forbrugerrådet, ITEK, IT-Brancheforeningen, Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer, Dansk Journalistforbund, Forenede Danske Antenneanlæg, Danske Dagblades Forening, Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening, Dansk Annoncørforening, Producenterne (Producentforeningen), KODA, Gramex, Copy-Dan, Amtrådsforeningen i Danmark, Danmarks Lokal-Tv Forening, Danske Uddannelsesmedier, de lokale radio- og fjern-

synsnaevn, Demokratiske Lokalstationer, Den Kristne Producentkomité for Lokalradio og TV, FAEM-Sekretariatet, Foreningen af Kommercielle Lokalradio og TV-stationer, Frederiksberg Kommune, IASTAR, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer i Danmark, Værkstedssammenslutningen, Boligselskabernes Landsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark LO, Dansk Industri, Dansk Handel og Service, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Hovedstadens Udviklingsråd HUR, Konkurrencestyrelsen, Radio- og tv-nævnet, Klassisk FM Aps/Gold, FM Aps, Mesopotamia Broadcast Radio/Mesopotamia International og METV, Nordisk Radioreklame/The Voice, Nordisk Radioreklame/The Voice Pop FM, Radio 2, Broadcast Service Danmark A/S, Voice of Scandinavia/Gold FM, CIAC Holding/dk4, Dan Toto/Racing Live, ViaSat A/S, Canal Digital Danmark A/S samt BFE.

Følgende er blevet hørt over forslag til ændring af lov om ændring af radio- og fjernsynsloven (strafferammen for piratvirksomhed):

DR, TV 2/DANMARK A/S, TV 3, TV 2/Bornholm, TV 2/Lorry, TV 2/Øst, TV 2/FYN, TV SYD, TV Midt-Vest, TV 2/ØSTJYLLAND, TV 2/NORD, TvDanmark Kanal 60 A/S, IT- og Telestyrelsen, TDC A/S, Telia/STOFA A/S, Beskæftigelsesministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Finansministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Miljøministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Socialministeriet, Statsministeriet, Udenrigsministeriet, Undervisningsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Rigsrevisionen, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerstyrelsen, Forbrugerrådet,

ITEK, IT-Brancheforeningen, Samarbejdsforum for Danske Lytter- og Seerorganisationer, Dansk Journalistforbund, Forenede Danske Antenneanlæg, Danske Dagblades Forening, Dansk Magasins Presseudgiverforening, Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening, Dansk Annoncørforening, Producenterne (Producentforeningen), KODA, Gramex, Copy-Dan, Amtsrådsforeningen i Danmark, Danmarks Lokal-Tv Forening, Danske Uddannelsesmedier, Demokratiske Lokalstationer, Den Kristne Producentkomité for Lokalradio og TV, FAEM-Sekretariatet, Foreningen af Kommercielle Lokalradio og TV-stationer, Frederiksberg Kommune, IASTAR, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer i Danmark, Værkstedssammenslutningen, Det Centrale Handicapråd, De Samvirkende Invalideorganisationer, Danske Døves Landsforbund, Dansk Blindesamfund, Landsforeningen for Bedre Hørelse, Det Danske Filminstitut, Foreningen af Danske Spillefilmproducenter, Boligselskabernes Landsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark LO, Dansk Industri, Dansk Handel og Service, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Hovedstadens Udviklingsråd HUR, Konkurrencestyrelsen, Radio- og tv-nævnet, Klassisk FM Aps/Gold, FM Aps, Mesopotamia Broadcast Radio/Mesopotamia International og METV, Nordisk Radioreklame/The Voice, Nordisk Radioreklame/The Voice Pop FM, Radio 2, Broadcast Service Danmark A/S, Voice of Scandinavia/Gold FM, CIAC Holding/dk4, Dan Toto/Racing Live, ViaSat A/S, Canal Digital Danmark A/S, BFE, Bryggeriforeningen, Lægemedelstyrelsen samt Scandinavian TV Organisations Against Piracy Nordic.

8. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Kommunal mindreudgift på 1,8 mio. kr.	Økonomisk byrde for staten på grund af en statslig merudgift på 1,1 mio. kr.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Administrativ lettelse for kommunerne på grund af nedlæggelsen af de lokale radio- og fjernsynsnævn.	Øgede opgaver til Radio- og tv-nævnet medfører behov for ressource tilførsel til Mediesekretariatet.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Mulighed for opkrævning af betaling for distribution af lokal-tv i fællesantenneanlæggene.	Eventuelt lavere seerdækning som følge af afskaffelsen af »must carry« for lokal-tv. Udgifter for nogle fællesantenneanlæg til omstilling af anlæggene.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Administrative lettelser i forbindelse med nedlæggelsen af de lokale nævn.	Registrering af programvirksomhed i små fællesantenneanlæg.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Administrative lettelser i forbindelse med forenklingen af tilskudsordningen.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ophævelsen af »must carry«-forpligtelsen for lokal-tv indeholder EU-retlige aspekter, idet »must carry«-forpligtelser ifølge forsyningspligtdirektivet bør overvejes med jævne mellemrum med henblik på at vurdere, om forpligtelsen skal afskaffes.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, nr. 4)

Det foreslås, at bestemmelsen som følge af ophævelsen af kapitel 9 justeres, således at den også omfatter lokalradio- og lokal-tv-virksomhed. Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer i anvendelsesområdet for § 1.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 1, nr. 5)

Som konsekvens af ophævelsen af kapitel 9 foreslås § 1, stk. 1, nr. 5, om tilladelse til og registrering af lokalradio- og lokal-tv-programvirksomhed ophævet. Tilladelse til og registrering af lokalradio- og lokal-tv-programvirksomhed vil efter ændringen af § 1, stk. 1, nr. 4 være omfattet af denne bestemmelse.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 3-5)

Det foreslås på baggrund af forslaget til ændret affattelse af stk. 4 at ophæve § 3, stk. 3. Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

Af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 3, fremgår, at Radio- og tv-nævnet i forbindelse med, at nævnet (efter udbud) udsteder tilladelse til distribution af danske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbaserede, digitale tv-sendenet, fastsætter vilkår for tilladelsen. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for udbudsforretningerne, jf. stk. 4, mens det er Radio- og tv-nævnet, der efter bemyndigelsen i stk. 3 kan fastsætte vilkår for en tilladelse.

Det foreslås, jf. formuleringen af nyt stk. 3, at kompetencen til at fastsætte vilkår for tilladelse til distribution utvetydigt tillægges kulturministeren, sådan at disse vilkår bliver en integreret del af de nærmere regler for en given udbudsforretning. Radio- og tv-nævnet kan således ikke længere - med mindre andet specifikt måtte fremgå af kulturministerens retningslinjer for udbuddet - selvstændigt fastsætte vilkår for tilladelse. Tilladelsesvilkårene skal fortsat fremgå af nævnets tilladelse.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Efter den gældende bestemmelse i § 3, stk. 5, kan det undlades at gennemføre udbudsforretning for så

vidt angår de digitale tv-sendemuligheder, der stilles til rådighed for distribution af public service-programmer m.v. fra DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder, og tilladelse kan af Radio- og tv-nævnet udstedes direkte til de nævnte foretagender efter kulturministerens nærmere bestemmelse.

Da det er TV 2/DANMARK A/S, der står for den tekniske distribution af såvel de landsdækkende som de regionale programmer, ses der ikke at kunne blive behov for at udstede særskilt tilladelse til distribution af programmerne til de regionale TV 2-virksomheder. Disse foreslås derfor udeladt af bestemmelsen.

Det foreslås dog samtidig præciseret, at Radio- og tv-nævnet ikke kun kan udstede tilladelse til DR og TV 2/DANMARK A/S, men også til et selskab, der udelukkende er ejet af ét af disse foretagender eller foretagenderne i forening. Baggrunden herfor er bl.a., at det efter frekvenslovgivningen kun er muligt at udstede den til distributionstilladelsen hørende frekvenstilladelse til et enkelt foretagende. DR og TV 2/DANMARK A/S har med henblik på etablering og drift af det digitale sendenet til brug for udsendelse af deres public service-programmer etableret det af dem 100 % ejede I/S Digi-TV.

Det bemærkes, at kulturministeren efter de gældende regler kan bestemme, at Radio- og tv-nævnet kan fastsætte retningslinjer om auktionarius' beføjelser, ejerskabsforhold og mindstebud m.v. Kulturministeriet finder det imidlertid rigtigst, at det er kulturministeren, der udsteder reglerne i bekendtgørelsesform. Nævnet kan uanset ændringen udstede en ikke-bindende vejledning som supplement til bekendtgørelsens regler.

Kulturministeren bemyndiges desuden i det foreslåede stk. 5 til at fastsætte regler om fravigelse af stk. 2 om udbud af tilladelser i forbindelse med forsøg. Kulturministeren kan hermed fastsætte regler om, at der kan gives tilladelse til forsøgsvirksomhed uden forudgående udbud. Baggrunden for forslaget er, at det i forbindelse med forsøgsvirksomhed ofte kun vil være et enkelt foretagende, der i praksis kan gennemføre det konkrete forsøg, fx af teknologiske grunde. Radio- og tv-nævnet skal ved udstedelse af tilladelse til forsøg iagttage regler om saglighed og konkurrencemæssige hensyn. Radio- og tv-nævnet fører tilsyn med forsøgsvirksomheden efter de i øvrigt gældende regler.

Til nr. 4 (§ 5, stk. 3)

Det foreslås, at § 5, stk. 3, ophæves. Forslaget er en konsekvens af ophævelsen i begrænsningerne i adgangen til networking på lokalradio- og lokal-tv-området, da reglen på grund af den frie adgang til net-

working er begrænsende for de offentlige telenets muligheder for at fremføre de lokale programmer. Efter ophævelsen af forbuddet mod networking findes det derfor ikke længere nødvendigt at regulere, til hvilke områder et lokalt program må fremføres.

Til nr. 5 og 6 (§ 6, stk. 1 og 2)

Det foreslås, at kravet i § 6, stk. 1, 3. pkt., om, at digitale programmer fra DR og TV 2/DANMARK A/S alene skal fordeles, såfremt der fordeles andre digitale programmer i anlægget, ændres således, at bestemmelsen alene angår digitale radioprogrammer.

Det foreslås desuden, at § 6, stk. 2, om konvertering af digitale programmer ophæves. Det betyder, at digitale tv-programmer på baggrund af IT- og Telestyrelsens bekendtgørelse nr. 1078 af 11. december 2003 om digitale radio- og tv-tjenester m.v. kan konverteres til analoge signaler, såfremt der samtidig finder en digital fordeling sted.

Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2.

Til nr. 7 (§ 6, stk. 3)

Det foreslås, at § 6, stk. 3, ophæves, da kommercielt lokal-tv i praksis har et begrænset lokalt islet og derfor bør fordeles i konkurrence med andre tv-stationer. Dette medfører, at »must carry« for lokal-tv ophæves. Se desuden de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.8.

Til nr. 8 (§ 6, stk. 4)

Forslaget er en konsekvensændring i § 6, stk. 4, som følge af ophævelsen af § 6, stk. 3, jf. bemærkningerne til nr. 7 ovenfor.

Til nr. 9 (§ 11, stk. 7)

Forslaget til ændringen er en konsekvens af beslutningen om omdannelse af TV 2/DANMARK til et aktieselskab i 2003. I den forbindelse blev det politisk besluttet, at foretagendet – som led i planerne om privatisering af selskabet – ikke længere skal have andel i licensmidlerne.

Til nr. 10 (§ 13 a)

Med bestemmelsen præciseres det, at DR udover den public service-virksomhed, som DR er forpligtet til at udøve efter lovens § 12, kan udøve public service-programvirksomhed på baggrund af tilladelse meddelt efter reglerne i lovens kapitel 8, jf. lovens § 11, stk. 3-5.

DR er i medfør af lovens § 12 forpligtet til at udøve public service-virksomhed over for hele befolkningen

efter de i lovens § 10 nævnte principper, idet DR's udfyldelse af public service-forpligtelserne fastsættes i en public service-kontrakt mellem kulturministeren og DR. Formålet med forslaget til den nye bestemmelse er at præcisere, at DR ud over denne public service-virksomhed som hidtil kan udøve public service-programvirksomhed på baggrund af tilladelse meddelt efter reglerne i lovens kapitel 8. Det fremgår af lovens § 11, stk. 3-5, at DR har mulighed for at få meddelt tilladelse til public service-programvirksomhed på den fjerde FM-radiokanal, men at DR derimod ikke kan få meddelt tilladelse til programvirksomhed på den femte FM-radiokanal. I perioden 1. april 2001 til 31. marts 2009 er tilladelse til public service-programvirksomhed på den fjerde FM-radiokanal meddelt DR af Radio- og tv-nævnet.

Til nr. 11 og 12 (§ 39, stk. 4 og 5)

Der foreslås af forenklingsmæssige hensyn en sammenkrivning af de gældende bestemmelser i § 39, stk. 4 og 5. Der er ikke tilsigtet indholdsmæssige ændringer. Det betyder, at reglerne om afgivelse af oplysninger, dokumenter m.v. til Radio- og tv-nævnet nu er samlet i et stk.

Til nr. 13 og 14 (§ 40, stk. 1 og 2)

Der foreslås en sproglig præcisering. Der er ikke indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 15 (§ 40, stk. 4)

Forslaget til § 40, stk. 4, skal ses på baggrund af forslaget om at ophæve den gældende lovs § 44, stk. 4, jf. bemærkningerne til nr. 19 nedenfor, idet det foreslås at udvide den gældende delegationshjemmel i § 44, stk. 4, der alene vedrører reklame- og sponsorområdet, til også at omfatte andre opgaver. Med forslaget gives der mulighed for, at kulturministeren kan beslutte at delegerede andre opgaver til Radio- og tv-nævnet end de opgaver, der fremgår af lovens kapitel 7, fx fordeling af puljer. Baggrunden for forslaget er at give kulturministeren mulighed for at overdrage konkrete opgaver til Radio- og tv-nævnet, der er det kompetente organ på radio- og tv-området, og som derfor kan træffe afgørelserne på et kvalificeret og fagligt grundlag. Det foreslås desuden, at kulturministeren kan bestemme, at nævnets afgørelser i sådanne sager ikke kan påklages til Kulturministeriet. Forslaget om mulighed for afskæring af rekurs skal ses på baggrund af, at nævnet besidder en høj faglig viden, og at nævnet er uafhængigt af Kulturministeriet. Det bemærkes, at der også i den gældende ordning på radio- og tv-området er områder, hvor Radio- og tv-nævnet er eneste instans, her-

under på kabel- og satellitområdet. Se desuden de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.2.

Til nr. 16 (§ 42)

Som følge af forslaget om at ophæve de særlige regler på lokalradio- og lokal-tv-området foreslås de gældende bestemmelser i §§ 42 og 43 skrevet sammen. § 42 omfatter hermed alle tilladelser og registreringer, der er nævnt i kapitel 8.

Bortset fra, at Radio- og tv-nævnet overtager administrationen af lokalradio- og lokal-tv-området, er der ikke tilsigtet ændringer af nævnets opgaver. Baggrunden for forslaget er at forenkle bestemmelserne om Radio- og tv-nævnets opgaver. Med forslaget til § 42, stk. 1, nr. 1, omfatter bestemmelsen også digital radio (DAB), jf. bemærkningerne til nr. 22 og 23 nedenfor.

Til nr. 17 (§ 43)

Det foreslås, at lovens § 43 om Radio- og tv-nævnets opgaver på lokalradio- og lokal-tv-området ophæves, og at der i stedet indsættes en ny bestemmelse om tilskud til ikke-kommerciel lokalradio- og lokal-tv-produktion.

Den foreslåede nye bestemmelse er i det væsentlige en videreførelse af den gældende § 68 om tilskud til ikke-kommerciel lokal programvirksomhed, der – med henblik på at samle Radio- og tv-nævnets opgaver i kapitel 7 – således foreslås flyttet til dette kapitel.

Det er tanken at etablere en ordning, hvorefter de berørte kommuner orienteres om, hvilke ansøgninger nævnet har modtaget, og herigennem gives mulighed for at udtale sig, såfremt der er særlige lokale forhold, kommunerne ønsker at gøre opmærksom på i forbindelse med fordelingen af tilskud.

Det foreslås i forslaget til § 43, stk. 2, at kulturministeren kan fastsætte regler om bl.a. kontrol og tilsyn vedrørende tilskud. Som anført i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.7.2 er det hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte regler om en intensiveret kontrolindsats.

Det er desuden hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte, at Radio- og tv-nævnet i sin vurdering af, om en ansøgende station skal have tilskud, også kan lægge vægt på, om stationen har udvist forhold, der medfører, at stationen skal have afslag på sin ansøgning. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.7.2.

Såfremt tilskud ydes til en forening eller lignende, der har andre aktiviteter end lokal programvirksomhed, skal der kun aflægges regnskab over for Radio- og tv-nævnet for den del af aktiviteterne, der vedrører lokalradio/tv-virksomheden. Det er i den forbindelse

tanken i bekendtgørelsesform at fastsætte, at stationer, der modtager tilskud, skal drives som selvstændige regnskabsmæssige enheder, hvor den virksomhed, der ydes tilskud til, skal være adskilt fra eventuelle øvrige aktiviteter.

I følge medieaftalen for perioden 2002-2006 skal der gennemføres et forsøg med decentralisering af forvaltningen af tilskudsordningen til enkelte lokale nævn, og der blev på den baggrund indsat en adgang hertil i den gældende lovs § 68, stk. 7. Det er efterfølgende besluttet ikke at gennemføre en sådan forsøgsordning. Dertil kommer, at de lokale nævn nu foreslås nedlagt. Derfor foreslås den gældende lovs § 68, stk. 7, ikke videreført.

Til nr. 18 (§ 44, stk. 1, nr. 2)

Der er tale om en præcisering af, hvilke myndigheder der skal indhentes udtalelser fra.

Til nr. 19 (§ 44, stk. 2-4)

Det foreslås, at bestemmelserne om reklame og sponsorering på lokalradio- og lokal-tv-området i § 44, stk. 2-3, ophæves. Baggrunden herfor er, at lokalradio- og lokal-tv-området med lovforslaget overgår til Radio- og tv-nævnets kompetence.

§ 44, stk. 4, foreslås ligeledes ophævet, men bestemmelsens indhold videreføres i den foreslåede § 40, stk. 4, der er en generel delegationshjemmel, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.2.2 samt bemærkningerne til nr. 15 ovenfor.

Til nr. 20 (Kapitel 8)

Overskriften på kapitel 8 foreslås ændret i overensstemmelse med det nye indhold af kapitlet.

Til nr. 21 (§ 45, stk. 1)

Det foreslås, at anvendelsesområdet for lovens § 45 udvides, således at det også omfatter lokalradio- og lokal-tv samt DAB (digital radio).

Til nr. 22 og 23 (§ 45, stk. 2 og 3)

Den gældende lovs § 45, stk. 2, foreslås ophævet. Bestemmelsen foreslås dog delvist videreført i den foreslåede § 45, stk. 5, med den tilføjelse, at kulturministeren kan fastsætte regler om de vilkår, Radio- og tv-nævnet kan fastsætte for programvirksomheden i forbindelse med udstedelsen af tilladelser. Se desuden de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.2 samt bemærkningerne til nr. 24 nedenfor.

Ophævelsen af det gældende stk. 2 betyder bl.a., at det nuværende stk. 3 om udbud af sendemuligheder

bliver til nyt stk. 2. Samtidig foreslås det, at den gældende bestemmelses anvendelsesområde udvides til princippet også at omfatte programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede, digitale sendemuligheder. Da programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder alene skal registreres, jf. lovens § 47, vedrører udvidelsen i realiteten kun jordbaseret, digital radio (DAB). Det betyder også, at kulturministeren, jf. den foreslåede § 45, stk. 5, bemyndiges til at fastsætte regler i bekendtgørelsesform om kommende DAB-sendemuligheder, herunder om fordelingen af tilladelser, krav til programvirksomheden m.v.

Se desuden de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.2.

Til nr. 24 (§ 45, stk. 5 og 6)

Det foreslås i § 45, stk. 5, at videreføre de gældende bemyndigelser til kulturministeren i kapitel 9 på lokalradio- og lokal-tv-området. Det betyder bl.a., at kulturministeren fortsat kan fastsætte regler om vilkår for og udøvelse af programvirksomhed, varigheden af tilladelser samt anvendelsen af lokal-tv-sendemulighederne.

Det foreslås desuden, at kulturministeren kan bestemme, at Radio- og tv-nævnet i forbindelse med udstedelse af tilladelser til programvirksomhed og efter regler fastsat af kulturministeren kan fastsætte supplerende vilkår for programvirksomheden.

Det er hensigten, at kulturministeren i bekendtgørelsesform fastsætter regler om de generelle vilkår, de lokale stationer skal opfylde under udøvelsen af programvirksomheden, herunder om krav til sendefloden m.v. og om varigheden af tilladelserne.

Kulturministeren bemyndiges desuden i det foreslåede, nye stk. 6 til at fastsætte regler om fravigelse af stk. 2 om udbud af tilladelser i forbindelse med forsøg. Det betyder, at kulturministeren kan fastsætte regler om, at der kan gives tilladelse til forsøgsvirksomhed uden forudgående udbud. Baggrunden for forslaget er, at det i forbindelse med forsøgsvirksomhed ofte kun vil være et enkelt foretagende, der i praksis kan gennemføre det konkrete forsøg, fx af teknologiske grunde. Radio- og tv-nævnet skal ved udstedelse af tilladelse til forsøg iagttage regler om saglighed og konkurrencemæssige hensyn. Radio- og tv-nævnet fører tilsyn med forsøgsvirksomheden efter de i øvrigt gældende regler.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.2.

F. t. l. vedr. radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven

Til nr. 25-27 (§ 46)

Den korrekte henvisning er til § 47, idet § 46 vedrører registreret programvirksomhed. Der er tale om en præcisering af en lovhenvi-
sning.

Til nr. 28 (§ 47, stk. 1)

Der er tale om en sproglig forenkling af bestemmelsen, der ikke medfører indholdsmæssige ændringer. Dog bemærkes det, at lokal programvirksomhed, der udøves via fællesantennenanlæg, med forslaget om ophævelse af kapitel 9 bliver omfattet af § 47.

Vedrørende bemyndigelsen til at fastsætte regler om registrering efter § 47 er der ikke ændringer i forhold til den gældende lovs § 47, stk. 2.

Til nr. 29 (§ 48)

Efter den gældende lovs § 48 bemyndiges kulturministeren til med hensyn til fjernsynsvirksomhed til at fastsætte regler om programvirksomheden. Med henblik på, at bemyndigelsen skal omfatte både radio og fjernsyn, foreslås det, at ordene »med hensyn til fjernsynsvirksomhed« udgår.

Formålet med forslaget er, at kulturministeren herved bl.a. får mulighed for at fastsætte, at reglen i § 4 i bekendtgørelse om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed også skal gælde for radiovirksomhed. Det fremgår af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 4, at der i lokal-tv ikke må sendes programmer, der i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, der indeholder pornografi eller umotiveret vold. Det fremgår ligeledes, at andre programmer, som kan skade mindreåriges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, ikke må sendes, medmindre det ved valget af sendetidspunkt eller ved tekniske foranstaltninger sikres, at mindreårige i udsendelsesområdet normalt ikke ser eller hører udsendelserne. Når programmerne udsendes i ukodet form, skal der forud for dem gives en akustisk advarsel, eller de skal under hele deres varighed være markeret med et visuelt symbol. Endelig er det fastsat, at programmerne ikke på nogen måde må tilskynde til had på grund af race, køn, religion, nationalitet eller seksuel observans.

Der gælder på baggrund af Danmarks EU-retlige forpligtelser særlige kvoteregler på tv-området. Reglerne medfører, at der skal udsendes en vis andel europæiske programmer. Der vil ikke blive fastsat lignende kvoteregler på radioområdet.

Til nr. 30 (§ 50, stk. 1)

Ændringen er en redaktionel præcisering af bestemmelsens anvendelsesområde. Præciseringen medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

Til nr. 31 (Kapitel 9)

Det foreslås af forenklingmæssige hensyn, at radio- og fjernsynslovens kapitel 9 ophæves. De bestemmelser i kapitlet, der skal videreføres, er indarbejdet i kapitel 7 eller 8.

De ændringer af radio- og fjernsynslovens kapitel 9 om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, der er gennemført ved lov nr. 563 af 24. juni 2005 om ændring af en række love på kulturområdet (Udmøntning af kommunalreformen på kulturområdet) med ikrafttræden den 1. januar 2007, vil som følge af forslaget til ophævelsen af lovens kapitel 9 ikke træde i kraft.

Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.2.

Til nr. 32 (§ 69, stk. 1)

Forslaget til ændringen er en konsekvens af, at TV 2/DANMARK A/S ikke længere modtager licens.

Til nr. 33 (§ 69, stk. 7)

Bestemmelsen er ny og indeholder en præcisering af, at lovens bestemmelse i § 17, stk. 2, hvorefter DR's afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, også finder anvendelse på DR's afgørelser vedrørende opkrævning af licensafgifterne m.v.

Der er således alene tale om en præcisering af den gældende lovgivning. Formålet med forslaget er at præcisere, at DR's afgørelser på licensområdet ikke kan påklages til kulturministeren.

Til nr. 34 (§ 76, stk. 2)

Der er tale om en præcisering af en lovhenvi-
sning.

Til nr. 35 (§ 80, stk. 1)

Med bestemmelsen udvides adgangen og formen for sponsorkreditering i forbindelse med udsendelse af sponsorerede programmer, idet der som noget nyt tillige kan sponsorkrediteres ved at henvise til produkter eller tjenesteydelser.

Baggrunden for den foreslåede udvidelse er, at Kommissionen i en fortolkningsmeddelelse i april 2004 (Kommissionens fortolkningsmeddelelse af 28. april 2004 om visse aspekter ved bestemmelser i direktivet om »Fjernsyn uden grænser« i forbindelse med tv-reklamer) har tilkendegivet, at der ikke er no-

get til hinder for at sponsorkreditere ved at henvise til produkter eller tjenesteydelser.

Sponsorkrediteringen kan finde sted ved programrets begyndelse, slutning eller begge steder. Derimod er der ikke adgang til at udsende sponsorkreditering i løbet af eller samtidig med udsendelse af selve programmet.

Den ændrede affattelse betyder, at der kan sponsorkrediteres ved at henvise til sponsorens navn, mærke (logo), produkter, tjenesteydelser eller alle de nævnte elementer.

Til nr. 36 (§ 90, stk. 2)

Det foreslås, at bestemmelsen ændres således, at den ikke alene henviser til andre EU-lande eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, men også til lande, der har tiltrådt Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn af 5. maj 1989. Der er ikke i øvrigt tilsigtet ændringer i anvendelsesområdet for § 90. Se desuden de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.4.

Til nr. 37 (§ 92, stk. 2)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om ophævelse af kapitel 9.

Til nr. 38 (§ 93, stk. 1, nr. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer af § 39, stk. 4 og 5.

Til nr. 39 (§ 93, stk. 1, nr. 6)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om ophævelse af kapitel 9.

Til nr. 40 (§ 93, stk. 1, nr. 7)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om ophævelse af kapitel 9.

Til nr. 41 (§ 94, stk. 1)

Efter radio- og fjernsynslovens § 91 er det ikke tilladt at fremstille, importere, omsætte, besidde eller ændre dekodere eller andet dekodingsudstyr, hvis formål det er at give uautoriseret adgang til indholdet af et kodet radio- eller tv-program. Annoncering eller anden form for reklame for sådant udstyr er heller ikke tilladt.

Efter lovens § 94 kan overtrædelse af lovens § 91 straffes med bøde eller under visse betingelser fængsel i indtil 6 måneder.

Det foreslås, at strafferammen for overtrædelse af lovens § 91 ændres således, at forsætlig eller groft uagtksom overtrædelse af radio- og fjernsynslovens

§ 91 straffes med bøde. Under særligt skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor udbredelse sker i erhvervmæssigt øjemed, i en videre kreds eller under omstændigheder, hvor der er særlig risiko for omfattende overtrædelser.

Der er således tale om en skærpelse af den straf, der kan idømmes, når der er tale om grovere overtrædelser af bestemmelsen i lovens § 91.

Der henvises endvidere til indholdet af de almindelige bemærkninger i afsnit 2.2.3.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1, nr. 2)

Ifølge medieansvarslovens § 1, nr. 2, gælder medieansvarsloven for lyd- og billedprogrammer, der spredes af Danmarks Radio, TV 2, TV 2's regionale virksomheder og foretagender, der har tilladelse til radio- eller fjernsynsvirksomhed.

Forud for revisionen af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed ved lov nr. 1052 af 17. december 2002 forudsatte udøvelse af landsdækkende og regional programvirksomhed som hovedregel tilladelse fra Radio- og tv-nævnet. I forbindelse med lovrevisionen blev tilladelseskravet for så vidt angår programvirksomhed ved hjælp af satellit, ved hjælp af kabelanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område, programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder samt programvirksomhed ved hjælp af kortbølgesendemuligheder imidlertid ophævet, og som erstatning blev indført en ordning, hvorefter programforetagenderne skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet. På baggrund af denne ændring af tilladelsessystemet samt det forhold, at TV 2/DANMARK den 17. december 2003 blev omdannet til statsligt aktieselskab, foreslås et antal redaktionelle konsekvensændringer i medieansvarslovens § 1, nr. 2.

Ved forslaget præciseres, at medieansvarsloven finder anvendelse på foretagender, der har tilladelse til eller er registrerede til at udøve radio- eller fjernsynsvirksomhed, og der sker en sproglig præcisering af betegnelserne for TV 2/DANMARK A/S, de regionale TV 2-virksomheder samt DR.

Til nr. 2 (§ 5, stk. 1)

Ændringen er redaktionel. Der henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 3 (§ 32, stk. 1)

Ændringen er redaktionel. Der henvises til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 4 (§ 34, stk. 3)

Ændringen er redaktionel. Der henvises til bemærkningerne til nr. 1.

*Til § 3**Til stk. 1*

Det foreslås i bestemmelsens stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2006.

Til stk. 2 og 3

Det foreslås i stk. 2 og 3, at Radio- og tv-nævnet i en overgangsperiode uanset bestemmelserne i § 45, stk. 1 og 2, får mulighed for at fravige lovens § 45, stk. 2, hvorefter tilladelse til programvirksomhed meddeles af Radio- og tv-nævnet efter udbud, således at der gives Radio- og tv-nævnet mulighed for uden udbud at forlænge tilladelser, der udløber i den anførte periode. Det bemærkes, at kulturministeren, jf. stk. 4, fastsætter rammerne herfor.

For ikke at skabe unødige administrative byrder for de tilladelsesindehavere, hvis tilladelser fortsat er i kraft på tidspunktet for lovens ikrafttræden, idet varigheden af de forlængede tilladelser er relativt kort, foreslås det i stk. 2 og 3, at Radio- og tv-nævnet i særlige tilfælde kan fravige udgangspunktet i den foreslåede § 45, stk. 2, om, at tilladelser fordeles ved udbud. Det er desuden hensigten, at Radio- og tv-nævnet kan koordinere udløb af de enkelte programtilladelser, således at der skabes mulighed for et samlet udbud af sendemuligheder evt. indenfor et geografisk område. Da de sidste af disse programtilladelser på lokalradioområdet udløber i andet halvår 2007, mens de sidste programtilladelser på lokal-tv-området udløber pr. 31. oktober 2009 foreslås det, at der fastsættes forskellige overgangsperioder på henholdsvis radio- og tv-området.

For så vidt angår ledig sendetid foreslås det endvidere i stk. 2 og 3, at Radio- og tv-nævnet i ovennævnte overgangsperioder kan fravige lovens hovedregel i § 45 om, at tilladelse til programvirksomhed meddeles af Radio- og tv-nævnet efter et sædvanligt udbud, således at Radio- og tv-nævnet i særlige tilfælde kan foretage et udbud af ledig sendetid blandt de andre tilladelsesindehavere i det område, som sendemuligheden er udmeldt til. Med område menes i denne forbindelse det geografiske område, der indtil 1. januar 2006 har udgjort det (fælles) lokale radio- og/eller fjernsynsnævn. Med ledig sendetid forstås enten ledigbleven sendetid eller sendetid, der er ledig på tidspunktet for lovens ikrafttræden. Da ledigbleven sendetid måske først opstår sent i overgangsperioden, ligesom der for så vidt angår ledig sendetid på tidspunktet for lo-

vens ikrafttræden kan være tale om så uattraktive og begrænsede (eksempelvis få timer placeret om natten) sendemuligheder, at der ikke har været interesse for at udnytte dem under den hidtidige ordning, vil det være uhensigtsmæssigt, om udnyttelse af denne ledige kapacitet kun vil kunne ske efter et sædvanligt udbud i henhold til lovens § 45. Da en overgangsordning samtidig skal sikre en optimal frekvensøkonomi, foreslås det, at sådan sendetid i særlige tilfælde af Radio- og tv-nævnet udbydes til de andre tilladelsesindehavere i det område, som sendemuligheden er udmeldt til. Med særlige tilfælde forstås, at der kan være tale om, at tilladelsesperioden for de øvrige tilladelsesindehavere snart udløber, således at et samlet udbud er nært forestående, eller at der er så få ledige sendetimer, at Radio- og tv-nævnet skønner, at et sædvanligt udbud ikke vil være hensigtsmæssigt. Radio- og tv-nævnet har tillige mulighed for at vurdere, at det vil være uhensigtsmæssigt overhovedet at udbyde den ledige sendetid, hvis en vurdering af den resterende tilladelsesperiode sammenholdt med omfanget af den ledige sendetid gør et udbud uhensigtsmæssigt.

Til stk. 4

I bestemmelsens stk. 4 foreslås det, at kulturministeren kan fastsætte regler om forlængelser og tilladelser i overgangsperioden. Kulturministeren kan fastsætte varigheden af forlængelser og tilladelser og dermed give Radio- og tv-nævnet mulighed for fx at beslutte forlængelse til 31. december 2007, til at beslutte en kortere forlængelsesperiode af programtilladelserne samt til at beslutte ikke at forlænge programtilladelserne. Det kan desuden være uhensigtsmæssigt at forlænge de konkrete tilladelser frem til 31. december 2007, hvis ledigblevne programtilladelser, programtilladelser, der udløber og ledig sendetid geografisk grupperer sig således, at det er hensigtsmæssigt at iværksætte et udbud før denne dato. Til illustration heraf bemærkes, at der i 2007 kun er 25 gældende programtilladelser til lokal radiovirksomhed, hvoraf 15 programtilladelser udløber i løbet af andet halvår 2007.

Kulturministeren gives mulighed for at fastsætte regler om varigheden af tilladelser, som udstedes i den i stk. 2 og 3 nævnte periode, såfremt der ikke er gennemført en nyordning af området på dette tidspunkt – eksempelvis ved at forlænge overgangsordningen, da det ikke kan udelukkes, at arbejdet med en replanlægning af frekvensanvendelsen på FM-båndet kan blive forsinket. Det foreslås derfor, at kulturministeren i givet fald får adgang til at fastsætte regler om fravigelse af de perioder, der er nævnt i stk. 2 og 3.

Til stk. 5

Det foreslåede stk. 5 har til formål at fastslå, at de tilladelser til programvirksomhed, der er meddelt på tidspunktet for lovens ikrafttræden, skal forblive i kraft efter lovens ikrafttræden i resten af programtilladelsesperioden.

Til stk. 6

Forslaget til stk. 6 er en konsekvens af, at de lokale radio- og fjernsynsnævn foreslås nedlagt pr. 1. januar 2006, og at de lokale nævns kompetence overføres til Radio- og tv-nævnet.

Til stk. 7

Sager om ansøgninger om tilladelser til og registrering af lokal programvirksomhed, der verserer på tidspunktet for lovens ikrafttræden, skal af Radio- og tv-nævnet færdigbehandles efter reglerne i denne lov eller bestemmelser fastsat i medfør af loven. Tilsvarende skal klagesager om afgørelser om afslag på ansøgning om tilladelse til eller registrering af lokal programvirksomhed, der er truffet før lovens ikrafttræ-

den, færdigbehandles efter reglerne i denne lov eller bestemmelser fastsat efter loven.

Andre verserende sager for de lokale radio- og fjernsynsnævn eller for Radio- og tv-nævnet færdigbehandles af Radio- og tv-nævnet efter reglerne i den hidtidige lov om radio- og fjernsynsvirksomhed eller bestemmelser fastsat efter denne lov. Der kan eksempelvis være tale om reklame- og sponsorsager samt klagesager på lokalradio- og lokal-tv-området om afgørelser vedrørende inddragelse af programvirksomhed, der er truffet af lokale radio- og fjernsynsnævn før lovens ikrafttræden.

Til stk. 8

Det foreslåede stk. 8 skal sikre, at der som følge af dereguleringer i forhold til den hidtidige lovgivning er mulighed for, at vilkår i tilladelser til programvirksomhed, der er meddelt på tidspunktet for lovens ikrafttræden, der er mere restriktive end de nye regler tilsiger, kan lempes, således at disse vilkår kommer til at svare til de nye, mere lempelige krav på området. Der tænkes bl.a. i denne forbindelse på lempelse af særlige individuelle vilkår i programtilladelsen.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 506 af 10. juni 2004, som ændret ved lov nr. 1437 af 22. december 2004, § 24 i lov nr. 1439 af 22. december 2004, § 20 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, § 14 i lov nr. 431 af 6. juni 2005 og § 4 i lov nr. 563 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

§ 1. Følgende har ret til at udøve programvirksomhed som angivet i § 2:

- 1) DR, jf. kapitel 4.
- 2) De regionale TV 2-virksomheder, jf. kapitel 6.
- 3) TV 2/DANMARK A/S, såfremt selskabet har tilladelse til at udøve public service-programvirksomhed i henhold til kapitel 6 a.
- 4) Foretagender, der efter kapitel 8 har fået tilladelse til at udøve landsdækkende og regional programvirksomhed på grundlag af særlig tilladelse, eller som i henhold til § 47 kan udøve programvirksomhed uden tilladelse.
- 5) Selskaber, foreninger og lign. samt kommuner, der efter kapitel 9 har fået tilladelse til programvirksomhed inden for et lokalt område, eller som i henhold til § 52, stk. 2, kan udøve lokal programvirksomhed uden tilladelse.

Stk. 2. Kulturministeren kan i særlige tilfælde give tilladelse til, at andre end de i stk. 1 nævnte foretagender ud fra sikkerhedsmæssige hensyn kan udøve programvirksomhed i større trafik anlæg. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler for denne programvirksomhed.

Stk. 3. Programvirksomheden skal udøves i overensstemmelse med loven og bestemmelser fastsat i medfør af loven samt eventuelle vilkår, som programtilladelsen er meddelt på.

1. I § 1, stk. 1, nr. 4, udgår »landsdækkende og regional« og »på grundlag af særlig tilladelse«.

2. § 1, stk. 1, nr. 5, ophæves.

Gældende formulering

§ 3. Distribution af danske og udenlandske lyd- og billedprogrammer ved hjælp af jordbase-rede digitale tv-sendenet kan kun ske med tilladelse fra Radio- og tv-nævnet.

Stk. 2. Tilladelse meddeles af Radio- og tv-nævnet efter udbud.

Stk. 3. Nævnet kan i forbindelse med udstedelse af tilladelser fastsætte vilkår for tilladelsen.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om udbudsforretninger i henhold til stk. 2. Det kan i den forbindelse bestemmes, at Radio- og tv-nævnet fastsætter nærmere retningslinjer om auktionarius', beføjelser, ejerskabsforhold og mindstebud m.v.

Stk. 5. Tilladelse kan dog meddeles DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder efter kulturministerens nærmere bestemmelse.

§ 5. Fordeling i fællesantenneanlæg af danske og udenlandske lyd- og billedprogrammer, der modtages direkte ved hjælp af antenne eller fremføres til anlægget ved hjælp af kabelanlæg, må kun ske uden ændringer og samtidig med, at udsendelsen eller fremføringen sker.

Stk. 2. Tekstning og lign. samt tidsforskudt fordeling kan dog ske, hvis det pågældende radio- eller fjernsynsforetagende har givet samtykke.

Stk. 3. Fremføring i de offentlige telenet af lokale programmer må kun ske inden for det område, som tilladelsen til programvirksomhed eller registreringen af programvirksomhed omfatter. Fremføring af lokale programmer, der spredes ved hjælp af radioanlæg, må dog tillige ske til de kommuner, der grænser op til tilladelsens område, og til kommuner, der grænser op til disse kommuner.

Lovforslaget

§ 3, stk. 3-5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte regler om udbudsforretninger i henhold til stk. 2, herunder om vilkår for tilladelser m.v. Kulturministeren kan endvidere fastsætte, at Radio- og tv-nævnet i forbindelse med udstedelse af distributionstilladelser efter regler fastsat af kulturministeren kan fastsætte vilkår for virksomheden m.v.

Stk. 4. Tilladelse kan dog efter kulturministerens nærmere bestemmelse meddeles DR, TV 2/DANMARK A/S eller et selskab, der udelukkende er ejet af ét af disse foretagender eller foretagenderne i forening.

Stk. 5. Kulturministeren kan fastsætte regler om fravigelse af stk. 2 i forbindelse med forsøgsvirksomhed.«

4. § 5, stk. 3, ophæves.

Gældende formulering

§ 6. Det påhviler ejere af fællesantenneanlæg at sikre, at der i anlægget sker en fordeling af de lyd- og billedprogrammer, der spredes ved hjælp af radioanlæg af DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder i medfør af §§ 12, 31 og 38 a, herunder de regionale programmer, der er bestemt til modtagning i det pågældende område. Tilsvarende gælder programmer på den fjerde FM-radiokanal i medfør af § 11, stk. 3. Digitale programmer fra DR og TV 2/DANMARK A/S skal alene fordeles, såfremt der fordeles andre digitale programmer i anlægget.

Stk. 2. Det er ikke tilladt i fællesantenneanlæg at konvertere de i stk. 1, 3. pkt., nævnte digitale programmer, medmindre der samtidig finder en digital fordeling sted af de samme programmer.

Stk. 3. Hvis anlægget indeholder mere end otte kanaler, skal der tillige stilles én kanal til rådighed for lokale fjernsynsprogrammer, der fordeles i det pågældende område i henhold til kapitel 9.

Stk. 4. Såfremt fordelingen af programmer i anlægget sker i programpakker,

- 1) skal samtlige pakker indeholde de programmer, der er omfattet af stk. 1, 3 og 5, og
- 2) der skal være mulighed for alene at købe en pakke, som enten alene indeholder de i stk. 1, 3 og 5 nævnte programmer, eller som alene indeholder disse programmer og andre programmer, for hvilke der betales en så begrænset pris, at prisen for disse supplerende programmer alene udgør en begrænset del af den samlede pris for pakken.

Stk. 5. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om, i hvilket omfang der skal ske fordeling i fællesantenneanlæg af programmer på den femte FM-radiokanal, jf. § 11, stk. 5.

§ 11. DR og de regionale TV 2-virksomheder udøver public service-virksomhed efter reglerne i kapitel 4 og 6.

Stk. 2. TV 2/DANMARK A/S' programvirksomhed i medfør af tilladelse efter reglerne i kapitel 6 a indgår i den samlede public service-programvirksomhed.

Lovforslaget

5. § 6, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Digitale radioprogrammer fra DR skal alene fordeles, såfremt der fordeles andre digitale radioprogrammer i anlægget.«

6. § 6, stk. 2, ophæves.

7. § 6, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 2 og 3.

8. I § 6, stk. 4, der bliver stk. 2, ændres i nr. 1 og 2 »1, 3 og 5« til: »1 og 3«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. I den samlede public service-virksomhed indgår tillige programvirksomheden på den fjerde FM-radiokanal og nyhedsdækningen på den femte FM-radiokanal, jf. stk. 4 og 5. Tilladelse til denne programvirksomhed meddeles efter reglerne i kapitel 8.

Stk. 4. Den fjerde FM-radiokanal skal være en nuanceret public service-orienteret kanal med klassisk musik, suppleret med præsentation af rytmisk musik, jazz og dansk musik, kulturprogrammer, samfunds- og debatprogrammer m.v.

Stk. 5. Programvirksomheden på den femte FM-radiokanal skal omfatte nyhedsprogrammer fra hele landet. Sendefloden kan ikke regionaliseres. Tilladelse til denne programvirksomhed kan ikke meddeles til DR.

Stk. 6. DR's public service-virksomhed finansieres gennem DR's andel af licensafgifterne samt gennem andre indtægter, jf. § 15, stk. 2. De regionale TV 2-virksomheders public service-virksomhed finansieres gennem virksomhedernes andel af licensafgifterne samt gennem andre indtægter, jf. § 35.

Stk. 7. TV 2/DANMARK A/S' public service-programvirksomhed finansieres af TV 2/DANMARK A/S; herunder gennem selskabets eventuelle andel af licensafgifterne samt gennem selskabets øvrige indtægter.

Stk. 8. Public service-virksomhed på den fjerde og den femte FM-radiokanal finansieres af tilladelseshaverne.

9. I § 11, stk. 7, udgår », herunder gennem selskabets eventuelle andel af licensafgifterne samt gennem selskabets øvrige indtægter«.

10. Efter § 13 indsættes under overskriften *DR's public service-virksomhed*:

»§ 13 a. Programvirksomhed, der udøves på grundlag af tilladelse meddelt efter reglerne i kapitel 8, kan indgå i DR's public service-virksomhed, jf. § 11, stk. 3-5.«

§ 39. Kulturministeren nedsætter et nævn, Radio- og tv-nævnet. Nævnet består af 7 medlemmer, der skal repræsentere juridisk, økonomisk/administrativ, erhvervsmæssig og medie-mæssig/kulturel sagkundskab. Nævnet nedsættes for 4 år ad gangen.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Ministeren kan efter indhentet udtalelse fra nævnet fastsætte en forretningsorden for dette. Det kan i forretningsordenen fastsættes, at nævnet kan oprette underudvalg, som kan træffe endelig afgørelse i sager på vegne af nævnet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om gebyrer for tilladelse til programvirksomhed m.v. og registrering af programvirksomhed til medfinansiering af de udgifter, der er forbundet med Radio- og tv-nævnets virksomhed.

Stk. 4. Lokale radio- og fjernsynsnævn, jf. § 64, samt radio- og tv-føretagender m.v., der er omfattet af Radio- og tv-nævnets virksomhed, er forpligtet til at meddele nævnet de oplysninger og udlevere de dokumenter m.v., som forlanges af nævnet. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelsen af oplysninger m.v.

Stk. 5. Radio- og tv-nævnet kan afkræve lokale radio- og fjernsynsnævn og radio- og tv-føretagender m.v., der er omfattet af Radio- og tv-nævnets virksomhed, skriftlige udtalelser. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelsen af sådanne udtalelser m.v.

§ 40. Radio- og tv-nævnet skal varetage en række opgaver på radio- og tv-området, jf. §§ 41-44 a. Nævnets afgørelser efter disse bestemmelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Radio- og tv-nævnet skal endvidere afgive udtalelse om radio- og tv-føretagenders redegørelser for opfyldelse af public service-kontrakterne.

Stk. 3. Radio- og tv-nævnet rådgiver kulturministeren om radio- og tv-spørgsmål.

11. § 39, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Radio- og tv-føretagender, der er omfattet af Radio- og tv-nævnets virksomhed, er forpligtet til at meddele nævnet de oplysninger, udlevere de dokumenter m.v. og afgive de skriftlige udtalelser, som forlanges af nævnet. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelsen af sådanne oplysninger m.v.«

12. § 39, stk. 5, ophæves.

13. I § 40, stk. 1, ændres »skal varetage« til: »varetager«.

14. I § 40, stk. 2, ændres »skal endvidere afgive« til: »afgiver endvidere«.

15. I § 40 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Kulturministeren kan delegere andre opgaver på radio- og tv-området til Radio- og tv-nævnet. Kulturministeren kan beslutte, at nævnets afgørelser i sådanne sager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

Gældende formulering

§ 42. Radio- og tv-nævnet har følgende opgaver vedrørende landsdækkende og regional programvirksomhed på grundlag af særlig tilladelse eller registrering:

- 1) At træffe afgørelse om tilladelse til landsdækkende og regional programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede analoge sendemuligheder, udstede sådanne tilladelser og føre tilsyn med programvirksomheden, jf. § 45.
- 2) At registrere foretagender, som udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, ved hjælp af fællesantenneanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område, eller ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder og kortbølgesendemuligheder, jf. § 47.
- 3) At påtale overtrædelser af loven og bestemmelser fastsat efter loven samt vilkår fastsat i forbindelse med udstedelse af programtilladelse.
- 4) At træffe afgørelse om inddragelse eller bortfald af tilladelse til programvirksomhed, jf. § 50, stk. 1, og § 51.

Stk. 2. Nævnet fører tilsyn med programvirksomhed, som udøves ved hjælp af satellit, ved hjælp af fællesantenneanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område, samt programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder og kortbølgesendemuligheder. Nævnet kan påtale overtrædelser af loven og bestemmelser fastsat efter loven og kan træffe afgørelse om indstilling af programvirksomheden, jf. § 50, stk. 2.

§ 43. Radio- og tv-nævnet har følgende opgaver på lokalradio- og -tv-området:

- 1) Nævnet træffer afgørelse om lokale nævns
 - a) afslag på ansøgning om tilladelse til lokal programvirksomhed, jf. § 60, stk. 3,
 - b) inddragelse af tilladelse til lokal programvirksomhed, jf. § 66, stk. 5, og

Lovforslaget

16. § 42 affattes således:

»§ 42. Radio- og tv-nævnet har følgende opgaver vedrørende programvirksomhed på grundlag af tilladelse eller registrering:

- 1) At træffe afgørelse om tilladelse til programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder, udstede sådanne tilladelser og føre tilsyn med programvirksomheden, jf. § 45.
- 2) At registrere foretagender, som udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, ved hjælp af fællesantenneanlæg eller ved hjælp af jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder og kortbølgesendemuligheder samt at føre tilsyn med programvirksomheden, jf. § 47.
- 3) At påtale overtrædelser af loven og bestemmelser fastsat efter loven samt vilkår fastsat i forbindelse med udstedelse af programtilladelse.
- 4) At træffe afgørelse om inddragelse eller bortfald af tilladelse til programvirksomhed, jf. § 50, stk. 1, og § 51.
- 5) At træffe afgørelse om indstilling af registreret programvirksomhed, jf. § 50, stk. 2.«

17. § 43 affattes således:

»§ 43. Radio- og tv-nævnet kan yde tilskud til ikke-kommercielle lokale radio- og tv-stationer.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte regler om fordelingen af tilskud, vilkår for anvendelse af tilskud, indsendelse af ansøgninger, regnskabsaflæggelse, revisionskompetence og revisionens udførelse vedrørende tilskud, der udbetales i medfør af denne lov.

Gældende formulering

- c) afgørelse om indstilling af programvirksomhed, der udøves ved hjælp af fællesantenneanlæg, jf. § 66, stk. 5.
- 2) Nævnet fører tilsyn med programmer, der udsendes samtidig af flere tilladelseshavere eller udsendes i medfør af et fast samarbejdsforhold med andre radio- og fjernsynsforetagender om programvirksomheden (networking), påtaler overtrædelser af loven, bestemmelser fastsat efter loven og vilkår for tilladelse til programvirksomhed og kan inddrage tilladelsen samt træffe afgørelse om indstilling af programvirksomheden, jf. § 65, stk. 2, og § 66, stk. 1-4.
- 3) Nævnet fordeler tilskud til ikkekommercielle lokale radio- og tv-stationer m.v., jf. § 68.
- 4) Nævnet godkender nedsættelse af fælles nævn omfattende kommuner med tilsammen mere end 300.000 indbyggere, jf. § 64, stk. 2.
- 5) Nævnet træffer efter indstilling fra IT- og Telestyrelsen afgørelse om fordelingen af sendemuligheder på lokale områder under hensyn til de frekvensmæssige muligheder.
- 6) Nævnet kan endvidere uanset § 65, stk. 2 og 3, på eget initiativ tage en sag op til behandling. Nævnet kan i den forbindelse
- a) pålægge et lokalt nævn at tage en ikke tidligere behandlet sag op til afgørelse,
- b) pålægge et lokalt nævn at tage en tidligere behandlet sag op igen eller
- c) i særlige tilfælde selv træffe afgørelse i sagen. Såfremt der er tale om en sag, som tidligere har været behandlet af et lokalt nævn, kan nævnet i påkommende tilfælde træffe afgørelser, der er mere bebyrdende i forhold til tilladelsens indehaver end den afgørelse, som det lokale nævn måtte have truffet i sagen.

§ 44. Radio- og tv-nævnet har følgende opgaver vedrørende reklamer og sponsorering af programmer:

- 1) Nævnet træffer afgørelse om identifikation, placering og omfang af reklamer, jf. §§ 72-75.

Lovforslaget

Stk. 3. Radio- og tv-nævnet kan indhente yderligere materiale fra tilskudsmodtagere til brug for Rigsrevisionen til en nøjere regnskabsgen-nemgang.

Stk. 4. Afgivne tilsagn bortfalder og udbetalte tilskud kan kræves tilbagebetalt i tilfælde, hvor tilskudsmodtager ikke opfylder betingelserne for tilskuddet eller ikke gennemfører den forudsatte programvirksomhed.«

Gældende formulering

- 2) Nævnet træffer afgørelse om radio- og fjernsynsreklamers indhold, jf. §§ 76 og 77. I sager om overholdelse af lov om lægemidler og lov om reklamering for sundhedsydelser indhenter nævnet forinden en udtalelse hos Lægemiddelstyrelsen. Nævnet kan påtale overtrædelser af reglerne og kan pålægge indehaveren af en tilladelse eller registrering til radio- eller fjernsynsvirksomhed at offentliggøre afgørelsen. Nævnet kan bestemme, på hvilken måde og i hvilken form dette skal ske.
- 3) Nævnet træffer afgørelse om genmæle over for oplysninger af faktisk karakter, som er udsendt i reklameindslag. Retten til genmæle forudsætter, at oplysningerne er egnede til at påføre nogen økonomisk eller anden skade af betydning, og at deres rigtighed ikke er utvivlsom. Nævnet kan pålægge indehaveren af en tilladelse eller registrering til radio- eller fjernsynsvirksomhed at udsende et genmæle. Nævnet kan træffe afgørelse om genmælets indhold, form og plads.
- 4) Nævnet træffer afgørelse om identifikation af sponsor og sponsorerede programmer, jf. §§ 79, 80, 83 og 84.
- 5) Nævnet træffer afgørelse om spørgsmål om tilskyndelse til afsætning m.v. i sponsorerede programmer, jf. §§ 82 og 85.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 1, 4 og 5 finder ikke anvendelse ved lokal radio- og fjernsynsvirksomhed i henhold til kapitel 9, medmindre der er tale om networking, jf. § 43, nr. 2.

Stk. 3. Ved lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, jf. stk. 2, kan nævnet afgive udtalelser om reklamers identifikation samt om spørgsmål om tilskyndelse til afsætning m.v. i sponsorerede programmer.

Stk. 4. Kulturministeren kan beslutte at delegerede andre opgaver vedrørende reklamer og sponsorering af programmer til Radio- og tv-nævnet. Ministeren kan beslutte, at Radio- og tv-nævnets afgørelse i sådanne sager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Lovforslaget

18. § 44, stk. 1, nr. 2, affattes således:

- »2) Nævnet træffer afgørelse om radio- og fjernsynsreklamers indhold, jf. § 76 og 77. I sager om overholdelse af lov om lægemidler og lov om markedsføring af sundhedsydelser indhenter nævnet forinden en udtalelse hos henholdsvis Lægemiddelstyrelsen og Sundhedsstyrelsen.«

19. § 44, stk. 2-4, ophæves.

Gældende formulering

Kapitel 8

Landsdækkende og regional programvirksomhed på grundlag af særlig tilladelse eller registrering

§ 45. Udøvelse af programvirksomhed foranstaltet af et radio- og tv-foretagende, der hører under dansk myndighed, kan kun ske med tilladelse fra Radio- og tv-nævnet. Dette gælder dog ikke programvirksomhed omfattet af § 47, DR's, TV 2/DANMARK A/S' og de regionale TV 2-virksomheders public service-virksomhed efter §§ 12, 31 og 38 a samt udøvelse af lokal programvirksomhed, jf. kapitel 9.

Stk. 2. Nævnet kan i forbindelse med udstedelse af tilladelser til programvirksomhed fastsætte vilkår for programvirksomheden m.v.

Stk. 3. Tilladelse til programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede analoge sendemuligheder meddeles af Radio- og tv-nævnet efter udbud. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om udbudsforretninger i henhold til 1. pkt. Det kan i den forbindelse bestemmes, at Radio- og tv-nævnet fastsætter nærmere retningslinjer om auktionarius's beføjelser, ejerskabsforhold og mindstebud m.v.

Stk. 4. Tilladelse til programvirksomhed efter stk. 1 kan betinges af betaling af koncessionsafgift.

Stk. 5. Koncessionsafgiftens mindstestørrelse, beregningsgrundlag og betalingsterminer skal fremgå af udbudsmaterialet.

Lovforslaget

20. *Overskriften til kapitel 8 affattes således: »Tilladelse til og registrering af programvirksomhed«.*

21. I § 45, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres: »§ 47, DR's« til: »§ 47 samt DR's« og »samt udøvelse af lokal programvirksomhed, jf. kapitel 9« udgår.

22. § 45, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

23. I § 45, *stk. 3*, der bliver stk. 2, udgår »analoge« samt 2. og 3. *pkt.*

24. I § 45 indsættes som *stk. 5 og 6*:

»*Stk. 5.* Kulturministeren kan fastsætte regler om udbudsforretninger i henhold til stk. 2 og tilladelser i henhold til stk. 1, herunder om udøvelse af programvirksomheden, varigheden af tilladelser samt anvendelsen af lokal-tv-sendemulighederne i hovedstadsområdet. Kulturministeren kan endvidere fastsætte, at Radio- og tv-nævnet i forbindelse med udstedelse af tilladelser til programvirksomhed og efter regler fastsat af kulturministeren kan fastsætte vilkår for programvirksomheden m.v.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 46. Udøvelse af programvirksomhed, som foranstalles af et fjernsynsforetagende, der ikke hører under nogen EF-medlemsstats myndighed, og som er afhængig af brugen af en frekvens eller en satellitkapacitet, som der fra dansk side er givet tilladelse til at benytte, eller af en radioforbindelse fra Danmark til en satellit, kræver ligeledes programtilladelse efter § 45.

Stk. 2. § 45 finder ikke anvendelse på fjernsynsforetagender, der hører under en EFTA-medlemsstats myndighed.

Stk. 3. Kulturministeren kan med henblik på at opfylde Danmarks internationale forpligtelser fastsætte yderligere regler om, at udøvelse af programvirksomhed, der foranstalles af et programforetagende, som i øvrigt har tilknytning til Danmark, ligeledes kræver tilladelse efter § 45.

§ 47. Programvirksomhed ved hjælp af satellit eller ved hjælp af fællesantenneanlæg til områder, der går ud over ét lokalt område, samt programvirksomhed ved hjælp af jordbaserede digitale tv-sendemuligheder og programvirksomhed ved hjælp af kortbølgesendemuligheder kræver ikke tilladelse fra Radio- og tv-nævnet i henhold til § 45. Foretagender, som udøver sådan programvirksomhed, skal i stedet lade sig registrere hos nævnet.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om registrering i henhold til stk. 1.

§ 48. Kulturministeren kan med hensyn til fjernsynsvirksomhed fastsætte regler om programvirksomheden, herunder regler om, i hvilket omfang programmer af europæisk oprindelse skal indgå heri, og regler med henblik på at tilgodese hensyn til børn og unge.

§ 50. Radio- og tv-nævnet kan inddrage en programtilladelse midlertidigt eller endeligt, hvis indehaveren

Stk. 6. Kulturministeren kan fastsætte regler om fravigelse af stk. 2 i forbindelse med forsøgsvirksomhed.«

25. I § 46, stk. 1, ændres »ligeledes programtilladelse efter § 45« til: »registrering efter § 47«.

26. I § 46, stk. 2, ændres »§ 45« til: »§ 47«.

27. I § 46, stk. 3, ændres »tilladelse efter § 45« til: »registrering efter § 47«.

28. § 47, stk. 1, affattes således:

»Foretagender, der udøver programvirksomhed ved hjælp af satellit, fællesantenneanlæg, jordbaserede, digitale tv-sendemuligheder og kortbølgesendemuligheder, og som hører under dansk myndighed, skal lade sig registrere hos Radio- og tv-nævnet.«

29. I § 48 udgår »med hensyn til fjernsynsvirksomhed«.

30. I § 50, stk. 1, indsættes efter »Radio- og tv-nævnet kan inddrage en programtilladelse«: »efter § 45«.

Gældende formulering

- 1) overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, såfremt en overtrædelse er grov eller overtrædelser er ofte gentagne, eller
- 2) tilsidesætter § 87 eller pålæg, der er meddelt efter denne bestemmelse, eller
- 3) tilsidesætter de vilkår, som programtilladelsen er meddelt på, eller
- 4) tilsidesætter pålæg meddelt efter § 88.

Stk. 2. Radio- og tv-nævnet kan træffe afgørelse om midlertidig eller endelig indstilling af programvirksomhed efter § 47, hvis det registrerede foretagende

- 1) overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, såfremt en overtrædelse er grov eller overtrædelser er ofte gentagne, eller
- 2) tilsidesætter § 87 eller pålæg, der er meddelt efter denne bestemmelse, eller
- 3) tilsidesætter pålæg meddelt efter § 88.

Kapitel 9*Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed
Tilladelse til programvirksomhed og
registrering af programvirksomhed*

§ 52. Udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg inden for et lokalt område kræver tilladelse fra det lokale radio- og fjernsynsnævn, jf. § 64.

Stk. 2. Udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg, der ikke går ud over et lokalt område, kræver ikke tilladelse fra det lokale nævn. Foretagender, som udøver sådan programvirksomhed, skal i stedet lade sig registrere hos nævnet.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om registrering i henhold til stk. 2.

§ 53. Udstedelse af tilladelse eller registrering i henhold til § 52 forudsætter, at det pågældende selskab, forening og lign. har lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed som hovedformål.

*Lovforslaget***31. Kapitel 9 ophæves.**

*Gældende formulering.**Lovforslaget*

§ 54. Selskaber, foreninger og lign., som udøver tv-programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg, har ret til at få meddelt en programtilladelse, hvis der findes en ubenyttet sendemulighed (frekvens) i området, og hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Foretagendet har lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed som sit hovedformål, jf. § 53, og
- 2) sender dagligt mindst ½ times lokalt producerede nyheds- og aktualitetsprogrammer eller andre programmer med udgangspunkt i lokalsamfundet, idet programstof fra andre stationer i samme amtskommune eller i naboamtskommuner, der deltager i et fast samarbejdsforhold med foretagendet om programvirksomheden, kan indgå i tidsopgørelsen, og
- 3) sørger for, at en væsentlig del af programmerne derudover er dansksprogede eller produceret for et dansk publikum, og
- 4) afsætter sendetid til ikkekommercielle stationer, hvis tilladelse er omfattet af stk. 3, og kommuner, hvis tilladelse er omfattet af § 56.

Stk. 2. Tilladelse i henhold til stk. 1 omfatter hele sendetiden på alle tv-sendemuligheder i nævnsområdet, jf. dog forpligtelsen til at afsætte den i stk. 1, nr. 4, nævnte sendetid.

Stk. 3. Såfremt der udstedes en tilladelse i henhold til stk. 1, kan der i tilladelsesperioden til andre tv-stationer alene udstedes tilladelser, der er begrænset til den sendetid, der er nævnt i stk. 1, nr. 4.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 2 og 3, nævnte programmer samt om placering og omfang af den i stk. 1, nr. 4, nævnte sendetid.

Stk. 5. Kulturministeren kan fastsætte regler om anvendelsen af sendemulighederne for lokal fjernsynsvirksomhed i Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Københavns Amt. Der kan i den forbindelse fastsættes regler, der fraviger bestemmelsen i § 56.

Bilag til f. t. l. vedr. radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 6. Medmindre afgørende lokale hensyn taler derimod, godkender det lokale radio- og fjernsynsnævn, at indehavere af tilladelse til programvirksomhed efter § 52, stk. 1, kan overgå til de vilkår, der gælder for tilladelseshavere efter stk. 1 for resten af den periode, hvori tilladelsen er gældende.

§ 55. Selskaber, foreninger og lign., som udøver radio-programvirksomhed ved hjælp af radioanlæg, og som har lokal radio- eller fjernsynsvirksomhed som hovedformål, har ret til at få meddelt en programtilladelse, der giver adgang til networking, medmindre afgørende lokale hensyn taler imod.

Stk. 2. Medmindre afgørende lokale hensyn taler derimod, godkender det lokale radio- og fjernsynsnævn, at selskaber, foreninger og lign., som er indehavere af tilladelse til radioprogramvirksomhed efter § 52, stk. 1, kan overgå til vilkår, der giver adgang til networking, for resten af den periode, hvori tilladelsen er gældende.

§ 56. Kommuner har ret til at få en tilladelse som nævnt i § 52, stk. 1, såfremt kommunens formål med programvirksomheden alene vil være at stille produktions- og sendefaciliteter til rådighed for interesserede borgere eller at formidle kommunal information. Tilladelsen kan begrænses til den sendetid, der er nævnt i § 54, stk. 1, nr. 4.

§ 57. Det lokale nævn kan i særlige tilfælde godkende, at programmer om enkeltstående begebenheder af lokal karakter fordeles i kortere perioder ved hjælp af fællesantenneanlæg inden for det lokale område.

Stk. 2. For godkendelser efter stk. 1 finder bestemmelserne i § 61, stk. 1 og 3, § 62, stk. 1 og 2, og § 87 anvendelse.

§ 58. Udøvelse af programvirksomhed ved hjælp af fællesantenneanlæg kan uden registrering ske i anlæg, som ikke omfatter mere end 25 tilslutninger i én bygning eller en gruppe af nærliggende bygninger.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 59. Ved behandlingen af ansøgninger skal det lokale nævn søge at sikre det enkelte lokale område en samlet programvirksomhed af alsidig karakter.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte regler om indsendelse og indhold af ansøgninger.

§ 60. Tilladelse udstedes for en bestemt periode, der maksimalt kan være 5 år for radio og 7 år for fjernsyn. Tilladelser i henhold til § 54, stk. 1, udstedes dog for en periode af 7 år. Fornyelse af tilladelse kan ske ved periodens udløb. En tilladelse bortfalder ikke, fordi det område, som tilladelsen vedrører, inden for tilladelsens gyldighedsperiode helt eller delvis kommer til at henhøre under et andet lokalt nævn end det, som har udstedt tilladelsen.

Stk. 2. Nævnet kan i forbindelse med udstedelsen af en tilladelse stille vilkår for programvirksomheden m.v.

Stk. 3. Nævnets afgørelse om afslag på en ansøgning om tilladelse kan inden 4 uger fra meddelelsen om afgørelsen af ansøgeren indbringes for Radio- og tv-nævnet.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte regler om udstedelse og indhold af tilladelser.

Udøvelse af programvirksomhed

§ 61. Reklamer, sponsorerede programmer og programmer, for hvilke der er betalt for sendetid, kan indgå i programvirksomheden efter reglerne i kapitel 11.

Stk. 2. Reklamer kan ikke indgå i programvirksomhed i henhold til § 54, stk. 3.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte regler om programvirksomheden med henblik på at tilgodese hensyn til børn og unge.

§ 62. Tilladelsens indehaver eller det registrerede foretagende skal sikre, at der for hvert program findes en programleder. Programlederen skal i videst muligt omfang have kendskab til, hvem der har deltaget i eller på anden måde medvirket til programmet.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Tilladelsens indehaver eller det registrerede foretagende skal sørge for, at der ved afslutningen af hvert program

- 1) gives oplysning om, hvem der er programleder, og
- 2) foretages en identifikation af lokalradioen eller -tv-stationen.

Stk. 3. For hvert program, der udsendes samtidig af flere tilladelseshavere eller registrerede foretagender eller udsendes i medfør af et fast samarbejdsforhold med andre radio- og fjernsynsforetagender om programvirksomheden, skal de deltagende tilladelseshavere eller registrerede foretagender sørge for, at der er én tilladelseshaver eller et registreret foretagende, som er ansvarlig for overholdelse af bestemmelserne i radio- og fjernsynsloven. Denne tilladelseshaver eller det registrerede foretagende skal angives ved afslutningen af hvert program. En eventuel sanktion i henhold til § 66 vil blive pålagt denne tilladelseshaver eller det registrerede foretagende.

§ 63. For så vidt angår lokal fjernsynsvirksomhed i henhold til § 54, stk. 1, kan kulturministeren fastsætte regler om, i hvilket omfang programmer af europæisk oprindelse skal indgå heri.

Tilsyn med programvirksomheden

§ 64. Kommunalbestyrelsen nedsætter, hvis der er behov derfor, et lokalt radio- og fjernsynsnævn, jf. og stk. 3. Hvis forholdene taler derfor, kan der nedsættes ét nævn for radiovirksomhed og ét nævn for fjernsynsvirksomhed.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne i nabokommuner med tilsammen indtil 300.000 indbyggere kan nedsætte et fælles nævn. Radio- og tv-nævnet kan, hvis forholdene taler derfor, godkende, at kommunalbestyrelserne i nabokommuner med tilsammen mere end 300.000 indbyggere nedsætter et fælles nævn. Har et fælles nævn omfattende nabokommuner med tilsammen mere end 300.000 indbyggere været nedsat i den foregående funktionsperiode, kan nedsættelsen af et nyt nævn omfattende de samme kommuner dog ske uden nævnets godkendelse. For Bornholm nedsætter Bornholms Regionsråd et lokalt radio- og fjernsynsnævn, hvis der er behov derfor.

Stk. 3. Der nedsættes et fælles nævn for fjernsynsvirksomhed, som omfatter Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og kommunerne i Københavns Amt.

Stk. 4. Nævnet består af et ulige antal medlemmer, mindst 5.

Stk. 5. Et mindretal af medlemmerne vælges direkte af kommunalbestyrelsen eller det regionale råd. De øvrige medlemmer vælges efter følgende regler: Kommunalbestyrelsen eller Bornholms Regionsråd indkalder med mindst 14 dages varsel til et møde med deltagelse af lokale foreninger og organisationer, der udvælges efter kommunalbestyrelsens eller det regionale råds skøn. Der skal ved udøvelsen af dette skøn lægges vægt på en alsidig repræsentation af det lokale foreningsliv. Opnås der på mødet enighed om valget af de øvrige medlemmer til nævnet, anses de pågældende for valgt. Opnås der ikke enighed, vælger kommunalbestyrelsen eller det regionale råd medlemmerne efter indhentet udtalelse fra de pågældende foreninger og organisationer. For de medlemmer, der repræsenterer det lokale foreningsliv, kan der vælges suppleanter.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 6. Nævnets funktionsperiode følger den kommunale valgperiode. Valg til nævnet finder sted snarest muligt efter hvert kommunalvalg, dog senest den 1. april i det efterfølgende år. Nævnet fungerer indtil udgangen af den måned, i hvilken nyt valg til dette har fundet sted. Kommunalbestyrelsen eller Bornholms Regionsråd kan alene afkorte et bestående nævns funktionsperiode med henblik på nedsættelse af et fælles nævn og under forudsætning af, at et flertal af det bestående nævns medlemmer vedtager dette. Et fælles nævns funktionsperiode kan alene afkortes med henblik på nedsættelse af et større fælles nævn.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen eller Bornholms Regionsråd kan fastsætte regler for nævnets virksomhed.

Stk. 8. Kulturministeren kan fastsætte regler om generel inhabilitet, for så vidt angår medlemmer af de lokale radio- og fjernsynsnævn.

§ 65. En programtilladelses indehaver eller et registreret foretagende, jf. § 52, stk. 1 og 2, er forpligtet til at meddele nævnet de oplysninger samt udlevere de dokumenter m.v., som forlanges af et lokalt radio- og fjernsynsnævn. Nævnet kan fastsætte en frist for afgivelsen af disse oplysninger, dokumenter m.v. Nævnet kan endvidere afkræve en tilladelses indehaver eller et registreret foretagende skriftlige udtalelser.

Stk. 2. Nævnet udsteder tilladelse til programvirksomhed. Med undtagelse af programmer, der udsendes samtidig af flere tilladelsehavere eller udsendes i medfør af et fast samarbejdsforhold med andre radio- og fjernsynsforetagender om programvirksomheden, jf. § 43, nr. 2, fører nævnet tilsyn med programvirksomheden, påtaler overtrædelser af loven, bestemmelser fastsat efter loven og vilkår for tilladelsen og kan inddrage tilladelsen, jf. § 66, stk. 1-3 og 5.

Stk. 3. Nævnet fører endvidere tilsyn med programvirksomhed, der udøves ved hjælp af fællesantenneanlæg, jf. § 52, stk. 2, påtaler overtrædelser af loven og bestemmelser fastsat efter loven og kan træffe afgørelse om indstilling af programvirksomheden, jf. § 66, stk. 4.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Hvis et lokalt radio- og fjernsynsnævn får kendskab til forhold, som henhører under Radio- og tv-nævnet, underretter det lokale radio- og fjernsynsnævn Radio- og tv-nævnet.

§ 66. En programtilladelse kan inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis indehaveren ikke udnytter tilladelsen eller der sker en væsentlig afbrydelse af programvirksomheden.

Stk. 2. En programtilladelse kan endvidere inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis indehaveren

- 1) ikke længere opfylder betingelsen i § 53,
- 2) overtræder § 54, stk. 1, nr. 4,
- 3) overtræder § 62,
- 4) overtræder reglerne om reklamer, sponsorede programmer og salg af sendetid efter lovens kapitel 11,
- 5) tilsidesætter § 87 eller pålæg, der er meddelt efter denne bestemmelse, eller
- 6) tilsidesætter pålæg meddelt efter § 88.

Stk. 3. En tilladelse kan i øvrigt inddrages midlertidigt eller endeligt, hvis indehaveren

- 1) overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, såfremt en overtrædelse er grov eller overtrædelser er ofte gentagne, eller
- 2) tilsidesætter de vilkår, som programtilladelsen er meddelt på.

Stk. 4. I sager om registreringspligtig programvirksomhed, der udøves ved hjælp af fællesantenneanlæg, jf. § 52, stk. 2, kan programvirksomheden midlertidigt eller endeligt indstilles, hvis det registrerede foretagende

- 1) overtræder loven eller bestemmelser fastsat efter loven, såfremt en overtrædelse er grov eller overtrædelser er ofte gentagne,
- 2) ikke længere opfylder betingelsen i § 53,
- 3) overtræder reglerne om reklamer, sponsorede programmer og salg af sendetid efter lovens kapitel 11,
- 4) overtræder § 62,
- 5) tilsidesætter § 87 eller pålæg, der er meddelt efter denne bestemmelse, eller
- 6) tilsidesætter pålæg meddelt efter § 88.

Gældende formulering

Stk. 5. Et lokalt nævns afgørelse i henhold til stk. 1-4 kan inden 4 uger fra meddelelsen om afgørelsen indbringes for Radio- og tv-nævnet. En klage har opsættende virkning, medmindre Radio- og tv-nævnet bestemmer andet.

Andet

§ 67. Kulturministeren kan fastsætte regler om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed.

§ 68. Radio- og tv-nævnet kan efter indstilling fra de lokale radio- og fjernsynsnævn yde tilskud til ikkekommercielle lokale radio- og tv-stationer m.v.

Stk. 2. Formålet med tilskudsordningen er at bidrage til finansiering af ikkekommerciel radio- og tv-virksomhed samt yde tilskud til uddannelsesaktiviteter inden for lokalradio- og -tv-området og til medieskoletjenestevirksomhed.

Stk. 3. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om fordelingen af tilskud, vilkår for anvendelse af tilskud, indsendelse af ansøgninger, regnskabsaflæggelse, revisionskompetence og revisionens udførelse vedrørende tilskud, der udbetales i medfør af denne lov. Det kan i den forbindelse bestemmes, at Radio- og tv-nævnet fastsætter retningslinjer for indsendelse af ansøgninger, udbetaling af tilskud, regnskabsaflæggelse og revision m.v.

Stk. 4. Radio- og tv-nævnet kan indhente yderligere materiale fra tilskudsmodtagere til brug for Rigsrevisionen til en nøjere regnskabsgennemgang.

Stk. 5. Udbetaling af tilskud i medfør af denne bestemmelse kan ske forskudsmæssigt.

Stk. 6. Afgivne tilsagn bortfalder og udbetalte tilskud kan kræves tilbagebetalt i tilfælde, hvor tilskudsmodtager ikke opfylder betingelserne for tilskuddet eller ikke gennemfører den forudsatte aktivitet.

Stk. 7. Kulturministeren kan fastsætte regler om indførelse af en forsøgsordning med decentralisering af forvaltningen af tilskudsordningen til enkelte lokale radio- og fjernsynsnævn.

Lovforslaget

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Kapitel 10

Radio- og fjernsynslicens

§ 69. Størrelsen af afgifterne for opstillede radio- og fjernsynsmodtagere fastsættes for et eller flere år ad gangen af kulturministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg. Afgifterne opkræves af DR og fordeles efter ministerens nærmere bestemmelse til DR, TV 2/DANMARK A/S, de regionale TV 2-virksomheder og eventuelle andre medierelaterede formål.

Stk. 2. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om beregning og betaling af afgiften for selskaber m.v. (juridiske personer).

Stk. 3. Efter forhandling med socialministeren kan kulturministeren fastsætte regler om nedsættelse eller bortfald af afgifterne for grupper af personer. Der kan stilles midler til rådighed af statskassen til dækning af det indkomsttab, sådanne regler medfører.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om afgiftspligtens indtræden og ophør, om betalingsfrister og opkrævning samt om rykkergebyrer m.v. Der påløber renter af for sent betalt licens og andre skyldige beløb. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om mindstebeløb for henholdsvis opkrævning og tilbagebetaling af licens. Renterne beregnes fra forfaldsdagen. Rentens størrelse beregnes i overensstemmelse med lov om renter. Kulturministeren kan fastsætte regler om henstand og eftergivelse af restancer.

Stk. 5. Det i stk. 4 nævnte rykkergebyr kan højst udgøre 200 kr.

Stk. 6. DR kan efter regler fastsat af kulturministeren indgå aftale med offentlige myndigheder om afgivelse af oplysninger, herunder i elektronisk form, som anses for nødvendige for afgørelse af sager om nedsættelse eller bortfald af afgifterne, jf. stk. 1-3.

32. I § 69, *stk. 1*, udgår »TV 2/DANMARK A/S«.

33. I § 69 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Lovens § 17, *stk. 2*, finder tilsvarende anvendelse for DR's afgørelser vedrørende opkrævning af afgifterne m.v.«

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 76. Der må ikke udsendes reklamer for tobaksprodukter eller for varer, der fortrinsvis benyttes i forbindelse med tobaksrygning, jf. lov om forbud mod tobaksreklame m.v.

Stk. 2. Der må udsendes reklamer for lægemidler og sundhedsydelse efter reglerne i lov om lægemidler og lov om reklamer for sundhedsydelse.

Stk. 3. I fjernsyn må der ikke udsendes reklamer for arbejdsgiverorganisationer eller fagforeninger eller for religiøse bevægelser eller politiske partier.

§ 80. Sponsorerede programmer skal klart kunne identificeres ved, at sponsorens navn eller mærke (logo) er angivet ved programmets begyndelse, slutning eller begge steder. Sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet. I tekst-tv angives sponsorens navn eller mærke (logo) på de enkelte tekst-tv-sider, som er sponsoreret.

Stk. 2. Identifikation af sponsorering fra foretagender, hvis virksomhed omfatter fremstilling eller salg af lægemidler, må ikke ske ved fremme af bestemte lægemidler, som er receptpligtige efter lov om lægemidler.

§ 90. Kulturministeren kan fastsætte regler om, at fjernsynsforetagenders enerettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse ikke må udnyttes på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn.

34. I § 76, *stk. 2*, erstattes: »reklamer for« af: »markedsføring af«.

35. § 80, *stk. 1*, affattes således:

»Sponsorerede programmer skal klart kunne identificeres ved, at sponsorens navn, mærke (logo), produkt eller tjenesteydelse er angivet ved programmets begyndelse, slutning eller begge steder. Sådanne angivelser må derimod ikke forekomme i programmet. I tekst-tv angives sponsorens navn, mærke (logo), produkt eller tjenesteydelse på de enkelte tekst-tv-sider, som er sponsoreret.«

Gældende formulering

Stk. 2. Fjernsynsforetagender, der hører under dansk myndighed, må ikke udnytte enerettigheder til begivenheder, som af et andet EU-land eller et land, som Fællesskabet har indgået aftale med, er erklæret for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i det pågældende land er forhindret i at følge begivenhederne på gratis fjernsyn. Udnyttelsen af enerettighederne skal ske i overensstemmelse med det pågældende lands regler om hel eller delvis transmission og om samtidig eller forskudt transmission af begivenhederne.

Stk. 3. For at sikre almenhedens ret til information kan kulturministeren fastsætte regler om visse begrænsninger i fjernsynsforetagenders udnyttelse af enerettigheder til spredning af fjernsynsoptagelser fra større begivenheder, således at andre fjernsynsforetagender under nærmere angivne vilkår vil kunne bringe korte nyhedsindslag om begivenhederne.

§ 92. Anvendelse af radiofrekvenser med henblik på udøvelse af programvirksomhed forudsætter tilladelse udstedt af IT- og Telestyrelsen i henhold til lov om radiofrekvenser. Såfremt tilladelse i henhold til 1. pkt. inddrages, bortfalder eller tilbagekaldes, kan kulturministeren beslutte, at programtilladelsen i henhold til radio- og fjernsynsloven bortfalder.

Stk. 2. Radio- og tv-nævnet samt de lokale radio- og fjernsynsnævne kan i forbindelse med udstedelse af programtilladelse fastsætte en frist, inden for hvilken der skal foreligge en tilladelse i henhold til lov om radiofrekvenser. Fristen kan forlænges.

§ 93. Med bøde straffes den, der

- 1) udøver programvirksomhed i strid med § 1,
- 2) distribuerer lyd- eller billedprogrammer i strid med § 3,
- 3) overtræder § 6,
- 4) tilsidesætter anmodninger fremsat af Radio- og tv-nævnet i medfør af § 39, stk. 4 og 5,
- 5) tilsidesætter en afgørelse i henhold til § 44,
- 6) undlader at lade sig registrere i overensstemmelse med § 47, stk. 1, eller § 52, stk. 2,

Lovforslaget

36. § 90, stk. 2, affattes således:

»Fjernsynsforetagender, der hører under dansk myndighed, må ikke udnytte enerettigheder til begivenheder, som af et andet EU-land, af et land, som Fællesskabet har indgået aftale med, eller af et land, som har tiltrådt Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn, er erklæret for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i det pågældende land er forhindret i at følge begivenhederne på gratis fjernsyn. Udnyttelsen af enerettighederne skal ske i overensstemmelse med det pågældende lands regler om hel eller delvis transmission og om samtidig eller forskudt transmission af begivenhederne.«

37. I § 92, stk. 2, udgår »samt de lokale radio- og fjernsynsnævne«.

38. I § 93, stk. 1, nr. 4, udgår »og 5«.

39. I § 93, stk. 1, nr. 6, udgår »eller § 52, stk. 2,«.

Gældende formulering

- 7) tilsidesætter en afgørelse om indstilling af programvirksomheden efter § 42, stk. 2, 2. pkt., § 43, nr. 1, litra c, § 50, stk. 2, eller § 66, stk. 4,
- 8) gentagne eller grovere tilfælde overtræder § 70, stk. 1, 1. pkt., eller forskrifter udstedt med hjemmel i denne bestemmelse,
- 9) overtræder § 70, stk. 1, 2. pkt.,
- 10) overtræder § 87 eller pålæg udstedt i medfør af denne bestemmelse eller
- 11) overtræder § 90, stk. 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes efter § 7, § 77, § 85, § 88 og § 90, stk. 1, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 94. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 91. Såfremt overtrædelsen finder sted i erhvervsmæssigt øjemed, kan straffen stige til fængsel i indtil 6 måneder. Tilsvarende gælder udbredelse som nævnt i § 91 i en videre kreds, selv om den ikke sker i erhvervsmæssigt øjemed.

Stk. 2. § 93, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Lovforslaget

40. I § 93, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 42, stk. 2, 2. pkt., § 43, nr. 1, litra c, § 50, stk. 2, eller § 66, stk. 4,« til: »§ 42, nr. 5, eller 50, stk. 2,«.

41. § 94, stk. 1, affattes således:

»Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 91. Under særligt skærpende omstændigheder kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år. Som særligt skærpende omstændigheder anses navnlig tilfælde, hvor udbredelse m.v. sker i erhvervsmæssigt øjemed, i en videre kreds eller under omstændigheder, hvor der er særlig risiko for omfattende overtrædelser.«

§ 2

I medieansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 85 af 9. februar 1998, som ændret ved § 25 i lov nr. 433 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 2, affattes således:

»Lyd- og billedprogrammer, der spredes af DR, TV 2/DANMARK A/S, de regionale TV 2-virksomheder og foretagender, der har tilladelse til eller er registrerede til at udøve radio- eller fjernsynsvirksomhed.«

*Gældende formulering**Lovforslaget***2. § 5, stk. 1, affattes således:**

»DR, TV 2/DANMARK A/S, de regionale TV 2-virksomheder og foretagender, der har tilladelse til eller er registrerede til at udøve radio- eller fjernsynsvirksomhed, skal over for Pressenævnet angive, hvem der efter stk. 2 er redaktør.«

3. § 32, stk. 1, affattes således:

»DR, TV 2/DANMARK A/S, de regionale TV 2-virksomheder og foretagender, der har tilladelse til eller er registrerede til at udøve radio- eller fjernsynsvirksomhed, hæfter umiddelbart for erstatninger og sagsomkostninger, der idømmes efter § 31.«

4. I § 34, stk. 3, ændres »Danmarks Radios« til: »DR's«, »TV 2's« til: »TV 2/DANMARK A/S'«, og: »TV 2's regionale virksomheders« til: »de regionale TV 2-virksomheders«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2006.

Stk. 2. Radio- og tv-nævnet kan uden forudgående udbud forlænge tilladelser til lokal radiovirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder, der udløber i perioden 1. januar 2006 til 31. december 2007. Tilsvarende kan nævnet i særlige tilfælde udbyde ledige sendemuligheder til andre tilladelsesindehavere i det område, som sendemuligheden er udmeldt til. Forlængelser og tilladelser kan ikke række ud over 31. december 2007.

Stk. 3. Radio- og tv-nævnet kan uden forudgående udbud forlænge tilladelser til lokal fjernsynsvirksomhed ved hjælp af jordbaserede sendemuligheder, der udløber i perioden 1. januar 2006 til 31. oktober 2009. Tilsvarende kan nævnet i særlige tilfælde udbyde ledige sendemuligheder til andre tilladelsesindehavere i det område, som sendemuligheden er udmeldt til. Forlængelser og tilladelser kan ikke række ud over 31. oktober 2009.

Stk. 4. Kulturministeren kan fastsætte regler om de i stk. 2 og 3 nævnte forlængelser og tilladelser, herunder om fravigelse af de i stk. 2 og 3 nævnte perioder.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Tilladelser til programvirksomhed, der er meddelt på tidspunktet for lovens ikrafttræden, forbliver i kraft for resten af den periode, hvori tilladelsen er gældende.

Stk. 6. Sager om lokal programvirksomhed, der verserer på tidspunktet for lovens ikrafttræden, overgår fra de lokale radio- og fjernsynsnævn til Radio- og tv-nævnet den 1. januar 2006.

Stk. 7. Sager om tilladelse til eller registrering af lokal programvirksomhed, der verserer på tidspunktet for lovens ikrafttræden, skal færdigbehandles efter reglerne i denne lov eller bestemmelser fastsat efter loven. Andre verserende sager færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 8. Kulturministeren kan fastsætte nærmere regler om lempelse af vilkår i tilladelser, der er meddelt inden lovens ikrafttræden.

Tillægsaftale nr. 3 til medieaftalen for 2002-2006 om ny administrativ struktur på lokalradio- og tv-området, ny lokal-tv-ordning og ny tilskudsordning

Der er enighed mellem aftalepartierne om følgende:

Den administrative struktur

Med henblik på at professionalisere forvaltningen af lokalradio- og tv-området, for at skabe ensartethed i behandlingen af stationernes forhold og for at forenkle den administrative struktur, nedlægges de lokale radio- og fjernsynsnævn, og tilladelse til programvirksomhed udstedes og administreres fremover af Radio- og tv-nævnet.

Der kan ikke stilles individuelle krav til programvirksomheden til den enkelte lokalradio- eller tv-station.

Kravet om, at ansøger/tilladelseshaver skal have lokal radio- eller tv-virksomhed som hovedformål, ophæves.

Tilskud til ikke-kommerciel lokal- og tv-radioproduktion

Med henblik på at forenkle reglerne om tilskud til ikke-kommerciel lokalradio- og lokal-tv-produktion ydes der fremover kun én slags tilskud. Programtilskud, tilskud til uddannelsesaktiviteter og tilskud til medieskoletjenestevirksomhed afskaffes således, og tilskud ydes som driftstilskud. Driftstilskuddet kan anvendes til delvis finansiering af driften, herunder til uddannelsesaktiviteter. Det skal ved øget kontrol og tilsyn sikres, at tilskud ikke anvendes til uvedkommende formål. Tilskuddet bortfalder ved væsentlige overtrædelser af anden lovgivning.

Tilskudsordningen administreres af Radio- og tv-nævnet. Tilskud ydes til stationer, der har

bred kontakt til lokalsamfundet, og Radio- og tv-nævnet indhenter en udtalelse herom fra den relevante kommune.

Tilskuddet ydes med et fast tilskud pr. udsendt time i et maksimum antal timer pr. uge.

Kravet om, at en station skal have haft regelmæssig udsendelsesvirksomhed i seks måneder, ophæves, da kravet forekommer overflødigt efter afskaffelsen af det automatiske basistilskud.

Lokal tv

Alle lokal-tv-sendemuligheder udbydes samlet af Radio- og tv-nævnet med krav om regionale nyhedsudsendelser og evt. andre program-mæssige krav, som måtte blive fastlagt. Tildeling sker ved skønhedskonkurrence eller auktion.

Der tages senere stilling til, om der skal afsættes en særlig tv-kanal til græsrods-tv i København.

Tilladelse til ikke-kommercielt lokal-tv udstedes af Radio- og tv-nævnet til »vinduer« på de ovennævnte sendemuligheder.

De gældende »must carry«-forpligtelser for så vidt angår lokal-tv afskaffes.

Gennemførelse af aftalen mv.

De nødvendige ændringer af radio- og tv-loven gennemføres i folketingssamlingen 2004/2005.

Den nye ordning gennemføres efterhånden som de gældende tilladelser udløber; dog ændres tilskudsordningen pr. 31. december 2005 og de lokale nævn nedlægges senest pr. 31. december 2006.

Bilag 3

Europæisk konvention om grænseoverskridende fjernsyn, 5.V. 1989

*Autentisk tekst***Preamble**

The member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members, for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage;

Considering that the dignity and equal worth of every human being constitute fundamental elements of those principles;

Considering that the freedom of expression and information, as embodied in Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, constitutes one of the essential principles of a democratic society and one of the basic conditions for its progress and for the development of every human being;

Reaffirming their commitment to the principles of the free flow of information and ideas and the independence of broadcasters, which constitute an indispensable basis for their broadcasting policy;

Affirming the importance of broadcasting for the development of culture and the free formation of opinions in conditions safeguarding pluralism and equality of opportunity among all democratic groups and political parties;

Convinced that the continued development of information and communication technology should serve to further the right, regardless of frontiers, to express, to seek, to receive and to impart information and ideas whatever their source;

*Dansk oversættelse***Præambel**

Undertegnede medlemsstater af Europarådet og de andre stater, som er parter i den europæiske kulturkonvention,

der tager i betragtning, at Europarådets formål er at knytte sine medlemmer nærmere sammen for at bevare og fremme de idealer og principper, som er medlemmernes fælles baggrund;

der tager i betragtning, at det enkelte menneskes værdighed og ligeværd er grundlæggende elementer i de principper;

der tager i betragtning, at ytrings- og informationsfriheden i artikel 10 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder udgør et af de grundlæggende principper i et demokratisk samfund og er en grundlæggende forudsætning for fremskridt og for ethvert menneskes udvikling;

der endnu en gang bekræfter deres forpligtelse til principperne for den frie udveksling af oplysninger og meninger og tv-spredningsforetagenders uafhængighed, som udgør et uundværligt grundlag for deres udsendelsespolitik;

der bekræfter udsendelsesvirksomhedens betydning for udviklingen af kultur og den frie meningsdannelse under forhold, der beskytter pluralisme og lige muligheder blandt alle demokratiske grupper og politiske partier;

der er overbevist om, at den fortsatte udvikling af informations- og kommunikationsteknologi bør støtte retten til at udtrykke, søge, modtage og meddele oplysninger og meninger uden hensyn til landegrænser, og uanset hvor de stammer fra;

*Autentisk tekst**Dansk oversættelse*

Being desirous to present an increasing range of choice of programme services for the public, thereby enhancing Europe's heritage and developing its audiovisual creation, and being determined to achieve this cultural objective through efforts to increase the production and circulation of high-quality programmes, thereby responding to the public's expectations in the political, educational and cultural fields;

Recognising the need to consolidate the common broad framework of regulation;

Bearing in mind Resolution No. 2 and the Declaration of the 1st European Ministerial Conference on Mass Media Policy;

Being desirous to develop the principles embodied in the existing Council of Europe Recommendations on principles on television advertising, on equality between women and men in the media, on the use of satellite capacity for television and sound radio, and on the promotion of audiovisual production in Europe,

Have agreed as follows:

CHAPTER I – GENERAL PROVISIONS

Article 1 – Object and purpose

This Convention is concerned with programme services embodied in transmissions. The purpose is to facilitate, among the Parties, the trans-frontier transmission and the retransmission of television programme services.

Article 2 – Terms employed

For the purposes of this Convention:

- a »Transmission« means the initial emission by terrestrial transmitter, by cable, or by satellite of whatever nature, in encoded or unencoded form, of television programme services for reception by the general public. It does not include communication services operating on individual demand;

der er ivrige efter at præsentere et stadigt større udvalg af programtjenester for offentligheden for dermed at støtte Europas arv og udvikle Europas audiovisuelle værker og er besluttet på at nå dette kulturelle mål ved at øge produktionen og udsendelsen af programmer af høj kvalitet for derved at leve op til offentlighedens forventninger på det politiske, uddannelsesmæssige og kulturelle område;

der anerkender behovet for at konsolidere den fælles brede lovgivningsramme;

der minder om resolution nr. 2 og deklARATIONEN fra den første europæiske ministerkonference om massemediepolitik;

der er ivrige efter at udvikle principperne i de nuværende Europaråds rekommandationer om principper om fjernsynsreklame, om ligestilling mellem kvinder og mænd i medierne, om brugen af satellitkapacitet for fjernsyn og lydradio og om fremme af audiovisuel produktion i Europa,

er blevet enige om følgende:

KAPITEL 1 – GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1 – Formål

Denne konvention vedrører programtjenester i transmissioner. Formålet er at lette den grænseoverskridende transmission og retransmission af tv-programtjenester mellem parterne.

Artikel 2 – Anvendte udtryk

I denne konvention forstås ved:

- a »transmission«: første gangsendelse via radioanlæg, via kabel eller via enhver form for satellit i kodet eller ukodet form af tv-programtjenester, der er bestemt for offentligheden. Kommunikationstjenester på individuel basis er ikke omfattet;

Bilag til f. t. l. vedr. radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven

Autentisk tekst

- b »Retransmission« signifies the fact of receiving and simultaneously transmitting, irrespective of the technical means employed, complete and unchanged television programme services, or important parts of such services, transmitted by broadcasters for reception by the general public;
- c »Broadcaster« means the natural or legal person who has editorial responsibility for the composition of television programme services for reception by the general public and transmits them or has them transmitted, complete and unchanged, by a third party;
- d »Programme service« means all the items within a single service provided by a given broadcaster within the meaning of the preceding paragraph;
- e »European audiovisual works« means creative works, the production or co-production of which is controlled by European natural or legal persons;
- f »Advertising« means any public announcement in return for payment or similar consideration or for self-promotional purposes, which is intended to promote the sale, purchase or rental of a product or service, to advance a cause or idea, or to bring about some other effect desired by the advertiser or the broadcaster itself;
- g »Tele-shopping« means direct offers broadcast to the public with a view to the supply of goods or services, including immovable property, rights and obligations in return for payment;
- h »Sponsorship« means the participation of a natural or legal person, who is not engaged in broadcasting activities or in the production of audiovisual works, in the direct or indirect financing of a programme with a view to promoting the name, trademark, image or activities of that person.

Dansk oversættelse

- b »retransmission«: tv-spredningsforetagenders modtagelse og samtidig transmission, uanset de tekniske installationer, af fuldstændige og uændrede tv-programtjenester eller vigtige dele af sådanne tjenester, der er bestemt for offentligheden;
- c »tv-spredningsforetagende«: den fysiske eller juridiske person, som har det redaktionelle ansvar for programlægningen af tv-programtjenester, der er bestemt for offentligheden, og som udsender dem eller får dem udsendt i fuldstændig og uændret form af en tredjepart;
- d »programtjeneste«: alle de udsendelser, der sendes af et tv-spredningsforetagende som defineret i foranstående stykke;
- e »europæiske audiovisuelle værker«: kreative værker, hvis produktion eller koproduktion kontrolleres af europæiske fysiske eller juridiske personer;
- f »reklame«: enhver offentlig meddelelse mod vederlag eller lignende betaling eller med selvpromoverende formål, som skal fremme salg, køb eller leje af et produkt eller en tjenesteydelse, for at fremme en sag eller en mening eller for at skabe en anden effekt efter annoncørens eller tv-spredningsforetagendets eget ønske;
- g »teleshopping«: udsendelse af direkte tilbud til offentligheden med henblik på levering mod betaling af varer eller tjenesteydelser, herunder fast ejendom, rettigheder og forpligtelser;
- h »sponsoring«: deltagelse af en fysisk eller juridisk person, der ikke har tv-spredning eller produktion af audiovisuelle værker som beskæftigelse, i direkte eller indirekte finansiering af et program med henblik på at fremme dens navn, varemærke, image eller aktiviteter.

*Autentisk tekst**Dansk oversættelse***Article 3 – Field of application**

This Convention shall apply to any programme service transmitted or retransmitted by entities or by technical means within the jurisdiction of a Party, whether by cable, terrestrial transmitter or satellite, and which can be received, directly or indirectly, in one or more other Parties.

Article 4 – Freedom of reception and retransmission

The Parties shall ensure freedom of expression and information in accordance with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and they shall guarantee freedom of reception and shall not restrict the retransmission on their territories of programme services which comply with the terms of this Convention.

Article 5 – Duties of the transmitting Parties

- 1 Each transmitting Party shall ensure that all programme services transmitted by broadcasters within its jurisdiction comply with the terms of this Convention.
- 2 For the purposes of this Convention, a broadcaster within the jurisdiction of a Party is:
 - a broadcaster who is deemed to be established in that Party according to paragraph 3;
 - a broadcaster to whom paragraph 4 applies.
- 3 For the purpose of this Convention, a broadcaster shall be deemed to be established in a Party, hereinafter referred to as »transmitting Party« in the following cases:
 - a the broadcaster has its head office in that Party and the decisions on programme schedules are taken in that Party;

Artikel 3 – Anvendelsesområde

Denne konvention finder anvendelse på alle programtjenester, der udsendes eller videreudsendes ved hjælp af foretagender eller tekniske installationer, der hører under en parts jurisdiktion, det være sig via radioanlæg, via kabel eller satellit, og som direkte eller indirekte kan modtages i en eller flere andre parter.

Artikel 4 – Modtagefrihed og retransmission

Parterne skal sikre ytrings- og informationsfriheden i henhold til artikel 10 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og de skal sikre modtagefrihed og må ikke hindre retransmission på deres område af programtjenester, der er i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser.

Artikel 5 – Transmissionsparternes forpligtelser

- 1 Hver transmissionspart skal drage omsorg for, at alle programtjenester, der udsendes af tv-spredningsforetagender, der hører under dens jurisdiktion, er i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser.
- 2 Ved et tv-spredningsforetagende, der hører under en parts jurisdiktion, forstås i denne konvention:
 - et tv-spredningsforetagende, der anses for at være etableret i den part i henhold til stk. 3,
 - et tv-spredningsforetagende, som er omfattet af stk. 4.
- 3 I henhold til denne konvention anses et tv-spredningsforetagende for at være etableret i en part, herefter benævnt »transmissionspart«, i følgende tilfælde:
 - a tv-spredningsorganet har sit hovedkontor i den pågældende part, og beslutningerne om programlægningen træffes i den part;

Autentisk tekst

- b if a broadcaster has its head office in one Party but decisions on programme schedules are taken in another Party, it shall be deemed to be established in the Party where a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates; if a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in each of those Parties, the broadcaster shall be deemed to be established in the Party where it has its head office; if a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in neither of those Parties, the broadcaster shall be deemed to be established in the Party where it first began broadcasting in accordance with the system of law of that Party, provided that it maintains a stable and effective link with the economy of that Party;
- c if a broadcaster has its head office in a Party but decisions on programme schedules are taken in a State which is not Party to this Convention, or vice-versa, it shall be deemed to be established in the Party concerned, provided that a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in that Party;
- d if, when applying the criteria of paragraph 3 of Article 2 of Directive 97/36/EC of the European Parliament and of the Council of 19 June 1997 amending Council Directive 89/552/EEC on the co-ordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in member States concerning the pursuit of television broadcasting activities, a broadcaster is deemed to be established in a member State of the European Community, that broadcaster shall also be deemed to be established in that State for the purposes of this Convention.

Dansk oversættelse

- b hvis et tv-spredningsforetagende har sit hovedkontor i en part, men beslutningerne om programlægningen træffes i en anden part, anses det for at være etableret i den part, hvor en betydelig del af det personale, der er beskæftiget med tv-spredningsvirksomhed, arbejder; hvis en betydelig del af det personale, der er beskæftiget med tv-spredningsvirksomhed, arbejder i begge parter, anses tv-spredningsforetagendet for at være etableret i den part, hvor det har sit hovedkontor; hvis en betydelig del af det personale, der er beskæftiget med tv-spredningsvirksomhed, ikke arbejder i nogen af disse parter, anses tv-spredningsforetagendet for at være etableret i den part, hvor det først begyndte sin tv-spredningsvirksomhed i overensstemmelse med lovgivningen i denne part, forudsat at det har en stabil og effektiv økonomisk forbindelse med denne part;
- c hvis et tv-spredningsforetagende har sit hovedkontor i en part, men beslutningerne om programlægningen træffes i en stat, som ikke er part i denne konvention, eller omvendt, anses det for at være etableret i den pågældende part, forudsat at en betydelig del af det personale, der er beskæftiget med tv-spredningsvirksomhed, arbejder i denne part;
- d hvis, under anvendelse af kriterierne i artikel 2, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed, et tv-spredningsforetagende anses for at være etableret i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, anses dette tv-spredningsforetagende også for at være etableret i den stat i denne konventions forstand.

Autentisk tekst

- 4 A broadcaster to whom the provisions of paragraph 3 are not applicable is deemed to be within the jurisdiction of a Party, so-called transmitting Party, in the following cases:
- a it uses a frequency granted by that Party;
 - b although it does not use a frequency granted by a Party it does use a satellite capacity appertaining to that Party;
 - c although it uses neither a frequency granted by a Party nor a satellite capacity appertaining to a Party it does use a satellite up-link situated in that Party.
- 5 If the transmitting Party cannot be determined according to paragraph 4, the Standing Committee shall consider this issue according to Article 21, paragraph 1a, of this Convention, in order to determine this Party.
- 6 This Convention shall not apply to television broadcasts intended exclusively for reception in States which are not Party to this Convention, and which are not received directly or indirectly by the public in one or more Parties.

Article 6 – Provision of information

- 1 The responsibilities of the broadcaster shall be clearly and adequately specified in the authorisation issued by, or contract concluded with, the competent authority of each Party, or by any other legal measure.
- 2 Information about the broadcaster shall be made available, upon request, by the competent authority of transmitting Party. Such information shall include, as a minimum, the name or denomination, seat and status of the broadcaster, the name of the legal representative, the composition of the capital, the nature, purpose and mode of financing of the programme service the broadcaster is providing or intends providing.

Dansk oversættelse

- 4 Et tv-spredningsforetagende, som ikke er omfattet af bestemmelserne i stk. 3, anses for at høre under en parts jurisdiktion, den såkaldte transmissionspart, i følgende tilfælde:
- a det benytter en frekvens, der er tildelt af denne part;
 - b det benytter ikke en frekvens, der er tildelt af en part, men det benytter en satellitkapacitet, der henhører under denne part;
 - c det benytter hverken en frekvens, der er tildelt af en part, eller en satellitkapacitet, der henhører under en part, men det benytter en satellit-uplink beliggende i denne part.
- 5 Hvis ikke transmissionsparten kan afgøres i henhold til stk. 4, skal det stående udvalg i henhold til artikel 21, stk. 1, litra a, i denne konvention afgøre, hvem den part er.
- 6 Denne konvention finder ikke anvendelse på fjernsynsudsendelser, der udelukkende er bestemt til modtagelse i stater, som ikke er part i denne konvention, og som ikke direkte eller indirekte modtages af offentligheden i en eller flere parter.

Artikel 6 – Formidling af oplysninger

- 1 Tv-spredningsforetagendets ansvarsområder skal angives tydeligt og fyldestgørende i tilladelsen udstedt af eller kontrakten indgået med den kompetente myndighed i den enkelte part eller ved enhver anden retlig foranstaltning.
- 2 Oplysninger om tv-spredningsforetagendet skal gøres tilgængelige på anmodning fra den kompetente myndighed i transmissionsparten. Disse oplysninger skal som minimum omfatte tv-spredningsforetagendets navn eller betegnelse, hovedkontor og status, den juridiske repræsentants navn, kapital sammensætningen samt art, formål og måde for finansieringen af den programtjeneste, som tv-spredningsforetagendet tilvejebringer eller påtænker at tilvejebringe.

*Autentisk tekst**Dansk oversættelse***CHAPTER II – PROGRAMMING MATTERS****KAPITEL II – SPØRGSMÅL I FORBINDELSE MED PROGRAMLÆGNING****Article 7 – Responsibilities of the broadcaster****Artikel 7 – Tv-sprednings-foretagendets forpligtelser**

- 1 All items of programme services, as concerns their presentation and content, shall respect the dignity of the human being and the fundamental rights of others.

- 1 Alle udsendelser i programtjenester skal, hvad angår præsentation og indhold, respektere andres menneskelige værdighed og grundlæggende rettigheder.

In particular, they shall not:

Udsendelserne må især ikke:

- a be indecent and in particular contain pornography;
 - b give undue prominence to violence or be likely to incite to racial hatred.
- 2 All items of programme services which are likely to impair the physical, mental or moral development of children and adolescents shall not be scheduled when, because of the time of transmission and reception, they are likely to watch them.
 - 3 The broadcaster shall ensure that news fairly presents facts and events and encourages the free formation of opinions.

- a være usømmelige og især indeholde pornografi;
 - b uberettiget fremhæve vold eller ansøre til racehad.
- 2 Alle udsendelser i programtjenester, som kan skade børn og unges fysiske, psykiske eller moralske udvikling, må ikke være programlagt, så børn og unge sandsynligvis vil se dem på grund af transmissions- og modtagelsestidspunktet.
 - 3 Tv-udsendelsesforetagendet skal påse, at nyhedsudsendelser loyalt gengiver kendsgerninger og begivenheder og opfordrer til den frie meningsdannelse.

Article 8 – Right of reply**Artikel 8 – Ret til at tage til genmæle**

- 1 Each transmitting Party shall ensure that every natural or legal person, regardless of nationality or place of residence, shall have the opportunity to exercise a right of reply or to seek other comparable legal or administrative remedies relating to programmes transmitted by a broadcaster within its jurisdiction, within the meaning of Article 5. In particular, it shall ensure that timing and other arrangements for the exercise of the right of reply are such that this right can be effectively exercised. The effective exercise of this right or other comparable legal or administrative remedies shall be ensured both as regards the timing and the modalities.

- 1 Hver transmissionspart skal sikre, at alle fysiske eller juridiske personer, uanset nationalitet eller bopæl, får mulighed for at udøve retten til at tage til genmæle eller søge tilsvarende retlige eller administrative foranstaltninger i forbindelse med programmer udsendt af et tv-spredningsforetagende, der hører under dens jurisdiktion som defineret i artikel 5. Den skal særligt påse, at tidspunktet for og andre foranstaltninger i forbindelse med udøvelsen af retten til at tage til genmæle er således, at denne ret kan udøves effektivt. Den effektive udøvelse af denne ret eller andre tilsvarende retlige eller administrative foranstaltninger skal sikres både med hensyn til tidspunkt og fremgangsmåde.

Autentisk tekst

- 2 For this purpose, the name of the programme service or of the broadcaster responsible for this programme service shall be identified in the programme service itself, at regular intervals by appropriate means.

Article 9 – Access of the public to information

Each Party shall examine and, where necessary, take legal measures such as introducing the right to short reporting on events of high interest for the public to avoid the right of the public to information being undermined due to the exercise by a broadcaster within its jurisdiction of exclusive rights for the transmission or retransmission, within the meaning of Article 3, of such an event.

Article 9bis – Access of the public to events of major importance

- 1 Each Party retains the right to take measures to ensure that a broadcaster within its jurisdiction does not broadcast on an exclusive basis events which are regarded by that Party as being of major importance for society in such a way as to deprive a substantial proportion of the public in that Party of the possibility of following such events by live coverage or deferred coverage on free television. If it does so, the Party concerned may have recourse to the drafting of a list of designated events which it considers to be of major importance for society.

Dansk oversættelse

- 2 Til dette formål skal navnet på programtjenesten eller tv-spredningsforetagendet med ansvar for denne programtjeneste regelmæssigt identificeres med passende midler i selve programtjenesten.

Artikel 9 – Offentlighedens adgang til oplysninger

Hver part skal undersøge og om nødvendigt træffe retlige foranstaltninger såsom at indføre adgang til korte uddrag om begivenheder af høj interesse for offentligheden for at undgå, at offentlighedens ret til oplysninger undermineres som følge af, at et tv-spredningsforetagende, der hører under dens jurisdiktion, udnytter en eneret til transmission eller retransmission som defineret i artikel 3 af en sådan begivenhed.

Artikel 9bis – Offentlighedens adgang til begivenheder af væsentlig interesse

- 1 Hver part bevarer retten til at træffe foranstaltninger til at sikre, at et tv-spredningsforetagende, der hører under dens jurisdiktion, ikke udnytter sin eneret til at udsende begivenheder, der af den pågældende part anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i den pågældende part forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn. Træffer en part sådanne foranstaltninger, kan den udarbejde en liste over begivenheder, som den anser for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse.

Autentisk tekst.

2 Parties shall ensure by appropriate means, respecting the legal guarantees granted by the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms as well as, where appropriate, the national constitution, that a broadcaster within their jurisdiction does not exercise the exclusive rights purchased by that broadcaster following the date of entry into force of the Protocol amending the European Convention on Trans-frontier Television in such a way that a substantial proportion of the public in another Party is deprived of the possibility of following events which are designated by that other Party, via whole or partial live coverage or where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage on free television as determined by that other Party under paragraph 1, respecting the following requirements:

- a the Party implementing the legal measures referred to in paragraph 1 shall draw up a list of national or non-national events which are considered by that Party as being of major importance for society;
- b the Party shall do so in a clear and transparent manner in due and effective time;
- c the Party shall determine whether these events shall be available via whole or partial live coverage, or where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage;
- d the measures taken by the Party drawing up the list shall be proportionate and as detailed as necessary to enable other Parties to take measures referred to in this paragraph;

Dansk oversættelse

2 Under hensyntagen til retsgarantierne i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt eventuelt i den nationale forfatning skal parterne med passende midler sikre, at et tv-spredningsforetagende, der hører under deres jurisdiktion, ikke udnytter en eneretlighed, som dette foretagende har erhvervet efter ikrafttrædelsesdatoen for protokollen om ændring af konventionen om grænseoverskridende fjernsyn, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i en anden part forhindres i at kunne følge begivenheder, der er identificeret af den anden part, via hel eller delvis direkte transmission eller - hvor det i offentlighedens interesse af objektive grunde er nødvendigt eller hensigtsmæssigt - hel eller delvis tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn således som fastlagt af denne anden part i overensstemmelse med stk. 1 under overholdelse af følgende krav:

- a den part, der gennemfører de retlige foranstaltninger, som er omtalt i stk. 1, skal udarbejde en liste over nationale eller ikke-nationale begivenheder, som den anser for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse;
- b det skal ske på en klar og gennemskelig måde og i tilstrækkelig god tid til at sikre efterlevelse i praksis;
- c den part beslutter i den forbindelse ligeledes, om disse begivenheder helt eller delvis skal kunne transmitteres direkte eller - hvor det i offentlighedens interesse af objektive grunde er nødvendigt eller hensigtsmæssigt - helt eller delvis skal kunne transmitteres tidsforskudt;
- d de foranstaltninger, der træffes af den part, der udarbejder listen, skal være afpasset og så detaljeret, så andre parter kan træffe foranstaltninger som nævnt i dette stykke;

Autentisk tekst

- e the Party drawing up the list shall notify the list and the corresponding legal measures to the Standing Committee, the time limit for which shall be fixed by the Standing Committee;
- f the measures taken by the Party drawing up the list shall be within the limitations of the guidelines of the Standing Committee referred to in paragraph 3 and the Standing Committee must have given a positive opinion on the measures.

Measures based on this paragraph shall apply only to those events published by the Standing Committee in the annual list referred to in paragraph 3 and to those exclusive rights purchased after the entry into force of the amending Protocol.

- 3 Once a year the Standing Committee shall:
- a publish a consolidated list of the enlisted events and corresponding legal measures notified by Parties in accordance with paragraph 2e;
 - b draw up guidelines to be adopted by a majority of three quarters of the members in addition to the requirements listed up in paragraph 2a to e in order to avoid differences between the implementation of this article and that of corresponding European Community provisions.

Dansk oversættelse

- e den part, der udarbejder listen, skal underrette det stående udvalg om listen og de tilsvarende retlige foranstaltninger, som det stående udvalg fastsætter tidsplanen for;
- f de foranstaltninger, der træffes af den part, som udarbejder listen, skal være i overensstemmelse med begrænsningerne i de i stk. 3 omtalte retningslinjer udarbejdet af det stående udvalg, og det stående udvalg skal have fremsat en positiv udtalelse om foranstaltningerne.

Foranstaltninger baseret på dette stykke finder kun anvendelse på de begivenheder, som det stående udvalg har offentliggjort i den årlige liste, som er omtalt i stk. 3, og på de enerettigheder, som er erhvervet efter ændringsprotokollens ikrafttræden.

- 3 Det stående udvalg skal en gang om året:
- a offentliggøre en konsolideret liste over de anførte begivenheder og tilsvarende retlige foranstaltninger, som parterne har givet underretning om i henhold til stk. 2, litra e,
 - b udarbejde retningslinjer, der skal vedtages med tre fjerdedeles flertal af medlemmerne ud over kravene angivet i stk. 2, litra a-e, for at undgå forskelle mellem gennemførelsen af denne artikel og tilsvarende europæiske fællesskabsbestemmelser.

*Autentisk tekst***Article 10 – Cultural objectives**

- 1 Each transmitting Party shall ensure, where practicable and by appropriate means, that a broadcaster within its jurisdiction reserves for European works a majority proportion of its transmission time, excluding the time appointed to news, sports events, games, advertising, teletext services and tele-shopping. This proportion, having regard to the broadcaster's informational, educational, cultural and entertainment responsibilities to its viewing public, should be achieved progressively, on the basis of suitable criteria.
- 2 In case of disagreement between a receiving Party and a transmitting Party on the application of the preceding paragraph, recourse may be had, at the request of one of the Parties, to the Standing Committee with a view to its formulating an advisory opinion on the subject. Such a disagreement shall not be submitted to the arbitration procedure provided for in Article 26.
- 3 The Parties undertake to look together for the most appropriate instruments and procedures to support, without discrimination between broadcasters, the activity and development of European production, particularly in countries with a low audiovisual production capacity or restricted language area.
- 4 The Parties shall ensure that a broadcaster within their jurisdiction does not broadcast cinematographic works outside periods agreed with the rights holders.

Article 10*bis* – Media pluralism

The Parties, in the spirit of co-operation and mutual assistance which underlies this Convention, shall endeavour to avoid that programme services transmitted or retransmitted by a broadcaster or any other legal or natural persons within their jurisdiction, within the meaning of Article 3, endanger media pluralism.

*Dansk oversættelse***Artikel 10 – Kulturelle målsætninger**

- 1 Hver transmissionspart skal, når det er muligt, med passende midler drage omsorg for, at et tv-spredningsforetagende, der hører under dens jurisdiktion, afsætter den største halvdel af den sendetid, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder og underholdningsudsendelser med konkurrencepræget islæt, reklame, tekst-tv og teleshopping, til transmission af europæiske programmer. Under hensyntagen til tv-spredningsforetagendets ansvar over for seerne i forbindelse med oplysning, uddannelse, kultur og underholdning skal denne andel opnås trinvis på grundlag af passende kriterier.
- 2 I tilfælde af uoverensstemmelse mellem en modtagende part og en transmissionspart om anvendelse af foranstående stykke kan der på den ene af parternes anmodning henvises til det stående udvalg, der kan fremsætte en vejledende udtalelse om spørgsmålet. En sådan uoverensstemmelse må ikke henvises til voldgiftsbehandling efter artikel 26.
- 3 Parterne forpligter sig til sammen at søge de mest passende midler og procedurer, der uden diskrimination mellem tv-spredningsforetagenderne kan understøtte aktiviteten for og udviklingen af europæisk produktion, især i lande, der har ringe audiovisuel produktionskapacitet, eller hvis sprog har begrænset udbredelse.
- 4 Parterne sikrer, at et tv-spredningsforetagende, der hører under deres jurisdiktion, ikke sender spillefilm uden for de perioder, der er aftalt med rettighedshaverne.

Artikel 10*bis* – Mediepluralisme

I overensstemmelse med denne konventions ånd om samarbejde og gensidig bistand skal parterne bestræbe sig på at undgå, at programtjenester, der udsendes eller videreudsendes af et tv-spredningsforetagende eller andre juridiske eller fysiske personer, der hører under deres jurisdiktion som defineret i artikel 3, bringer mediepluralismen i fare.

*Autentisk tekst**Dansk oversættelse***CHAPTER III – ADVERTISING AND TELE-SHOPPING****KAPITEL III – REKLAME OG TELESHOPPING****Article 11 – General standards****Artikel 11 – Generelle standarder**

- 1 Advertising and tele-shopping shall be fair and honest.
- 2 Advertising and tele-shopping shall not be misleading and shall not prejudice the interests of consumers.
- 3 Advertising and tele-shopping addressed to or using children shall avoid anything likely to harm their interests and shall have regard to their special susceptibilities.
- 4 Tele-shopping shall not exhort minors to contract for the sale or rental of goods and services.
- 5 The advertiser shall not exercise any editorial influence over the content of programmes.

- 1 Reklame og teleshopping skal være fair og ærlig.
- 2 Reklame og teleshopping må ikke være misvisende og må ikke gribe ind i forbrugernes interesser.
- 3 Reklame og teleshopping, der er rettet mod eller anvender børn, skal undgå alt, der sandsynligvis vil skade deres interesser, og tage hensyn til børns særlige modtagelighed.
- 4 Teleshopping må ikke tilskynde mindreårige til at indgå kontrakter om køb eller leje af varer og tjenesteydelser.
- 5 Annoncøren må ikke udøve redaktionel indflydelse på programmets indhold.

Article 12 – Duration**Artikel 12 – Varighed**

- 1 The proportion of tele-shopping spots, advertising spots and other forms of advertising, with the exception of tele-shopping windows within the meaning of paragraph 3, shall not exceed 20% of the daily transmission time. The transmission time for advertising spots shall not exceed 15% of the daily transmission time.
- 2 The proportion of advertising spots and tele-shopping spots within a given clock hour shall not exceed 20%.
- 3 Windows devoted to tele-shopping programmes broadcast within programme services which are not exclusively devoted to tele-shopping shall be of a minimum uninterrupted duration of 15 minutes. The maximum number of windows per day shall be eight. Their overall duration shall not exceed three hours per day. They must be clearly identified by optical and acoustic means.
- 4 For the purposes of this article, advertising shall not include:

- 1 Mængden af teleshoppingindslag, reklameindslag og andre former for reklame med undtagelse af teleshoppingblokke som defineret i stk. 3 må ikke udgøre mere end 20 % af den daglige sendetid. Sendetiden for reklameindslag må ikke udgøre mere end 15 % af den daglige sendetid.
- 2 Mængden af reklameindslag og teleshoppingindslag inden for en given klokke time må ikke overstige 20 %.
- 3 Teleshoppingblokke, som udsendes inden for programtjenester, der ikke udelukkende sender teleshopping, skal have en uafbrudt varighed på mindst 15 minutter. Der må højst udsendes otte blokke pr. dag. Deres samlede varighed må ikke overstige tre timer pr. dag. Teleshoppingblokke skal utvetydigt angives med optiske og akustiske midler.
- 4 I denne artikel omfatter fjernsynsreklame ikke:

Autentisk tekst

- announcements made by the broadcaster in connection with its own programmes and ancillary products directly derived from those programmes;
- announcements in the public interest and charity appeals broadcast free of charge.

Article 13 – Form and presentation

- 1 Advertising and tele-shopping shall be clearly distinguishable as such and recognisably separate from the other items of the programme service by optical and/or acoustic means. In principle, advertising and tele-shopping spots shall be transmitted in blocks.
- 2 Advertising and tele-shopping shall not use subliminal techniques.
- 3 Surreptitious advertising and tele-shopping shall not be allowed, in particular the presentation of products or services in programmes when it serves advertising purposes.
- 4 Advertising and tele-shopping shall not feature, visually or orally, persons regularly presenting news and current affairs programmes.

Article 14 – Insertion of advertising and teleshopping

- 1 Advertising and tele-shopping shall be inserted between programmes. Provided the conditions contained in paragraphs 2 to 5 of this article are fulfilled, advertising and tele-shopping spots may also be inserted during programmes in such a way that the integrity and value of the programme and the rights of the rights holders are not prejudiced.
- 2 In programmes consisting of autonomous parts, or in sports programmes and similarly structured events and performances comprising intervals, advertising and tele-shopping spots shall only be inserted between the parts or in the intervals.

Dansk oversættelse

- meddelelser fra tv-spredningsforetagendet i forbindelse med egne programmer og supplerende produkter, der er direkte afledt af disse programmer;
- meddelelser i offentlighedens interesse og vederlagsfrie indslag om velgørenhed.

Artikel 13 – Form og præsentation

- 1 Reklame og teleshopping skal holdes klart adskilt som sådan og skal kunne identificeres fra det øvrige program med optiske og/eller akustiske midler. I princippet skal reklame og teleshopping udsendes i blokke.
- 2 Ved reklamer og teleshopping må der ikke benyttes subliminale teknikker.
- 3 Skjult reklame og teleshopping er ikke tilladt, især præsentation af produkter eller tjenesteydelser i programmer i reklameøjemed.
- 4 Personer, der regelmæssigt præsenterer nyhedsudsendelser eller aktualitetsudsendelser, må hverken visuelt eller mundtligt optræde i reklamer eller teleshopping.

Artikel 14 – Placering af reklame og teleshopping

- 1 Fjernsynsreklamer og teleshoppingindslag skal placeres mellem udsendelserne. Hvis betingelserne i stk. 2-5 er opfyldt, kan reklamer og teleshoppingindslag ligeledes placeres inde i udsendelserne, når det sker på en sådan måde, at udsendelsernes integritet og værdi ikke berøres, og der ikke gribes ind i rettighedshavernes rettigheder.
- 2 I udsendelser, der består af uafhængige dele, eller i sportsudsendelser og lignende udsendelser med indbyggede pauser må reklamer og teleshoppingindslag kun placeres mellem de enkelte dele eller i pauserne.

Autentisk tekst

- 3 The transmission of audiovisual works such as feature films and films made for television (excluding series, serials, light entertainment programmes and documentaries), provided their scheduled duration is more than forty-five minutes, may be interrupted once for each complete period of forty-five minutes. A further interruption is allowed if their scheduled duration is at least twenty minutes longer than two or more complete periods of forty-five minutes.
- 4 Where programmes, other than those covered by paragraph 2, are interrupted by advertising or tele-shopping spots, a period of at least twenty minutes should elapse between each successive advertising or tele-shopping break within the programme.
- 5 Advertising and tele-shopping shall not be inserted in any broadcast of a religious service. News and current affairs programmes, documentaries, religious programmes, and children's programmes, when their scheduled duration is less than thirty minutes, shall not be interrupted by advertising or tele-shopping. If their scheduled duration is thirty minutes or longer, the provisions of the previous paragraphs shall apply.

Article 15 – Advertising and teleshopping of particular products

- 1 Advertising and tele-shopping for tobacco products shall not be allowed.
- 2 Advertising and tele-shopping for alcoholic beverages of all varieties shall comply with the following rules:
 - a they shall not be addressed particularly to minors and no one associated with the consumption of alcoholic beverage in advertising or tele-shopping should seem to be a minor;
 - b they shall not link the consumption of alcohol to physical performance or driving;

Dansk oversættelse

- 3 Transmissioner af audiovisuelle værker som f.eks. spillefilm og tv-film (med undtagelse af serier, føljetoner, lette underholdningsudsendelser og dokumentarfilm) kan, hvis deres programsatte varighed overstiger 45 minutter, afbrydes én gang for hver periode på 45 minutter. Endnu en afbrydelse er tilladt, hvis den programsatte varighed er mindst 20 minutter længere end to eller flere samlede perioder på 45 minutter.
- 4 Hvis andre udsendelser end dem, der er omfattet af stk. 2, afbrydes af reklamer eller teleshoppingindslag, bør der gå mindst 20 minutter mellem de enkelte afbrydelser af udsendelsen.
- 5 Der må ikke placeres reklamer og teleshopping i transmissioner af gudstjenester. Nyhedsudsendelser, aktualitetsudsendelser, dokumentarfilm, religiøse udsendelser og børneudsendelser, hvis programsatte varighed er under 30 minutter, må ikke afbrydes af reklame eller af teleshopping. Er den programsatte varighed mindst 30 minutter, gælder bestemmelserne i ovenstående stykker.

Artikel 15 – Reklame og teleshopping vedrørende bestemte produkter

- 1 Reklamer og teleshopping vedrørende tobaksvarer er ikke tilladt.
- 2 Reklamer og teleshopping vedrørende alle former for alkoholholdige drikkevarer skal opfylde følgende regler:
 - a de må ikke være rettet direkte mod mindreårige, og personer forbundet med indtagelse af alkoholholdige drikkevarer i reklamer eller teleshopping må ikke antages for at være en mindreårig;
 - b de må ikke forbinde indtagelse af alkohol med fysiske præstationer eller bilkørsel;

Autentisk tekst

- c they shall not claim that alcohol has therapeutic qualities or that it is a stimulant, a sedative or a means of resolving personal problems;
 - d they shall not encourage immoderate consumption of alcohol or present abstinence or moderation in a negative light;
 - e they shall not place undue emphasis on the alcoholic content of beverages.
- 3 Advertising for medicines and medical treatment which are only available on medical prescription in the transmitting Party shall not be allowed.
 - 4 Advertising for all other medicines and medical treatment shall be clearly distinguishable as such, honest, truthful and subject to verification and shall comply with the requirement of protection of the individual from harm.
 - 5 Tele-shopping for medicines and medical treatment shall not be allowed.

Article 16 – Advertising and tele-shopping directed specifically at a single Party

- 1 In order to avoid distortions in competition and endangering the television system of a Party, advertising and tele-shopping which are specifically and with some frequency directed to audiences in a single Party other than the transmitting Party shall not circumvent the television advertising and tele-shopping rules in that particular Party.
- 2 The provisions of the preceding paragraph shall not apply where:
 - a the rules concerned establish a discrimination between advertising and tele-shopping transmitted by a broadcaster within the jurisdiction of that Party and advertising and tele-shopping transmitted by a broadcaster or any other legal or natural person within the jurisdiction of another Party, or

Dansk oversættelse

- c de må ikke antyde, at alkohol har terapeutiske egenskaber, at den virker stimulerende eller beroligende eller, at den kan bruges til at løse personlige konflikter med;
 - d de må ikke tilskynde til umådeholden indtagelse af alkohol eller fremstille afholdenhed eller mådehold i et negativt lys;
 - e de må ikke fremhæve drikkevarernes alkoholprocent som en positiv egenskab.
- 3 Reklamer for lægemidler og medicinsk behandling, der er receptpligtige i transmissionsparten, er ikke tilladt.
 - 4 Reklame for alle andre lægemidler og medicinsk behandling skal holdes klart adskilt som sådan, være ærlig, sandfærdig og kunne bekræftes samt opfylde kravet om at beskytte den enkelte mod skade.
 - 5 Teleshopping vedrørende lægemidler og medicinsk behandling er ikke tilladt.

Artikel 16 – Reklame og teleshopping rettet specifikt mod en enkelt part

- 1 For at undgå konkurrenceforvriddning og risiko for at bringe en parts fjernsynssystem i fare må reklame og teleshopping, som specifikt og med en vis frekvens er rettet mod seere i en enkelt part bortset fra transmissionsparten, ikke omgå den bestemte parts regler om fjernsynsreklame og teleshopping.
- 2 Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse, såfremt:
 - a de pågældende regler diskriminerer mellem reklame og teleshopping udsendt af et tv-spredningsforetagende, der hører under den parts jurisdiktion, og reklame og teleshopping udsendt af et tv-spredningsforetagende eller enhver anden juridisk eller fysisk person, der hører under en anden parts jurisdiktion, eller

Autentisk tekst

- b the Parties concerned have concluded bilateral or multilateral agreements in this area.

CHAPTER IV – SPONSORSHIP**Article 17 – General standards**

- 1 When a programme or series of programmes is sponsored in whole or in part, it shall clearly be identified as such by appropriate credits at the beginning and/or end of the programme.
- 2 The content and scheduling of sponsored programmes may in no circumstances be influenced by the sponsor in such a way as to affect the responsibility and editorial independence of the broadcaster in respect of programmes.
- 3 Sponsored programmes shall not encourage the sale, purchase or rental of the products or services of the sponsor or a third party, in particular by making special promotional references to those products or services in such programmes.

Article 18 – Prohibited sponsorship

- 1 Programmes may not be sponsored by natural or legal persons whose principal activity is the manufacture or sale of products, or the provision of services, the advertising and tele-shopping of which are prohibited by virtue of Article 15.
- 2 Companies whose activity includes, inter alia, the manufacture or sale of medicines and medical treatments may sponsor programmes by promoting the name, trademark, image or activities of the company, to the exclusion of any reference to medicines or specific medical treatment available only on medical prescription in the transmitting Party.
- 3 Sponsorship of news and current affairs programmes shall not be allowed.

Dansk oversættelse

- b de berørte parter har indgået bilaterale eller multilaterale aftaler på dette område.

KAPITEL IV – SPONSORERING**Artikel 17 – Generelle standarder**

- 1 Når et program eller en række programmer er helt eller delvis sponsoreret, skal de klart kunne identificeres som sponsorerede ved passende angivelse af sponsor i programmets begyndelse og/eller slutning.
- 2 Indholdet og programlægningen af et sponsoreret program må under ingen omstændigheder påvirkes af sponsoren på en sådan måde, at det berører tv-spredningsforetagendets ansvar og redaktionelle uafhængighed med hensyn til programmerne.
- 3 Sponsorerede programmer må ikke tilskynde til salg, køb eller leje af sponsorens eller tredjemands produkter eller tjenesteydelser og må især ikke indeholde særlige salgsfremmende henvisninger til disse produkter eller tjenesteydelser i sådanne programmer.

Artikel 18 – Forbudt sponsorering

- 1 Programmerne må ikke sponsoreres af fysiske eller juridiske personer, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af produkter, eller tilvejebringelse af tjenesteydelser, for hvilke reklame og teleshopping er forbudt i henhold til artikel 15.
- 2 Virksomheder, hvis aktiviteter bl.a. omfatter fremstilling eller salg af lægemidler og medicinsk behandling, kan sponsorere programmer ved at fremme virksomhedens navn, varemærke, image eller aktiviteter med udelukkelse af enhver henvisning til lægemidler eller særlig medicinsk behandling, der er receptpligtige i transmissionsparten.
- 3 Sponsorering af nyhedsudsendelser og aktualitetsudsendelser er ikke tilladt.

*Autentisk tekst***CHAPTER IVbis – PROGRAMME SERVICES DEVOTED EXCLUSIVELY TO SELF-PROMOTION OR TELESHOPPING****Article 18bis – Programme services devoted exclusively to self-promotion**

- 1 The provisions of this Convention shall apply *mutatis mutandis* to programme services devoted exclusively to self-promotion.
- 2 Other forms of advertising shall be allowed on such services within the limits established by Article 12, paragraphes 1 and 2.

Article 18ter: Programme services devoted exclusively to tele-shopping

- 1 The provisions of this Convention shall apply *mutatis mutandis* to programme services devoted exclusively to tele-shopping.
- 2 Advertising shall be allowed on such services within the limits established in Article 12, paragraph 1. Article 12, paragraph 2, shall not apply.

CHAPTER V – MUTUAL ASSISTANCE**Article 19 – Co-operation between the Parties**

- 1 The Parties undertake to render each other mutual assistance in order to implement this Convention.
- 2 For that purpose:
 - a each Contracting State shall designate one or more authorities, the name and address of each of which it shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe at the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
 - b each Contracting State which has designated more than one authority shall specify in its communication under subparagraph a. the competence of each authority.

*Dansk oversættelse***KAPITEL IVbis – PROGRAMTJENESTER, DER UDELUKKENDE SENDER TELESHOPPING ELLER SELVPROMOVERENDE PROGRAMMER****Artikel 18bis – Programtjenester, der udelukkende sender selvpromoverende programmer**

- 1 Bestemmelserne i denne konvention finder med de nødvendige ændringer anvendelse på programtjenester, der udelukkende sender selvpromoverende programmer.
- 2 Andre former for reklamer i sådanne tjenester er tilladt inden for de begrænsninger, der er fastsat i artikel 12, stk. 1 og 2.

Artikel 18ter: Programtjenester, der udelukkende sender teleshopping

- 1 Bestemmelserne i denne konvention finder med de nødvendige ændringer anvendelse på programtjenester, der udelukkende sender teleshopping.
- 2 Reklamer i sådanne tjenester er tilladt inden for de begrænsninger, der er fastsat i artikel 12, stk. 1. Artikel 12, stk. 2, finder ikke anvendelse.

KAPITEL V – GENSIDIG BISTAND**Artikel 19 – Samarbejde mellem parterne**

- 1 Parterne forpligter sig til at yde hinanden gensidig bistand i forbindelse med gennemførelse af denne konvention.
- 2 Til det formål:
 - a skal hver kontraherende stat udpege en eller flere myndigheder, hvis navn og adresse skal meddeles til Europarådets generalsekretær på tidspunktet for deponering af dets ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument;
 - b skal hver kontraherende stat, som har udpeget mere end en myndighed, beskrive hver enkelt myndigheds kompetencer i den i litra a omtalte meddelelse.

Autentisk tekst

- 3 An authority designated by a Party shall:
- a furnish the information foreseen under Article 6, paragraph 2, of this Convention;
 - b furnish information at the request of an authority designated by another Party on the domestic law and practices in the fields covered by this Convention;
 - c co-operate with the authorities designated by the other Parties whenever useful, and notably where this would enhance the effectiveness of measures taken in implementation of this Convention;
 - d consider any difficulty arising from the application of this Convention which is brought to its attention by an authority designated by another Party.

CHAPTER VI – STANDING COMMITTEE**Article 20 – Standing Committee**

- 1 For the purposes of this Convention, a Standing Committee shall be set up.
- 2 Each Party may be represented on the Standing Committee by one or more delegates. Each delegation shall have one vote. Within the areas of its competence, the European Community shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States which are Parties to this Convention; the European Community shall not exercise its right to vote in cases where the member States concerned exercise theirs, and conversely.
- 3 Any State referred to in Article 29, paragraph 1, which is not a Party to this Convention may be represented on the Standing Committee by an observer.

Dansk oversættelse

- 3 En myndighed, som er udpeget af en part, skal:
- a tilvejebringe oplysningerne angivet i artikel 6, stk. 2, i denne konvention;
 - b på anmodning fra en myndighed udpeget af en anden part tilvejebringe oplysninger om den nationale lovgivning og sædvane på områderne omfattet af denne konvention;
 - c samarbejde med myndighederne udpeget af de andre parter, hvis det er fordelagtigt, og især hvis det gør foranstaltningerne truffet i forbindelse med gennemførelse af denne konvention mere effektive;
 - d vurdere eventuelle problemer i forbindelse med anvendelsen af denne konvention, som en myndighed udpeget af en anden part har gjort den opmærksom på.

KAPITEL VI – STÅENDE UDVALG**Artikel 20 – Stående udvalg**

- 1 For så vidt angår denne konvention oprettes et stående udvalg.
- 2 Hver part skal være repræsenteret i det stående udvalg med mindst en eller flere delegerede. Hver delegation har en stemme. På dets kompetenceområder udøver Det Europæiske Fællesskab sin ret til at stemme med et antal stemmer svarende til antallet af dets medlemsstater, som er parter i denne konvention; Det Europæiske Fællesskab må ikke udøve sin stemmeret, hvis de pågældende medlemsstater udøver deres og omvendt.
- 3 Enhver stat omtalt i artikel 29, stk. 1, som ikke er part i denne konvention, kan deltage i det stående udvalg på observatørbasis.

Bilag til f. t. l. vedr. radio- og fjernsynsvirksomhed og medicansvarsloven

Autentisk tekst

- 4 The Standing Committee may seek the advice of experts in order to discharge its functions. It may, on its own initiative or at the request of the body concerned, invite any international or national, governmental or non-governmental body technically qualified in the fields covered by this Convention to be represented by an observer at one or part of one of its meetings.
- 5 The Standing Committee shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within six months of the date of entry into force of the Convention. It shall subsequently meet whenever one-third of the Parties or the Committee of Ministers of the Council of Europe so requests, or on the initiative of the Secretary General of the Council of Europe in accordance with the provisions of Article 23, paragraph 2, or at the request of one or more Parties in accordance with the provisions of Articles 21, sub-paragraph c, and 25, paragraph 2.
- 6 A majority of the Parties shall constitute a quorum for holding a meeting of the Standing Committee.
- 7 Subject to the provisions of Article 9bis, paragraph 3b, and Article 23, paragraph 3, the decisions of the Standing Committee shall be taken by a majority of three-quarters of the members present.
- 8 Subject to the provisions of this Convention, the Standing Committee shall draw up its own Rules of Procedure.

Article 21 – Functions of the Standing Committee

- 1 The Standing Committee shall be responsible for following the application of this Convention. It may:
- a make recommendations to the Parties concerning the application of the Convention;

Dansk oversættelse

- 4 Det stående udvalg kan søge ekspertbistand for at kunne udføre sit hverv. Det kan på eget initiativ eller på det pågældende organs anmodning opfordre ethvert internationalt eller nationalt, offentligt eller ikke-offentligt organ, der er teknisk kvalificeret på områderne omfattet af denne konvention, til at deltage på observatørstatus på et eller dele af et af dets møder.
- 5 Det stående udvalg indkaldes af Europarådets generalsekretær. Det første møde afholdes inden for seks måneder fra konventionens ikrafttrædelsesdato. Det mødes efterfølgende, når en tredjedel af parterne eller Europarådets Ministerkomité anmoder herom, eller på Europarådets generalsekretærs initiativ i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23, stk. 2, eller på opfordring af en eller flere af parterne i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 21, litra c, og artikel 25, stk. 2.
- 6 Det stående udvalg er beslutningsdygtigt, når et flertal af parterne er til stede.
- 7 I henhold til bestemmelserne i artikel 9bis, stk. 3, litra b, og artikel 23, stk. 3, træffer det stående udvalg beslutninger med tre fjerdedeles flertal af de tilstedeværende medlemmer.
- 8 I henhold til bestemmelserne i denne konvention udarbejder det stående udvalg sin egen forretningsorden.

Artikel 21 – Det stående udvalgs funktioner

- 1 Det stående udvalg er ansvarlig for at følge anvendelse af denne konvention. Det kan:
- a udarbejde henstillinger til parterne vedrørende konventionens anvendelse;

*Autentisk tekst**Dansk oversættelse*

b suggest any necessary modifications of the Convention and examine those proposed in accordance with the provisions of Article 23; c examine, at the request of one or more Parties, questions concerning the interpretation of the Convention; d use its best endeavours to secure a friendly settlement of any difficulty referred to it in accordance with the provisions of Article 25; e make recommendations to the Committee of Ministers concerning States other than those referred to in Article 29, paragraph 1, to be invited to accede to this Convention. f give opinions on abuse of rights under Article 24bis, paragraph 2c.	b foreslå eventuelle nødvendige ændringer af konventionen og undersøge de stillede forslag i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23; c undersøge spørgsmål om fortolkningen af konventionen på opfordring af en eller flere af parterne; d bestræbe sig på at finde en mindelig løsning på eventuelle problemer, som henvises til det i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 25; e udarbejde henstillinger til Ministerkomitéen vedrørende stater ud over dem, der er omtalt i artikel 29, stk. 1, om at opfordre disse til at tiltræde denne konvention; f fremsætte udtalelser om misbrug af rettigheder i henhold til artikel 24bis, stk. 2, litra c.
2 In addition, the Standing Committee shall: a draw up the guidelines referred to in Article 9bis, paragraph 3b, in order to avoid differences between the implementation of the rules of this Convention concerning access of the public to events of major importance for society and that of corresponding European Community provisions; b give an opinion on the measures taken by Parties which have drawn up a list of national or non-national events which are considered by those Parties as being of major importance for society in accordance with Article 9bis, paragraph 2; c publish once a year a consolidated list of the enlisted events and corresponding measures notified by Parties in accordance with Article 9bis, paragraph 2e.	2 Det stående udvalg skal desuden: a udarbejde de retningslinjer, der er omtalt i artikel 9bis, stk. 3, litra b, for at undgå forskelle mellem gennemførelsen af reglerne i denne konvention om adgang for offentligheden til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse og tilsvarende europæiske fællesskabsbestemmelser; b fremsætte en udtalelse om de foranstaltninger, der iværksættes af parter, der har udarbejdet en liste over nationale eller ikke-nationale begivenheder, som parterne anser for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse i henhold til artikel 9bis, stk. 2; c mindst en gang om året offentliggøre en konsolideret liste over de anførte begivenheder og tilsvarende foranstaltninger, som parterne har givet underretning om i henhold til artikel 9bis, stk. 2, litra e.

*Autentisk tekst***Article 22 – Reports of the Standing Committee**

After each meeting, the Standing Committee shall forward to the Parties and the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on its discussions and any decisions taken.

CHAPTER VII – AMENDMENTS**Article 23 – Amendments**

- 1 Any Party may propose amendments to this Convention.
- 2 Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, to the European Community and to any non-member State which has acceded to, or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 30. The Secretary General of the Council of Europe shall convene a meeting of the Standing Committee at the earliest two months following the communication of the proposal.
- 3 The Standing Committee shall examine any amendment proposed and shall submit the text adopted by a majority of three-quarters of the members of the Standing Committee to the Committee of Ministers for approval. After its approval, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 4 Any amendment shall enter into force on the thirtieth day after all the Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

*Dansk oversættelse***Artikel 22 – Det stående udvalgs beretninger**

Efter hvert møde skal det stående udvalg fremsende en beretning om dets drøftelser og eventuelle trufne beslutninger til parterne og Europarådets Ministerkomité.

KAPITEL VII – ÆNDRINGER**Artikel 23 – Ændringer**

- 1 Enhver part kan stille ændringsforslag til denne konvention.
- 2 Et ændringsforslag skal meddeles til Europarådets generalsekretær, som videregiver det til Europarådets medlemsstater, til de andre stater, der er parter i den europæiske kulturkonvention, til Det Europæiske Fællesskab og til enhver stat uden for Europarådet, som har tiltrådt eller er blevet opfordret til at tiltræde denne konvention i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 30. Europarådets generalsekretær indkalder til møde i det stående udvalg tidligst to måneder efter, at forslaget er videregivet.
- 3 Det stående udvalg skal gennemgå alle stillede ændringsforslag og skal indsende teksten vedtaget med tre fjerdedeles flertal af det stående udvalgs medlemmer til Ministerkomitéen til godkendelse. Efter Ministerkomitéens godkendelse skal teksten fremsendes til parterne til godkendelse.
- 4 Enhver ændring træder i kraft på den 30. dag efter, at alle parterne har underrettet generalsekretæren om deres godkendelse af ændringen.

*Autentisk tekst**Dansk oversættelse*

- 5 However, the Committee of Ministers may, after consulting the Standing Committee, decide that a particular amendment shall enter into force following the expiry of a period of two years after the date on which it has been opened to acceptance, unless a Party has notified the Secretary General of the Council of Europe of an objection to its entry into force. Should such an objection be notified, the amendment shall enter into force on the first day of the month following the date on which the Party to the Convention which has notified the objection has deposited its instrument of acceptance with the Secretary General of the Council of Europe.
- 6 If an amendment has been approved by the Committee of Ministers, but has not yet entered into force in accordance with paragraphs 4 or 5, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention without accepting at the same time the amendment.
- 5 Ministerkomitéen kan dog efter høring af det stående udvalg beslutte, at en bestemt ændring træder i kraft efter udløbet af en periode på to år fra den dato, hvor ændringen er åbnet for godkendelse, medmindre en part har rejst indsigelse mod ændringens ikrafttræden over for Europarådets generalsekretær. Hvis der er rejst indsigelse, træder ændringen i kraft på den første dag i måneden efter den dato, hvor den part i konventionen, som har rejst indsigelsen, har deponeret sit acceptinstrument hos Europarådets generalsekretær.
- 6 Hvis en ændring er godkendt af Ministerkomitéen, men endnu ikke er trådt i kraft i henhold til stk. 4 eller 5, kan en stat eller Det Europæiske Fællesskab ikke afgive tilsagn om at blive forpligtet af konventionen uden samtidig at acceptere ændringen.

CHAPTER VIII – ALLEGED VIOLATIONS OF THIS CONVENTION

KAPITEL VIII – PÅSTÅEDE OVERTRÆDELSER AF DENNE KONVENTION

Article 24 – Alleged violations of this Convention

Artikel 24 – Påståede overtrædelser af denne konvention

- 1 When a Party finds a violation of this Convention, it shall communicate to the transmitting Party the alleged violation and the two Parties shall endeavour to overcome the difficulty on the basis of the provisions of Articles 19, 25 and 26.
- 2 If the alleged violation is of a manifest, serious and grave nature which raises important public issues and concerns Articles 7, paragraphs 1 or 2, 12, 13, paragraph 1, first sentence, 14 or 15, paragraphs 1 or 3, and if it persists within two weeks following the communication, the receiving Party may suspend provisionally the retransmission of the incriminated programme service.
- 1 Når en part mener, at der er tale om en overtrædelse af denne konvention, skal den meddele transmissionsparten om den påståede overtrædelse, og de to parter skal bestræbe sig på at løse problemet på baggrund af bestemmelserne i artikel 19, 25 og 26.
- 2 Hvis der er tale om en åbenlys, væsentlig og alvorlig overtrædelse, som omhandler vigtige offentlige spørgsmål og vedrører artikel 7, stk. 1 eller 2, artikel 12, 13, stk. 1, første sætning, artikel 14 eller 15, stk. 1 eller 3, og hvis den fortsætter i to uger efter meddelelsen, kan den modtagende part midlertidigt suspendere retransmission af den involverede programtjeneste.

Autentisk tekst

- 3 In all other cases of alleged violation, with the exception of those provided for in paragraph 4, the receiving Party may suspend provisionally the retransmission of the incriminated programme service eight months following the communication, if the alleged violation persists.
- 4 The provisional suspension of retransmission shall not be allowed in the case of alleged violations of Articles 7, paragraph 3, 8, 9 or 10.

Article 24bis – Alleged abuses of rights conferred by this Convention

- 1 When the programme service of a broadcaster is wholly or principally directed at the territory of a Party other than that which has jurisdiction over the broadcaster (the »receiving Party«), and the broadcaster has established itself with a view to evading the laws in the areas covered by the Convention which would have applied to it had it fallen within the jurisdiction of that other Party, this shall constitute an abuse of rights.
- 2 Where such an abuse is alleged by a Party, the following procedure shall apply:
 - a the Parties concerned shall endeavour to achieve a friendly settlement;
 - b if they fail to do so within three months, the receiving Party shall refer the matter to the Standing Committee;
 - c having heard the views of the Parties concerned, the Standing Committee shall, within six months of the date on which the matter was referred to it, give an opinion on whether an abuse of rights has been committed and shall inform the Parties concerned accordingly.

Dansk oversættelse

- 3 I alle andre tilfælde af påstået overtrædelse, undtagen tilfældene i stk. 4, kan den modtagende part midlertidigt suspendere retransmissionen af den involverede programtjeneste otte måneder efter meddelelsen, hvis den påståede overtrædelse fortsætter.
- 4 Det er ikke tilladt at suspendere retransmissionen midlertidigt i tilfælde af påståede overtrædelser af artikel 7, stk. 3, artikel 8, 9 eller 10.

Artikel 24bis – Påstået misbrug af rettigheder tildelt ved denne konvention

- 1 Når et tv-spredningsforetagendes programtjeneste helt eller hovedsagelig er rettet mod et territorium i en anden part end den part, som har jurisdiktion over tv-spredningsforetagendet (»den modtagende part«), og tv-spredningsforetagendet har etableret sig med henblik på at undgå lovene på områderne omfattet af konventionen, som ville have fundet anvendelse på foretagendet, hvis det hørte under den anden parts jurisdiktion, udgør det et misbrug af rettigheder.
- 2 Hvis en part påstår, at der er tale om et sådant misbrug, finder følgende procedure anvendelse:
 - a de berørte parter skal bestræbe sig på at finde en mindelig løsning;
 - b hvis det ikke lykkes dem at finde en mindelig løsning i løbet af tre måneder, skal den modtagende part henvise sagen til det stående udvalg;
 - c efter at have hørt de berørte parters synspunkter skal det stående udvalg inden for seks måneder fra den dato, hvor sagen blev henvist til det, fremsætte en udtalelse om, hvorvidt et misbrug af rettigheder har fundet sted, og oplyse de berørte parter herom.

Autentisk tekst

- 3 If the Standing Committee has concluded that an abuse of rights has occurred, the Party whose jurisdiction the broadcaster is deemed to be within shall take appropriate measures to remedy the abuse of rights and shall inform the Standing Committee of those measures.
- 4 If the Party whose jurisdiction the broadcaster is deemed to be within has failed to take the measures specified in paragraph 3 within six months, the arbitration procedure set out in Article 26, paragraph 2, and the appendix of the Convention shall be pursued by the Parties concerned.
- 5 A receiving Party shall not take any measures against the programme service concerned until the arbitration procedure has been completed.
- 6 Any measures proposed or taken under this article shall comply with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.

CHAPTER IX – SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 25 – Conciliation

- 1 In case of difficulty arising from the application of this Convention, the parties concerned shall endeavour to achieve a friendly settlement.
- 2 Unless one of the parties concerned objects, the Standing Committee may examine the question, by placing itself at the disposal of the parties concerned in order to reach a satisfactory solution as rapidly as possible and, where appropriate, to formulate an advisory opinion on the subject.
- 3 Each party concerned undertakes to accord the Standing Committee without delay all information and facilities necessary for the discharge of its functions under the preceding paragraph.

Dansk oversættelse

- 3 Hvis det stående udvalg har konkluderet, at der er tale om misbrug af rettigheder, skal den part, hvis jurisdiktion tv-spredningsforetagendet anses for at høre under, træffe passende foranstaltninger til at udbedre misbruget af rettigheder og oplyse det stående udvalg om foranstaltningerne.
- 4 Hvis den part, hvis jurisdiktion tv-spredningsforetagendet anses for at høre under, ikke har truffet foranstaltningerne angivet i stk. 3 inden for seks måneder, skal de berørte parter henvise sagen til voldgiftsbehandling efter artikel 26, stk. 2, og bilaget til konventionen.
- 5 En modtagende part må ikke træffe foranstaltninger over for den omhandlede programtjeneste, før voldgiftsbehandlingen er afsluttet.
- 6 Foranstaltninger, der foreslås eller træffes i henhold til denne artikel, skal opfylde artikel 10 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

KAPITEL IX – LØSNING AF TVISTER

Artikel 25 – Mægling

- 1 I tilfælde af problemer i forbindelse med anvendelsen af denne konvention skal de berørte parter bestræbe sig på at finde en mindelig løsning.
- 2 Medmindre en af de berørte parter rejser indsigelse, kan det stående udvalg undersøge spørgsmålet ved at stille sig til de berørte parters rådighed for at finde en tilfredsstillende løsning så hurtigt som muligt og, såfremt det er relevant, fremsætte en vejledende udtalelse om spørgsmålet.
- 3 Hver berørt part forpligter sig til uden ophold at give det stående udvalg alle oplysninger og faciliteter, som er nødvendige for udvalgets udførelse af sit hverv i henhold til foranstående stykke.

*Autentisk tekst**Dansk oversættelse***Article 26 – Arbitration**

- 1 If the parties concerned cannot settle the dispute in accordance with the provisions of Article 25, they may, by common agreement, submit it to arbitration, the procedure of which is provided for in the appendix to this Convention. In the absence of such an agreement within six months following the first request to open the procedure of conciliation, the dispute may be submitted to arbitration at the request of one of the parties.
- 2 Any Party may, at any time, declare that it recognises as compulsory, ipso facto and without special agreement in respect of any other Party accepting the same obligation, the application of the arbitration procedure provided for in the appendix to this Convention.

CHAPTER X – OTHER INTERNATIONAL AGREEMENTS AND THE INTERNAL LAW OF THE PARTIES

Article 27 – Other international agreements or arrangements

- 1 In their mutual relations, Parties which are members of the European Community shall apply Community rules and shall not therefore apply the rules arising from this Convention except in so far as there is no Community rule governing the particular subject concerned.
- 2 Nothing in this Convention shall prevent the Parties from concluding international agreements completing or developing its provisions or extending their field of application.
- 3 In the case of bilateral agreements, this Convention shall not alter the rights and obligations of Parties which arise from such agreements and which do not affect the enjoyment of other Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

Artikel 26 – Voldgift

- 1 Hvis de berørte parter ikke kan løse tvisten i henhold til bestemmelserne i artikel 25, kan de efter aftale henvise sagen til voldgiftsbehandling ifølge den i bilaget til denne konvention beskrevne voldgiftsprocedure. Hvis en sådan aftale ikke indgås inden for seks måneder fra den første begæring om at indlede mæglingsprocedure, kan tvisten henvises til voldgiftsbehandling på en af parternes anmodning.
- 2 Enhver part kan til enhver tid erklære, at den anerkender anvendelsen af voldgiftsbehandling som beskrevet i bilaget til denne konvention som bindende ipso facto og uden særlig aftale i forhold til alle andre parter, som accepterer samme forpligtelse.

KAPITEL X – ANDRE INTERNATIONALE AFTALER OG PARTERNES NATIONALE LOVGIVNING

Artikel 27 – Andre internationale aftaler eller ordninger

- 1 De parter, der er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, anvender i deres indbyrdes forhold Fællesskabets regler og følgelig alene denne konventions bestemmelser i det omfang, der ikke allerede findes fællesskabsregler på det pågældende område.
- 2 Intet i denne konvention er til hinder for, at parterne kan indgå internationale aftaler, der færdiggør eller videreudvikler dens bestemmelser eller udvider anvendelsesområdet.
- 3 I tilfælde af bilaterale aftaler ændrer konventionen ikke parternes rettigheder og forpligtelser, som opstår i forbindelse med sådanne aftaler, og som ikke påvirker andre parters udøvelse af deres rettigheder eller forpligtelser i henhold til denne konvention.

*Autentisk tekst**Dansk oversættelse***Article 28 – Relations between the Convention and the internal law of the Parties**

Nothing in this Convention shall prevent the Parties from applying stricter or more detailed rules than those provided for in this Convention to programme services transmitted by a broadcaster deemed to be within their jurisdiction, within the meaning of Article 5.

CHAPTER XI – FINAL PROVISIONS**Article 29 – Signature and entry into force**

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention, and by the European Community. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which seven States, of which at least five member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.
- 3 A State may, at the time of signature or at any later date prior to the entry into force of this Convention in respect of that State, declare that it shall apply the Convention provisionally.
- 4 In respect of any State referred to in paragraph 1, or the European Community, which subsequently express their consent to be bound by it, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Artikel 28 – Forholdet mellem konventionen og parternes nationale lovgivning

Intet i denne konvention er til hinder for, at parterne anvender strengere eller mere specifikke bestemmelser end denne konventions bestemmelser i forhold til programtjenester udsendt af et tv-spredningsforetagende, der anses for at høre under deres jurisdiktion som defineret i artikel 5.

KAPITEL XI – AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**Artikel 29 – Undertegnelse og ikrafttræden**

- 1 Denne konvention er åben for undertegnelse af Europarådets medlemsstater og de andre stater, som er parter i den europæiske kulturkonvention, og af Det Europæiske Fællesskab. Den skal forelægges til ratificering, accept eller godkendelse. Ratificerings-, accept- eller godkendelsesinstrumenter skal deponeres hos Europarådets generalsekretær.
- 2 Konventionen træder i kraft på den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tre måneder fra den dato, hvor syv stater, heraf mindst fem af Europarådets medlemsstater, har afgivet tilsagn om at blive forpligtet af konventionen i overensstemmelse med bestemmelserne i foranstående stykke.
- 3 En stat kan på datoen for undertegnelsen eller på ethvert senere tidspunkt inden denne konventions ikrafttræden i forhold til den stat, erklære, at den anvender konventionen midlertidigt.
- 4 Med hensyn til enhver stat omtalt i stk. 1 eller Det Europæiske Fællesskab, som efterfølgende afgiver tilsagn om at blive forpligtet af konventionen, træder konventionen i kraft på den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tre måneder fra datoen for deponering af ratificerings-, accept- eller godkendelsesinstrumentet.

*Autentisk tekst***Article 30 – Accession by non-member States**

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States may invite any other State to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20d. of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.
- 2 In respect of any acceding State, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 31 – Territorial application

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

*Dansk oversættelse***Artikel 30 – Tiltrædelse af stater uden for Europarådet**

- 1 Efter konventionens ikrafttræden kan Europarådets Ministerkomité efter høring af de kontraherende stater opfordre andre stater til at tiltræde denne konvention ved en afgørelse truffet af flertallet i henhold til artikel 20d i statuten for Europarådet og ved enstemmig vedtagelse af repræsentanterne for de kontraherende stater, der er berettiget til at sidde i Ministerkomitéen.
- 2 Med henblik på enhver tiltrædende stat træder denne konvention i kraft på den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tre måneder fra datoen for deponering af tiltrædelsesinstrumentet hos Europarådets generalsekretær.

Artikel 31 – Territorial anvendelse

- 1 Enhver stat kan på tidspunktet for undertegnelse eller ved deponering af dets ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument angive det territorium eller de territorier, som denne konvention finder anvendelse på.
- 2 Enhver stat kan på et hvilket som helst senere tidspunkt ved en erklæring rettet til Europarådets generalsekretær udvide konventionens anvendelse til ethvert andet territorium angivet i erklæringen. Med henblik på et sådant territorium træder konventionen i kraft på den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tre måneder fra den dato, hvor Europarådets generalsekretær har modtaget erklæringen.
- 3 Enhver erklæring udarbejdet i henhold til de to foranstående stykker kan med hensyn til ethvert territorium angivet i en sådan erklæring trækkes tilbage ved at underrette generalsekretæren herom. Tilbagetrækningen får virkning på den første dag i måneden efter udløbet af en periode på seks måneder fra den dato, hvor Europarådets generalsekretær er blevet underrettet.

*Autentisk tekst**Dansk oversættelse***Article 32 – Reservations**

1 At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession any State may declare that it reserves the right of restrict the retransmission on its territory, solely to the extent that it does not comply with its domestic legislation, of programme services containing advertising for alcoholic beverages according to the rules provided for in Article 15, paragraph 2, of this Convention.

No other reservation may be made.

2 A reservation made in accordance with the preceding paragraph may not be the subject of an objection

3 Any Contracting State which has made a reservation under paragraph 1 may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

4 A Party which has made a reservation under paragraph 1 may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 33 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Artikel 32 – Forbehold

1 På tidspunktet for undertegnelse eller ved deponering af dets ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument kan enhver stat erklære, at den forbeholder sig ret til at hindre retransmissionen på dens område af programtjenester med reklamer vedrørende alkoholholdige drikkevarer i henhold til denne konventions artikel 15, stk. 2, men kun såfremt retransmissionen ikke opfylder statens nationale lovgivning.

Der kan ikke tages andre forbehold.

2 Der kan ikke rejses indsigelse mod forbehold, der er taget i overensstemmelse med det foranstående stykke.

3 Enhver kontraherende stat, som har taget et forbehold i henhold til stk. 1, kan trække det helt eller delvis tilbage ved underretning herom til Europarådets generalsekretær. Tilbagetrækningen får virkning den dato, hvor generalsekretæren har modtaget underretningen.

4 En part, der har taget et forbehold i henhold til stk. 1, kan ikke kræve den pågældende bestemmelse gennemført af en anden part; hvis forbeholdet er delvist eller betinget, kan en part dog kræve bestemmelsen gennemført i det omfang, parten selv har godkendt den.

Artikel 33 – Opsigelse

1 Enhver part kan til hver en tid opsig denne konvention ved underretning herom til Europarådets generalsekretær.

2 En sådan opsigelse får virkning den første dag i måneden efter udløbet af en periode på seks måneder fra den dato, hvor generalsekretæren har modtaget underretningen.

*Autentisk tekst***Article 34 – Notifications**

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the other States party to the European Cultural Convention, the European Community and any State which has acceded to, or has been invited to accede to this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 29, 30 and 31;
- d any report established in accordance with the provisions of Article 22;
- e any other act, declaration,

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, the 5th day of May 1989, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, to the European Community and to any State invited to accede to this Convention.

APPENDIX**Arbitration**

- 1 A request for arbitration shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe. It shall include the name of the other party to the dispute and the subject matter of the dispute. The Secretary General shall communicate the information so received to all the Parties to the Convention.

*Dansk oversættelse***Artikel 34 – Underretninger**

Europarådets generalsekretær skal underrette Europarådets medlemsstater, de andre stater, der er parter i den europæiske kulturkonvention, Det Europæiske Fællesskab og enhver stat, som har tiltrådt eller blevet opfordret til at tiltræde denne konvention, om:

- a enhver undertegnelse;
- b deponering af ratificerings-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter;
- c enhver dato for ikrafttræden af konventionen i henhold til artikel 29, 30 og 31;
- d enhver beretning udarbejdet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 22;
- e enhver anden handling, erklæring, underretning eller meddelelse, der vedrører denne konvention.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er behørigt bemyndiget dertil, underskrevet denne konvention.

Udfærdiget i Strasbourg den 5. maj 1989 på engelsk og fransk, idet begge tekster skal have samme gyldighed, i ét eksemplar, der skal deponeres i Europarådets arkiv. Europarådets generalsekretær skal fremsende bekræftede genparter til hver af Europarådets medlemsstater, til de andre stater, der er parter i den europæiske kulturkonvention, til Det Europæiske Fællesskab og til enhver stat, der er blevet opfordret til at tiltræde denne konvention.

BILAG**Voldgift**

- 1 En begæring om voldgift skal meddeles til Europarådets generalsekretær. Den skal omfatte navnet på den anden part i tvisten og tvistens genstand. Generalsekretæren skal meddele de modtagne oplysninger til alle parterne i konventionen.

Autentisk tekst

2. In the event of a dispute between two Parties one of which is a member State of the European Community, the latter itself being a Party, the request for arbitration shall be addressed both to the member State and to the Community, which jointly shall notify the Secretary General, within one month of receipt of the request, whether the member State or the Community, or the member State and the Community jointly, shall be party to the dispute. In the absence of such notification within the said time-limit, the member State and the Community shall be considered as being one and the same party to the dispute for the purposes of the application of the provisions governing the constitution and procedure of the arbitration tribunal. The same shall apply when the member State and the Community jointly present themselves as party to the dispute. In cases envisaged by this paragraph, the time-limit of one month foreseen in the first sentence of paragraph 4 hereafter shall be extended to two months.
3. The arbitration tribunal shall consist of three members: each of the parties to the dispute shall appoint one arbitrator; the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator who shall be the chairman of the tribunal. The latter shall not be a national of either of the parties to the dispute, nor have his usual place of residence in the territory of either of those parties, nor be employed by either of them, nor have dealt with the case in another capacity.

Dansk oversættelse

2. I tilfælde af en tvist mellem to parter, hvoraf den ene er medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, og den sidstnævnte selv er en part, skal begæringen om voldgift rettes til både medlemsstaten og til Fællesskabet, som sammen underretter generalsekretæren i løbet af en måned fra, at begæringen er modtaget, om, hvorvidt medlemsstaten eller Fællesskabet, eller medlemsstaten og Fællesskabet i forening, er part i tvisten. Er en sådan underretning ikke fremsendt inden for nævnte tidsfrist, betragtes medlemsstaten og Fællesskabet som en og samme part i tvisten med henblik på anvendelse af bestemmelserne vedrørende voldgiftsrettens oprettelse og procedure. Det samme er gældende, når medlemsstaten og Fællesskabet i forening erklærer sig som part i tvisten. I de tilfælde, som er nævnt i dette stykke, skal tidsfristen på en måned, som er angivet i den første sætning i stk. 4, herefter udvides til to måneder.
3. Voldgiftsretten består af tre medlemmer: Begge parterne i tvisten udpeger hver en voldgiftsmand; de to udpegede voldgiftsmænd udpeger i fællesskab den tredje voldgiftsmand, som er formand for voldgiftsretten. Sidstnævnte må ikke være landsmand med nogen af parterne i tvisten eller have sin normale bopæl på en af disse parters territorium, være ansat af nogen af dem eller have behandlet sagen i en anden kapacitet.

Autentisk tekst

- 4 If one of the parties has not appointed an arbitrator within one month following the communication of the request by the Secretary General of the Council of Europe, he shall be appointed at the request of the other party by the President of the European Court of Human Rights within a further one-month period. If the President of the Court is unable to act or is a national of one of the parties to the dispute, the appointment shall be made by the Vice-President of the Court or by the most senior judge to the Court who is available and is not a national of one of the parties to the dispute. The same procedure shall be observed if, within a period of one month following the appointment of the second arbitrator, the Chairman of the arbitration tribunal is not designated.
- 5 The provisions of paragraphs 3 and 4 shall apply, as the case may be, in order to fill any vacancy.
- 6 Two or more parties which determine by agreement that they are in the same interest shall appoint an arbitrator jointly.
- 7 The parties to the dispute and the Standing Committee shall provide the arbitration tribunal with all facilities necessary for the effective conduct of the proceedings.
- 8 The arbitration tribunal shall draw up its own Rules of Procedure. Its decisions shall be taken by majority vote of its members. Its award shall be final and binding.
- 9 The award of the arbitration tribunal shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to all the Parties to this Convention.
- 10 Each party to the dispute shall bear the expenses of the arbitrator appointed by it; these parties shall share equally the expenses of the other arbitrator, as well as other costs entailed by the arbitration.

Dansk oversættelse

- 4 Hvis en af parterne ikke har udpeget en voldgiftsmand inden for en måned efter meddelelsen om begæringen fra Europarådets generalsekretær, skal denne udpeges på anmodning af den anden part af formanden for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i løbet af yderligere en måned. Hvis domstolens formand ikke kan handle eller er landsmand til en af parterne i tvisten, foretages udpegelsen af domstolens næstformand eller af domstolens ældste dommer, som er ledig og ikke er landsmand med en af parterne i tvisten. Samme procedure skal overholdes, hvis formanden for voldgiftsretten ikke udpeges inden for en periode på en måned efter udpegelsen af den anden voldgiftsmand.
- 5 Bestemmelserne i stk. 3 og 4 finder anvendelse, alt efter omstændighederne, for at besætte en ledig plads.
- 6 To eller flere parter, som ved aftale bestemmer, at de har sammenfaldende interesser, skal udpege en voldgiftsmand i fællesskab.
- 7 Parterne i tvisten og det stående udvalg skal forsyne voldgiftsretten med alle faciliteter, der er nødvendige for at føre en effektiv sag.
- 8 Voldgiftsretten udarbejder dens egen forretningsorden. Afgørelser skal træffes ved et flertal af medlemmernes stemmer. Kendelsen er endelig og bindende.
- 9 Voldgiftsrettens kendelse skal meddeles til Europarådets generalsekretær, som underretter alle parterne i denne konvention herom.
- 10 Hver part i tvisten afholder udgifterne til den voldgiftsmand, som den har udpeget; parterne skal afholde halvdelen af udgifterne til den anden voldgiftsmand samt andre voldgiftsomkostninger.

Til lovforslag nr. L 38. Skriftlig fremsættelse (27. oktober 2005)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og medieansvarsloven (Ny lokalradio- og lokal-tv-ordning, forhøjelse af strafferammen for pirateri m.v.)

(Lovforslag nr. L 38).

Lovforslaget er fortrinsvist en opfølgning på regeringens og Dansk Folkepartis tillægsaftale til medieaftalen for perioden 2002-2006 af 17. juni 2004 om en ny administrativ struktur på lokalradio- og tv-området, en ny lokal-tv-ordning og en ny tilskudsordning. Hovedformålet med forslaget er således at gennemføre den politiske aftale.

Hovedpunkterne i lovforslaget er nedlæggelse af de lokale radio- og fjernsynsnævn, hvis opgaver overføres til Radio- og tv-nævnet, forenkling af tilskudsordningen til ikke-kommerciel lokal programvirksomhed, således at der fremover kun ydes én slags tilskud, samt afskaffelse af "must carry"-forpligtelsen for lokal-tv.

De lokale radio- og fjernsynsnævn foreslås nedlagt pr. 1. januar 2006, og den samlede administration af lokalradio- og lokal-tv-området varetages herefter af Radio- og tv-nævnet.

Tilskudsordningen til ikke-kommerciel lokalradio- og lokal-tv-produktion foreslås forenklet, således at der fremover kun ydes én slags tilskud til de lokale radio- og tv-stationer. Der sker ikke med lovforslaget en ændring af tilskudspuljens størrelse. Radio- og tv-nævnet skal i forbindelse med behandlingen af tilskudsansøgninger orientere de berørte kommuner om, hvilke ansøgninger nævnet har modtaget, for herigennem at give kommunerne lejlighed til at udtale sig, såfremt der er særlige lokale forhold, kommunerne ønsker at gøre opmærksom på i forbindelse med fordelingen af tilskud.

Det foreslås, at "must carry"-forpligtelsen for lokal-tv ophæves. Fællesantenneanlæggene er herefter ikke forpligtede til at fordele lokal-tv til de tilsluttede husstande. Ophævelsen af "must carry"-forpligtelsen skal ses på baggrund af, at der i dag kun er et begrænset indhold af lokalt programstof på de kommercielle lokal-tv-stationer.

Lovforslaget indeholder desuden forslag om forhøjelse af strafferammen for pirateri, der således foreslås forhøjet til fængsel i indtil 2 år under særligt skærpende omstændigheder, samt en præcisering/ajourføring af medieansvarslovens anvendelsesområde i forhold til radio- og tv-foretagender.

Herudover foreslås en mindre ændring af lovens bestemmelse om udnyttelse af enerettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse med henblik på Danmarks tiltrædelse og ratifikation af Europarådets konvention om grænseoverskridende fjernsyn, således at bestemmelsen også finder anvendelse på konventionslande, der ikke er EU-lande. Med forslaget til gennemførelse af ændringen af radio- og fjernsynsloven indhentes samtidig Folketingets samtykke til ratifikation af konventionen.

Hertil kommer, at det foreslås, at reglerne om konvertering af digitale programmer i fællesantenneanlæg ændres således, at det på tv-området pålægges alle fællesantenneanlæg – når det digitale tv-sendenet tages i brug i 2006, og analog udsendelse af DR2 som udgangspunkt ophører – at fordele DR2 til de tilsluttede husstande. På radioområdet vil fællesantenneanlæggene kun være forpligtede til at fordele digitale programmer, såfremt der fordeles andre digitale radio-programmer i anlægget.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Tingets velvillige behandling.